

ginalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae. Et quod ad causas in futurum movendas tantum.

Datum Romae apud S. Marcum, pridie nonas septembris, anno IV.

Dat. die 4 septembris 1563, pont. an. IV.

LXXXVII.

Renovatio antiquarum ordinationum, gratiarum et privilegiorum Ordinis Cisterciensis monachorum Sancti Benedicti, iurisdictionisque et auctoritatis abbatis et aliorum praelatorum dicti Ordinis.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

In eminenti dignitatis apostolicae specula, meritis licet imparibus, divina dispositione vocati, ad ea libenter intendimus per quae singuli Religionum Ordines, abusibus et incommodis, quae in eos tractu temporis diversimode irrepserunt, eliminatis, non solum antiquis suis prerogativis et dignitati restituantur, sed etiam regularia eorum instituta, ad divinae Maiestatis laudem et gloriam, in posterum stabiliantur. Et, ut id votive succedat, his, quae per Romanos Pontifices, praedecessores nostros, prudenter concessa ordinataque fuerunt, ut firma perpetuo et illibata persistant, libenter, cum a nobis petitur, apostolici roboris firmitatem adii-cimus, illaque nonnumquam innovamus et ampliamus, ac alias super his disponimus, prout, personarum temporumque conditione pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane, exhibita nobis nuper pro parte dilecti filii Ludovici, abbatis monasterii Cistercii, Cabilonensis dioecesis, petitio continebat quod licet Ordo Cisterciensis in summa puritatis et devotionis perfectione, per multa retroactorum an-

norum saecula ac tamdiu exemplari religiosorum suorum vita atque sanctimonia, non solum in regno Franciae, ubi supremum eius caput, videlicet Cistercii praedictum, cum aliis quatuor illius praecipuis, nempe Firmitatis, Pontiniaci, Clarevallis et Morimundi, Cabilonensis praedictae ac Antisiodorensis et Lingonensis dioecesis respective monasteriis, quae filiae Cistercii nuncupantur, sed etiam per alia fere universa christiani orbis climata, cum bonae famae et virtutum odore, eximioque religionis decore, ad aedificationem militantis Ecclesiae, quamdiu, iuxta sanctorum Patrum institutiones et regularia illius instituta, praefatis aliisque monasteriis, de monachorum dicti Ordinis personis provisum, eiusque laudabilia instituta, ritus, consuetudines et privilegia firmiter observata fuerunt, Domino cooperante, floruerit; nihilominus a pluribus annis citra, praesertim postquam pleraque monasteriorum et prioratuum suorum aliis quam dicti Ordinis personis commendari, a superioris obedientia, per exemptionum, unionum aliasque diversas vias, tamquam membra a suo corpore, divelli, abstrahi et dismembrari coeperunt, specioso illo regularis disciplinae candore paulatim offuscato, universus Ordinis status in miserabilem dispersionem et desolationem prolapsus est.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, tantis huius olim Deo mortalibusque gratae Religionis incommodis, aliter quam per antiquorum statutorum, consuetudinum, rituum et privilegiorum praedictorum undique convulsorum et diversimode oppressorum restitutionem mederi non posse videatur, pro parte eiusdem Ludovici abbatis, asserentis se Romam his periculosis temporibus, opis super hoc a nobis implorandae gratia, personaliter accessisse, nobis fuit humiliter supplicatum quatenus, afflictis eius-

Cuius reformatio et restitutio tunc fieri posse praepointur, si eius institutum et ritus renoventur, et exemptiones in contrarium concessae amoveantur.

Exordium.

Ordo monachorum Cisterciensis iamdiu in summa puritate vitaeque sanctitate floruit, sed propter desolationem prolapsus est.

dem Ordinis rebus succurrentes, exemptiones ab ipsius Ordinis superioribus, per eius personas, aliaque privilegia contra illum per quosvis ab Apostolica Sede obtenta, moderari, ac praefatis statutis, consuetudinibus, ritibus et privilegiis, pro illorum firmiori subsistentia, robor apostolicae confirmationis adiicere, illaque innovare ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

§ 3. Nos igitur, qui Ordinis praedicti, nobis et dictae Sedi in primis devoti, decus et integritatem suique pristini candoris restitutionem sincero desideramus affectu, ipsum Ludovicum abbatem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes; necnon omnium et singulorum infrascriptorum immunitatum, libertatum, exemptionum, indulgentiarum, etiam plenariarum, conservatoriarum, facultatum, ordinationum, statutorum, privilegiorum, indultorum et aliarum gratiarum ac literarum desuper expeditarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes et singulas ab abbate monasterii Cistercii aliisque superioribus et capitulo generali Ordinis huiusmodi eiusque deputatis immunitates, libertates et exemptiones, quibusvis, tam virorum quam Sanctae Catharinae Caietanensis et Sanctae Mariae de Coelestia nuncupatae Venetiarum, aliisque monialium monasteriis ac prioratibus et aliis regularibus locis dicti Ordinis, ac dilectis filiis abbatibus et prioribus, dilectisque in Christo filiabus abbatissis et priorissis, necnon conventibus, capitulis et personis

Hic ideo Pontifex exemptiones omnes ab abbate, capitulo et aliis concessas adversus Ordinis statuta revocat;

eorundem, tam in Gallia, Italia, Hispania, Portugallia, Germania, Anglia et Scotia quam alibi ubilibet consistentibus.

§ 4. Ita quod immunitatibus, libertatibus et exemptionibus huiusmodi non obstantibus, pro tempore existentes abbas generalis nuncupatus et alii superiores dicti Ordinis eorumque vicarii, iuxta ipsius Ordinis instituta, monasteria, prioratus et loca praedicta ac illorum personas, tam in capitibus quam in membris, visitare libere et licite valeant.

§ 5. Ac quaecumque privilegia et indulta apostolica visitandi monasteria, tam virorum quam mulierum Ordinis huiusmodi, quibusvis venerabilibus fratribus nostris, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis aliis locorum ordinariis, abbatibus et aliis quam generali Cisterciensi praedicto, ac aliis quatuor primis nuncupatis, quatuor monasteriorum filiarum Cistercii nuncupatorum praedictorum abbatibus, ceterisque superioribus eiusdem Ordinis ad id ab ipso generali capitulo deputatis personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et praeminentiae existentibus, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem praedictam, etiam ad quorumvis, etiam imperatorum, regum, reginarum, ducum et aliorum principum, instantiam, vel etiam motu proprio et ex certa scientia, etiam consistorialiter et cum causae cognitione, sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, clausulis, irritantibus ac aliis decretis hactenus quomodolibet concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, et apostolicas ac alias literas desuper confectas et inde secuta quaecumque, ad hoc dumtaxat ut abbati generali et aliis superioribus Ordinis, eorumque vicariis, monasteria huiusmodi, ut supra dictum est, visitare liceat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, moderamus et limitamus.

Abbatemque et alios superiores omnia loca et personas visitare et corrigere posse iubet;

Indulta episcopis et aliis concessa visitandi loca et personas annullat, quatenus impediunt abbatem et superiores Ordinis a visitando.

Inhibito contra episcopos et alios impedientes eos in visitationibus.

§ 6. Inhibentes patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis superioribus, praelatis videlicet sub interdicti ingressus ecclesiae ac suspensionis a divinis; abbatibus vero et aliis inferioribus praefatis, ceterisque quibuscumque personis, sub excommunicationis latae sententiae poenis, ne abbatem generalem et alios superiores Ordinis eorumque vicarios praefatos, quominus visitationes, iuxta regularia Ordinis instituta huiusmodi, libere facere possint, per se vel interpositas personas, directe vel indirecte aut alias quoquomodo impedire audeant vel praesumant.

Monast. recipiant eosdem visitatores.

§ 7. Ipsi autem monasteriorum et aliorum locorum praedictorum abbatibus, abbatissis, prioribus, conventibus, monachis, monialibus et personis, ut generalem, aliosque abbates, superiores et vicarios praefatos, ut praefertur, visitare volentes, benigne recipiant, eisque et eorum mandatis, in concernentibus eorum visitandi officium huiusmodi, pareant et humiliter obediant, in virtute sanctae obedientiae et sub similis excommunicationis poena, districte praecipiendo mandamus.

Confirmatio omnium gratiarum et indultorum Ordinis Cisterciensis.

§ 8. Et insuper, universa et singula privilegia, praerogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, etiam quatenus sint in usu, plenarias, conservatorias, facultates et indulta et alias gratias Cistercii et quatuor filiabus nuncupatis monasteriis et Ordini, eiusque capitulo generali, definitivis et aliis superioribus praefatis, per piae memoriae Pascalem II, Callistum etiam II, Eugenium III, Alexandrum etiam III, Lucium similiter III, Honorium etiam III, Gregorium IX, Innocentium IV, Sixtum pariter IV, praesertim commendas et commendatarios monasteriorum et aliorum locorum Ordinis huiusmodi concernentia; et quod commendatarii pro tempore existentes nullam in monasteria dicti Ordinis sibi commendata et eorum monachos

iurisdictionem exercent; ac etiam super privilegiorum, aliarumque gratiarum ipsi Ordini concessarum confirmatione, sub quarto et sexto idus martii, quinto nonas et quarto idus martii, quinto et sexto idus martii, sexto annis pontificatus sui data respective, et quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem praedictam haecenus quomodolibet concessa.

Confirmatio statutorum eiusdem Ordinis.

§ 9. Necnon ordinationes et statuta ab exordio foundationis eiusdem Ordinis usque in praesentem diem in dicto generali capitulo concorditer edita, etiam si in usu esse desierint, dummodo infra lapsum temporis memorabilis, videlicet centum annorum, in desuetudinem non abierint; ac praeterea, super contributionibus, per omnia et singula eiusdem Ordinis monasteria abbati Cistercii seu capitulo generali praedictis faciendis et solvendis, ita quod omnes, etiam commendatarii, ad illarum solutionem, etiam sub similis excommunicationis latae sententiae poena, teneantur, et ad id, etiam quibuscumque privilegiis, etiam ab ipsa Sede obtentis, non obstantibus, compelli possint; ac prout illa concernunt omnia et singula alia in literis apostolicis, aliisque documentis desuper confectis contenta et inde secuta quaecumque, licita tamen et honesta eisdem auctoritate et tenore, ex certa scientia confirmamus et approbamus, ac illis perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

Renovatio eorumdem indultorum.

§ 10. Ac potiori pro cautela, eadem omnia et singula privilegia, praerogativas et facultates, exemptiones, indulgentias, conservatorias, indulta et alias gratias eisdem modo et forma, quibus Ordini, eiusque abbatibus, capitulo generali et superioribus praefatis per dictos praedecessores concessa sunt, illis de novo, aucto-

ritate et tenore praedictis, concedimus et innovamus.

In commendatis monasteriis personis extra Ordinem institui debet mensa conventualis distincta ab abbatiali, et sufficiens pro monachis, etc.

§ 11. Et praeterea, quod in monasteriis dicti Ordinis, quae diversis personis (etiam si episcopi, archiepiscopi, patriarchae et S. R. E. cardinales existant) de praesenti commendata esse reperiuntur, et in futurum commendari, seu alias quoquomodo aliis, quam Ordinis ipsius personis concedi contingeret, ubi non fuerit, instituat mensa conventualis ab abbatiali mensa distincta et separata, cum annuis fructibus, redditibus et proventibus, iuxta monasteriorum ipsorum facultates, competentibus et honestis, pro sufficienti conventus et monachorum aliorumque religiosorum eiusdem Ordinis numero, in unoquoque ex ipsis monasteriis per ipsos generalem et ceteros Ordinis ipsius superiores aut eorum vicarios ordinando, ad quam mensam sic instituendam congruosque redditus assignandos ipsi commendatarii omnino teneantur, et ad id etiam per censuras ecclesiasticas, fructuum, reddituum et proventuum sequestrationes et alia opportuna iuris remedia cogi possint et debeant.

Religiosi alterius Ordinis intrusi aut eiiciantur, aut eiusdem Ordinis professionem faciant.

§ 12. Et quia, sicut accepimus, in multis dicti Ordinis, tam virorum quam mulierum, monasteriis quamplures Mendicantium et aliorum Ordinum religiosi utriusque sexus, ab immemorabili tempore citra se intruserunt et persaepe intrudere praesumunt, quod illi vel inde realiter et eum effectu eiiciantur, vel saltem habitum infra annum suscipiant, ac professionis regularis eiusdem Cisterciensis Ordinis expresse emittant, debitamque obedientiam et reverentiam illius abbati generali et reliquis superioribus praefatis praestent; ac divinum officium, secundum ipsius Ordinis morem, celebrent, seque regularibus eius institutis omnino conforment.

§ 13. Uniones autem, annexiones et

incorporationes ac suppressiones et extinctiones monasteriorum et prioratum eiusdem Ordinis, aut fructuum, reddituum et proventuum illorum, dismembrationes, et locis aliis, quantumlibet piis, applicationes, et aliae quaevis perpetuae illorum alienationes cuicumque alteri loco ex quavis causa quantumcumque honesta, urgenti et necessaria, absque speciali et expresso eiusdem abbatis generalis pro tempore existentis consensu, in scriptis, causaque prius a capitulo praefatis vel alias rite cognita, etiam per nos et Sedem praedictam, etiam de fratrum consilio, ac ad quorumvis, etiam imperatoris, regum, reginarum, ducum et aliorum principum, instantiam, deinceps nullatenus fieri possint; et si aliter fiant, nullius omnino sint roboris, neque Ordo eiusque superiores et personae praefatis literis desuper conficiendis obedire debeant.

Uniones et suppressiones, et dismembr. fieri nequeant.

§ 14. In his vero, quae hactenus unita, annexa et incorporata fuerunt, servetur praecise forma singularum literarum super his unionibus, incorporationibus seu applicationibus aut aliis quibuscumque dispositionibus expeditarum. Ita tamen quod monachi in singulis monasteriis huiusmodi degentes, sint et remaneant sub obedientia et correctione abbatis generalis, aliorumque superiorum Ordinis Cisterciensis praedictorum et suorum vicariorum in omnibus et per omnia, perinde ac si uniones, annexiones et incorporationes huiusmodi non emanassent, etiam si in illis aliter caveretur, et usus, non tamen a tempore immemorabili, ut praefertur, contrarius obtineat, quae contra praesentis statuti tenorem nemini suffragentur.

Monachi degentes in monasteriis unitis aliis piis locis remaneant sub correctione superiorum huius Ordinis.

§ 15. Postremo, quod nullae alterius Ordinis moniales, abbatissas monasteriorum monialium dicti Ordinis assumi, vel si assumantur in eisdem monasteriis recipi possint, nisi illorum immediato pa-

Moniales alterius Ordinis quando recipi possint in abbatissas huius Ordinis.

tre superiore praesente, qui illis habitum exhibeat, et ab eis tria substantialia vota, necnon iuramenta observandi statuta dicti Ordinis, ac secundum ea vivendi recipiat.

Monasteria quaecumq. tenentur ad contributiones solvendas abbati et capitulo.

§ 16. Quodque omnia et singula monasteria Ordinis huiusmodi, tam virorum quam mulierum, ubicumque existentia, seu eorum abbates vel priores, etiam commendatarii, abbatissaeque vel priorissae, in signum obedientiae et superioritatis, solita regalia, videlicet contributiones solitas, etiam abbati monasterii Cistercii et capitulo generali praefatis, omnibus exceptione, recusatione, praescriptione et alia excusatione penitus cessantibus, annuatim solvere teneantur, et ad id compelli possint, sub excommunicationis latae sententiae poena, eisdem scientia, auctoritate et tenore, perpetuo statuimus et ordinamus.

Clausulae huius constitutionis praeservative.

§ 17. Ac limitationem, moderationem, inhibitionem, praecipuum, mandatum, approbationem, confirmationem, adiectionem, suppletionem, concessionem, innovationem, statuta et ordinationes, aliaque praemissa ac praesentes literas de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae defectu, quovis praetextu quaesitive colore, aut ingenio, nullatenus notari, argui vel impugnari posse; neminemque illa, quavis de causa, etiam iustissima, impugnantem, in iudicio vel extra audiendum esse, nec illa sub quibusvis similium vel dissimilium concessionum gratiarumque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus vel derogationibus, etiam per nos et successores nostros ac Sedem praedictam, etiam imperatoris, regum, reginarum, ducum et aliorum principum intuitu et contemplatione, aut in eorum vel etiam in nullius favorem, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis, ac etiam vim contractus aut legis seu statuti perpe-

tui inducentibus decretis, et alias quomodolibet concessis et concedendis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis desuper quomodolibet editis et edendis aliquatenus comprehendi, neque illis ullo umquam tempore, etiam per Sedem praedictam derogari posse, nec derogatum censi, nisi de toto tenore et data praesentium expressa mentio habita, et derogatio, suspensio, limitatio, revocatio aliaque praedicta, de Cistercii aliorumque quatuor primorum nuncupatorum abbatum praedictorum expresso consensu, facta fuerint; et si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari, corrigi aut emendari contigerit, huiusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem, correctionem et emendationem nullius esse roboris vel momenti, et quoties illae vel illa emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restituta et de novo, etiam sub quacumque data, per ipsum abbatem monasterii Cistercii pro tempore existentem eligenda, concessa esse et censi.

§ 18. Et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales ac causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi auctoritate et facultate, iudicari, definiri et interpretari debere; et quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 19. Non obstantibus praemissis, ac nostra de non tollendo ius quaesitum et aliis quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, declarationibus et de-

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

LXXXVIII.

Caupones et albergatores Urbis non tenentur de furtis rerum eis non consignatarum, commissis in eorum hospitibus, si hoc ipsi hospitibus notificent in eorum ingressu.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cum, sicut non sine animi nostri displicentia nobis innotuit, a quampluribus annis citra, in alma Urbe nostra contigerit et in praesentiarum saepe contingat quod dilecti filii societas hospitum, albergatorum et cauponum dictae Urbis, ab hospitibus et advenis ad dictam accedentibus, ac aliis in ea moram trahentibus hospitariis et albergatoriis, super eo quod hospites et advenae et albergatorii asseruerint et asserant, seu verius eorum versutia et calliditate finxerint et fingant se multas et diversas pecuniarum et aliorum honorum, quae numquam hospitibus et albergatoribus huiusmodi consignaverant neque consignarunt, aut in rei veritate forsitan non habuerant neque habuerunt, quantitates secum ad hospitia attulisse; et deinde, ut a sumptibus et expensis per eos factis exoluti et liberi evadere possent atque possint, illas et illa perdidisse, ac ab hospitibus, albergatoribus et cauponibus ipsius vel aliis personis furto subtracta et sublata fuisse, illos de facto huiusmodi accusando et calumniando, diversimode, etiam usque ad incarcerationem ac alia iuris et facti remedia, ultra refectionem sortis principalis molestati fuerint, ac quotidie molestentur et vexentur, in scandalum plurimorum, dictaeque societatis dedecus et vilipendium, ac rerum et bonorum suorum non modicum dispendium et gravamen.

§ 1. Idcirco, ad fraudibus, versutiis, calumniis ac inconvenientibus, necnon coinquinamento et gliscenti contagio huiusmodi ac aliis praemissis omnibus et sin-

Hospites Urbis non possint molestari, pro rebus in eorum hospitibus furto

cretis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, praefatis aliisque congregationibus, praesulibus, abbatibus, ecclesiis, monasteriis, capitulis, conventibus, provinciis ac personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu simili, aut etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, et etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas et decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis huius bullae.

§ 20. Et quia difficile foret easdem praesentes ad diversa loca provinciasque circumferre, volumus, et dicta auctoritate decernimus, quod illarum transumptis seu exemplis, etiam formis impressis, manu alicuius publici notarii subscriptis, et sigillo abbatis generalis aut alicuius ex aliis superioribus Ordinis huiusmodi munitis, plena et indubia ac ea prorsus fides ubique, etiam in iudicio, adhibeatur, quae ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXIII, sexto kalendas octobris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 26 sept. 1563, pontif. anno IV.

Bull. Rom. Vol. VII.

34

subtrahit, et
eis antea non
consignatis, per
advenas, quibus
hospites et cau-
pones hoc no-
tificaverint.

gulis obviandum, motu simili et certa no-
stra scientia, ac de apostolicae potestatis
plenitudine, volumus, statumus et ordi-
namus deinceps, perpetuis futuris tempo-
ribus, quascumque merces, pecuniarum
summas, alia res et bona, usque ad quam-
cumque quantitatem ascendunt, per eos-
dem hospites et advenas ac alios alber-
gatorios, sibi quomodocumque et quali-
tercumque furto subtracta et sublata fore
asserentes ac praetendentes, a dictis hos-
pitibus, albergatoribus et cauponibus ac
eorum quolibet in solidum, nisi illa prius
per eosdem advenas ac hospitarios et al-
bergatorios eisdem hospitibus, alberga-
toribus et cauponibus in custodiam data
et consignata fuerint, minime repeti; nec
eosdem hospites, albergatores et caupones
desuper conveniri, capi, arrestari, incar-
cerari, detineri aut quoquomodo realiter
vel personaliter molestari, vexari posse
neque debere. Quae omnia praedictis hos-
pitibus et advenis ac albergatoriis in eo-
rum ingressu dicti hospites, albergatores
et caupones notificare et intimare debeant
et teneantur.

Confirmatio
privilegior. et
ordination. so-
cietatis hospiti-
um.

§ 2. Necnon omnia et singula gratias,
concessiones, immunitates, privilegia et
indulta per quoscumque Romanos Ponti-
fices praedecessores nostros ac nos et Se-
dem Apostolicam praedictae societati et
eorum singulis, in genere vel in specie,
concessas et concessa, necnon quaecum-
que capitula, statuta et ordinationes per
eos hactenus quomodolibet condita et
facta, licita tamen et honesta, quatenus
sint in usu, eadem auctoritate apostolica,
tenore praesentium, confirmamus et ap-
probamus, illisque perpetuae firmitatis
robur adiicimus, omnesque et singulos,
tam iuris quam facti, si qui forsitan in-
tervenerint, ac solemnitatum desuper for-
san omissarum defectus supplemus.

§ 3. Seu in eisdem, si societati vide-
bitur, sibi quaecumque alia statuta, or-

ordinationes et capitula rationabilia et ho-
nesta ac sacris canonibus non contraria,
condendi et edendi, ac condita et edita,
pro temporum qualitate et quoties eis vi-
debitur, alterandi, mutandi et delendi,
ac alia de novo faciendi, quae, postquam
condita et edita ac mutata et de novo
facta et per camerarium approbata fue-
rint, eo ipso eadem auctoritate approbata
et confirmata sint et esse censeantur, ple-
nam et liberam facultatem, licentiam et
potestatem concedimus.

§ 4. Et ita per quoscumque iudices et
commissarios, quavis auctoritate et pote-
state fungentes, etiam causarum Palatii
Apostolici auditores, ac S. R. E. cardina-
les, necnon dilectos filios nunc et pro
tempore existentes dictae Urbis conserva-
tores, iudicari et definiri ac observari
debere, sublata etc. Si quis etc., irritum
quoque etc. decernimus et declaramus.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus,
ordinationibus ac statutis, etiam iura-
mento etc. roboratis; privilegiis quoque,
indultis et literis apostolicis praedictis,
conservatoribus et quibusvis aliis perso-
nis, sub quibuscumque tenoribus et formis
ac cum quibusvis, etiam derogatoriis
derogatoriis aliisque efficacioribus et in-
solitis, clausulis, etiam iteratis vicibus, e-
tiam pari motu, concessis, etc. et conce-
dendis, quibus omnibus, etiamsi, pro il-
lorum sufficienti derogatione, de illis etc.,
tenores etc., in literis latissime extenden-
dis etc., hac vice derogamus, ceterisque
contrariis quibuscumque, cum clausulis
opportunitatis et consuetis.

Fiat ut petitur. I.

§ 6. Et cum absolute a censuris, ad
effectum etc.; et quod tenores capitulo-
rum ac statutorum et ordinationum per
societatem praedictam quomodolibet con-
fectarum habeantur pro expressis, seu in
toto vel in parte exprimi possint. Et de
voluntate, statuto, ordinatione, confirma-

Facultas con-
dendi statuta li-
cita et sacris
canonibus non
contraria.

Decretum ir-
ritans.

Clausulae de-
rogatoriae.

Clausularum
repetitio.

LXXXIX.

*Iurisdictio consulum artis merciariorum
almae Urbis.*

Plus Papa IV, motu proprio, etc.

Cum pastoralis nostri incumbat officio,
iuxta facti exigentiam et temporum va-
rietates, quoscumque ad suas iurisdictio-
nes temporum calamitate collapsas resti-
tuere et reintegrare.

§ 1. Nos, attendentes dilectos filios col-
legium et universitatem merciariorum et
illis adhaerentium huius almae Urbis et
Curiae nostrae non modicae utilitati et
commoditati, immo etiam necessitati,
dum varia praesertim mercimonia hu-
mano usui apprime necessaria, longin-
quis ex partibus, maximis eorum nedum
sumptibus, verum etiam saepe dispendiis
ac laboribus et periculis, quotidie ad Ur-
bem et Curiam praefatas, maxima etiam
cum vectigalium et portorum sanctae
Ecclesiae fructu et utilitate, terra mari-
que vehunt et vehi procurant, consulere.
Et propterea dilectos filios conservatores
almae Urbis, considerantes eosdem col-
legium et universitatem, illiusque parti-
culares homines, pro eorum creditis exi-
gendis, coram diversis Urbis tribunalibus
et iudicibus, maximis cum laboribus et
dispendiis defatigari, et ea de causa, bona
et mercimonia huiusmodi fieri cariora,
eisdem collegio et universitati, ut consu-
latum et peculiare tribunal, ad aliarum
artium et praesertim mercatorum instar,
construerent et erigerent, commisisse et
mandasse, eisdem solum et locum ad dic-
tum tribunal et consulatum construend-
um, inibique de rebus ad eorum artem
spectantibus et pertinentibus iudicend-
um, causasque sui fori cognoscendum,
prout alias consueverant, assignasse.

§ 2. Ac felix recordationis Bonifacium
Papam nonum, praedecessorem nostrum,
seu de illius mandato quondam Zacha-

Exordium.

Conservatores
Urbis assigna-
runt universi-
tati merciariorum
locum in
foro Capitolino,
ut ibi consules
ius dicerent de
rebus spectan-
tibus ad artem.

Senator Urbis
tempore Boni-
facii IX eidem
universitati fa-

cultatem dedit
vendendi quas-
cumque res
etiam concer-
nentes alias ar-
tes, et erigendi
unum colleg.

riam Trivisanum Venetum, tunc Urbis senatorem, eisdem collegio et universitati habilitatem, licentiam, facultatem, libertatem et potestatem quascumque res et spectiarias, ferreas, argenteas, aureas vel alias humano usui necessarias et pertinentes, etiam quascumque alias artes et artificum quaecumque collegia in specie quomodolibet concernentes, exponendi et expositas publice etiam per Urbem portandi, vendendi, sine aliquibus quomodolibet eis a quoquam aliarum artium proposito obstaculo seu impedimento, imposito vel inferendo, concessisse; nec ob id aliud quam unum et idem merciariorum collegium, sed seorsum ab aliis, uti haec alma Urbs in usu habebat, censi mandasse; nec etiam ea re cuique dictarum aliarum artium collegio collegiique praeposito ipsos universos et singulos merciariorum Urbis fieri subiectos voluisse. Quinimo ipsos omnes, tamquam ministrantes negocia et exercitia, quae uberiorem civitatem alunt, tueri et manuteneri ac defendi censuisse ab omnibus contrariantibus, maxime ab his, qui, avaritia ducti, earum rerum faciebant pretia cariora. Idemque senator praefatus per concessam potestatem a Bonifacio, praedecessore nostro, etiam auctoritate et potestate senatus, praemissa sancivisse et perpetuo valitura mandavisse.

§ 3. Ipsumque collegium et universitatem nonnulla statuta ad dictum tribunal et ad artem huiusmodi necessaria, in libro statutorum descripta edidisse et ordinasse, illaque per senatores et conservatores respective approbata et confirmata fuisse. Et novissime, inter cetera, statuisset et ordinasse quod consules ius et rationem inter homines artis et pro quibuscumque causis ad artem huiusmodi spectantibus et pertinentibus et ab eis dependentibus usque ad quamcumque summam ius reddere valeant; et si aliquis

ipsius artis conveniret in iudicio aliquam aliam personam, quae non esset eiusdem artis, dummodo foret pro re ad artem ipsam spectante, consules, qui pro tempore fuerint, iurisdictionem contra tales, cuiuscumque status, gradus aut conditionis existant, ementes bona dictae artis, et alias super eis quomodolibet contraheutes conventos, usque ad summam triginta ducatorum auri in auro de Camera haberent, et personae sic conventae iurisdictionem huiusmodi, usque ad dictam summam inclusive, sub quovis praetextu, causa vel occasione, etiam si essent nobiles et Romani cives, Urbis incolae vel curiales omnes, seu alias quoquomodo declinare non possint.

§ 4. Et ne in unaquaque summa praesentia notarii et illius stipulatio requiratur, statuisset quod codicibus et libris rationum merciariorum, velectariorum, berrectariorum, setarolorum seu banderiariorum dictae universitatis et aliorum eiusdem collegii confectis, usque ad summam triginta ducatorum auri de Camera, omnibus partitis eiusdem rationis simul computatis plene credatur et fides adhibeatur, cum iuramento, contra quoscumque. Inter homines vero de arte usque ad quamcumque summam occasione merciariae et cuiuslibet alterius generis ad artem huiusmodi pertinentis. Ita quod agentes et exigere volentes cum iuramento, perinde plena fides dictis libris adhibeatur, ac si legitime et concludenter probatum esset, dummodo ipsi libri, mercantiles et mercatorum more et ordine scripti, confecti et texti sint, rationabili suspitione carentes, et ad personas scribentes respectu habito.

§ 5. Et si falsitas in aliquo loco dolose annotata reperiretur, talis liber per consules universitatis praedictae in foro publico Capitolii sono tubae comburatur, cum publicatione falsitatis et illius au-

Librisque eorum mercantilliter tentis fidem adhiberi;

Falsitatem contra dolos committentes in eorum libris coerceri;

ctoris; et alias poenas incurrat, quas de iure communi vel municipali incurrisse diceretur, et perpetuo infamis remaneat, et per eum scribendis de cetero non credatur.

§ 6. Necnon a sententiis, a summa decem scutorum et infra, aliquae ex partibus coram dictis consulibus litigantes, quemadmodum aliis iudicibus et curiis concessum extitit, appellare vel alias reclamare minime possint nec valeant; et quicquid per eosdem consules decerneretur aut fieret, esset validum, firmum et efficax, realique executioni demandandum.

§ 7. Haecque et alia ultimo dictae ordinationes et statuta per dilectos filios modernos ipsius Urbis senatorem et conservatores, tamquam rationi consonantia, approbata et confirmata fuisse.

§ 8. Idcirco idem collegium et universitatem, tamquam praemissis de causis de republica optime meritis, specialibus favoribus et gratis prosequentes, motu simili, etc., non ad ipsius collegii et universitatis aut alterius eiusdem artis instantiam et requisitionem, sed ex certa nostra scientia ac potestatis plenitudine, mandatum, assignationem, consignationem, constructionem et erectionem dicti consulatus et tribunalis, ut praemittitur, factum; necnon licentiam, libertatem, habilitatem, facultatem et potestatem ab eodem Bonifacio, praedecessore nostro, seu Zacharia, olim senatore, praefatis concessas, ac ab ipsa universitate condita statuta et ordinationes, facta, et ut supra approbata, et in posterum per ipsam universitatem fienda, et per senatorem et conservatores eiusdem Urbis, iuxta formam statutorum praefatae Urbis, approbanda, illorumque et illarum confirmationes, ac eiusdem Bonifacii praedecessoris seu Zachariae senatoris concessionem, illorum ac omnium et singulorum praemisso-

rum ceterorumque hic etiam de necessitate exprimentorum veriores tenores et effectus, pro hic plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum penitus et omnino insertis habentes, apostolica auctoritate, tenore praesentium, approbamus, confirmamus et innovamus, eisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus; ac ea omnia et singula perpetuo et inviolabiliter observari debere decernimus et mandamus; et, quatenus opus sit, de novo concedimus et ut supra statuimus et ordinamus, omniaque et singula inviolabiliter perpetuis futuris temporibus observari mandamus. Ac omnes et singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, si quae solemnitates omissae fuerint, supplemus. Ita quod eiusdem collegii et universitatis moderni et reliqui in posterum pro tempore existentes consules super huiusmodi et in specie super praefato statuto de iurisdictione, iuxta illius tenorem usque ad quamcumque summam, exercendi quoad personas de arte huiusmodi; et qui de arte non fuerint, usque ad dictam summam triginta ducatorum auri de Camera, absque aliquo alio obstaculo vel impedimento aliarum curiarum, iurisdictionem et potestatem habeant, prout tenore praesentium damus, concedimus et elargimur facultatem, licentiam et potestatem ac auctoritatem in omnibus et singulis causis, litibus et differentiis, ex quavis causa vel occasione ad artem huiusmodi spectantibus et pertinentibus seu dependentibus, una cum omnibus et singulis suis incidentibus, emergentibus, dependentibus, annexis et connexis, coram eis ventibus, et quae in futurum contigerint moveri, procedendi summarie, simpliciter et de plano, nulla iuris solemnitate vel ordine servato, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, pro-

Appellarique non posse a sententiis consulum a decem scutiis infra.

Quae statuta senator et conservatores approbant.

Hic Pontifex modo confirmat et innovat supradictas concessiones senatorum et conservatorum, et statuta universitatis, et consulum iurisdictionem et facultates;

Collegium statuit consules cognoscere causas de rebus spectantibus ad artem, usque ad quamcumque summam inter homines de arte, et inter alios usque ad ducat. xxx;

cedant et cognoscant, terminent et decedant, et procedere perpetuis futuris temporibus possint et valeant, usque ad totalem finalemque et effectuaalem executionem et paritionem omnium et singulorum eorum mandatorum, realiter vel personaliter, prout eis videbitur, relaxandorum.

Et praecipit iudicibus Urbis ne consules desuper imped.

§ 9. Nec per praefatos modernos et pro tempore existentes Urbis gubernatorem, senatorem, vicarium nostrum et Camerae Apostolicae auditorem vel alios quosvis eiusdem Urbis iudices et officiales, tam ordinarios quam commissarios, etiam praetextu obligationum in forma Camerae Apostolicae, iuxta motum proprium populo Romano concessum, sub poena excommunicationis latae sententiae incurrenda, impediri, vel alias quomodocumque et qualitercumque molestari seu reassumi aut avocari seu inhiberi possint, nec respective valeant.

Clausula substa, etc.

§ 10. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate, dignitate vel facultate fungentes, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, reassumendi, inhibendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, interpretari et definiri debere decernimus.

Clausulae praeservativae.

§ 11. Et quod praesentibus seu literis desuper conficiendis, sub quovis praetextu, per quascumque clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias, derogari non possit, nisi cum tota praesentium praesertione et specifica nominum eorundem consulum mentione; irritum et inane quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Ita quod praefati pro tempore existentes consules procedere possint et valeant, illis non obstantibus, absque aliquo attentatorum et innovatorum vitio.

§ 12. Non obstantibus quibusvis con-

stitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac gubernatori, senatori, vicario nostro aut Camerae Apostolicae auditori, ceterisque aliis iudicibus, quoad causas dicti fori, et de rebus ad artem spectantibus et pertinentibus; necnon statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, etc., confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis ac facultatibus eisdem gubernatori, senatori, vicario nostro et Camerae Apostolicae auditori, collateralibus et quibusvis aliis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, etiam quantumvis efficacissimis, clausulis et decretis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus ac si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita servata foret, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter et expresse, omni meliori modo, etc. derogamus. Necnon omnibus illis, quae dictus Bonifacius seu idem Zacharias senator in eorum literis voluerunt non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fiat ut petitur. I.

§ 13. Et cum absolute a censuris, ad effectum etc., etiam in casibus regulae etc., cum illius opportuna derogatione, quatenus opus sit, extendendis; et quod tenores literarum et statutorum praedictorum habeantur pro expressis, et latissime ac de verbo ad verbum exprimi et inseri possint; et de approbatione, innovatione, confirmatione, indulto, decreto, derogatione, processu et aliis praemissis, de omnibus et singulis praedictis, quae

Repetitio clausularum.

XC 1.

hic pro repetitis habeantur perpetuo in forma gratiosa et ex certa scientia.

Ampliatio iurisdictionis consulum quando partes consentiunt.

§ 14. Quodque, si qui tacite vel expresse in eorundem consulum iurisdictionem consenserint, etiam usque ad quamcumque summam ius dicere et causas cognoscere et terminare possint et valeant, nec propterea per viam nullitatis impugnari vel retractari possint decernimus. Et quod praesentium sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, regula contraria non obstante, attento quod in Urbe, seu, si videbitur, literae desuper, etiam cum deputatione executionum¹ qui assistant.

Facultates citandi infra districtum.

§ 15. Cum potestate pro illis ac dictis consulibus monendi, cogendi, gravandi et reagggravandi ac citandi per senatorium edictum, infra districtum, iuxta formam statutorum Urbis, ac etiam per edictum publicum, constituto summarie et extrajudicialiter de non tuto accessu; et reassumendi quascumque causas, ad instantiam rei volentis iurisdictionem dictorum consulum, a quibuscumque iudicibus; et inhibendi sub quibuscumque poenis pecuniariis eorum arbitrio, praemissorum omnium ac singulorum, ac cum qualitatibus aliorumque circa praemissa necessaria maiori specificatione, et expressione eorundem et quorumcumque statutorum ipsius artis, ipsius collegii arbitrio, etiam cum eorundem praesertione, toties quoties eidem collegio videbitur, semel et pluries, per breve nostrum, simul vel separatim, expediri possit.

Fiat. I.

Datum Romae apud S. Petrum, nonis februarii, anno v.

Videat vicarius. I.

Visa. M. Antonius, archiepiscopus Theatinus, vicesgerens.

Dat. die 5 februarii 1564, pontif. anno v.

¹ Fortasse *executorum* (n. r.).

Graeci subiciuntur iurisdictioni ordinariarum, circa ea quae Dei cultum, sacramentorum administrationem, animarumque salutem et haeresum extirpationem concernunt 2.

Pius Papa IV, ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, praecipuus aequitatis et religionis assertor, facultates et gratias ab Apostolica Sede concessas, ex quibus, tempore procedente, animarum pericula et inter catholicos scandala provenire animadvertit, pro sui pastoralis officii debito, mature revocare consuevit.

§ 1. Sane nonnulli locorum ordinarii nuper ad audientiam nostram referri curarunt quod, in quampluribus regni Siciliae citra et ultra Pharam et aliis christiani nominis civitatibus et locis, magna Graecorum, tam religiosorum et saecularium clericorum quam laicorum, multitudo reperitur, qui, Ecclesiae Graecae mores et ritus observantes, seque suos proprios eiusdem nationis praelatos habere, ac illis, non autem locorum ordinariis, subesse; sed, immunitatum aliorumque privilegiorum sibi per felicis recordationis Leonem X, Paulum III, Iulium etiam III et forsitan alios Romanos Pontifices, praedecessores nostros, et dictam Sedem antiquitus concessorum praetextu, se ab eorundem ordinariarum iurisdictione et superioritate exemptos esse praetendentes; impunitate sibi proposita, in diversas haereticas nefariasque opiniones et absurda deliramenta passim prolabantur, asserentes, inter alias eorum blasphemias, nullum esse defunctorum purgatorium; Romanum Pontificem aliquam in eos iurisdictionem vel auctoritatem habere negantes; indulgentias ab illo concessas damnantes; ecclesiasticas sententias contempnentes.

¹ Haec constitutio bis inserta reperitur in editione Mainardiana, sub numeris LXXXVIII et CVII (n. r.).

² Alia de Graecis vide in const. xxxv Innoc. IV, *Sub catholicae*, tom. III, pag. 880.

Graeci praetendentes se exemptos a iurisdictione ordinariarum, impunitate sibi proposita, committunt multos errores hinc expressos.

tias et censuras ab eo latas spernentes; sanctissimae Dei genitricis Virginis Mariae, beatorum apostolorum et aliorum Dei sanctorum festiuitates, ab Ecclesia Romana sanctisque Patribus ordinatas, non observantes; sanctissimum Eucharistiae Sacramentum suis infantibus in baptismo exhibentes; inhumata defunctorum cadavera, superstitione quadam impia et plusquam barbarica, e sepulcris eruentes, igneque comburentes; ordinariorum locorum, quae habitant, visitationem iurisdictionemque contemnentem, et ecclesiasticam disciplinam perturbantes; ac demum huiusmodi aliisque suis opinionibus erroneis atque sacrilegis populos Latinos inficientes, correctionem legitimam suae praetensae exemptionis clypeo repellentes, in suis impietatibus abususque consenscunt et immoriuntur, in suarum vicinorumque populorum, praesertim simplicium, animarum perniciem, et scandalum plurimorum.

Ideo Pontifex Iste eos subiecit Iurisdictioni. ordinariarum circa ea, quae spectant de cultu, etc.; et ritus alios eorumdem Graecorum approbatos reseruat.

§ 2. Nos igitur, provide considerantes eiusdem Sedis intentionem numquam fuisse exemptionem aliudve privilegium a se concessum iri, ut inde scelerum impunitas et animarum periculum emergat, abusus et periculis huiusmodi, quantum cum Deo possumus, tempestive obviare volentes; ac quarumcumque exemptionum aliorumque privilegiorum dictis Graecis, eorumque praelatis, rectoribus, abbatibus, et aliis, tam Sancti Basilii et alterius Ordinis regularibus, quam saecularibus ac etiam laicis personis, quocumque nomine nuncupatis, per praefatos et alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem praefatam in genere vel in specie hactenus concessorum ac etiam iteratis vicibus approbatorum et innovatorum, literarumque desuper confectarum et inde seculorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, motu pro-

prio et ex certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas exemptiones, ac, prout illas concernunt, desuper confectas literas praefatas, ad hoc videlicet ut ipsi locorum ordinarii quascumque Graecorum ecclesias, monasteria, prioratus et alia pia loca, tam saecularia quam cuiusvis Ordinis regularia, eorumque praelatos, etiamsi episcopali, archiepiscopali ac maiori dignitate praefulgeant, necnon abbates, rectores, ministros et quasvis alias eiusdem nationis personas, in suis civitatibus et dioecesibus consistentia, quoties opus fuerit, visitare, ac in illis suam ordinariam iurisdictionem, plenamque et omnimodam superioritatem, in iis quae Dei cultum, sacramentorum administrationem et animarum salutem, haeresumque extirpationem concernunt, exercere et exequi libere et licite valeant, reliquis ipsorum Graecorum in divinis celebrandis aliisque ritibus a Sede Apostolica intactis remanentibus, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cassamus et annullamus, ac revocatas, cassatas et annullatas esse, nec ipsis Graecis, clericis vel laicis, eorumque praelatis, ecclesiis, coenobiis aut aliis piis locis in aliquo suffragari, sed illos omnes et singulos locorum, in quibus moram traxerint, ordinariorum visitationi, correctioni, punitioni, iurisdictioni et omnimodae superioritati in praemissis subesse, illisque, tamquam superioribus suis suarumque animarum pastoribus, humiliter obedire.

§ 3. Et sic per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi facultate, iudicari et definiri debere; ac quicquid secusa quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

1 Approbatis, necnon privilegiis et gratiis apostolicis intactis, Cherub. (n. t.).

Decretum irritans.

Clausulae derogatorias.

Declaratio praedictorum.

Fides transumptorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Per hoc tamen non intendimus quod ipsi Graeci ab eorum graecanico ritu distraherentur, vel alias desuper quomodo per locorum ordinarios aut alios impediuntur.

§ 6. Et quia difficile foret etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvi februarii MDLXIV, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 februarii 1564, pontif. anno v.

XCI.

Decisio in favorem congregationis Lateranensis canonicorum regularium Ordinis S. Augustini, super lite, quam de praecedentia habebat cum congregatione Cassinensi, alias S. Iustinae, monachorum Ordinis S. Benedicti.

Plus Papa IV, ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sedis Apostolicae providentia circumspecta, ne rursus ea, quae in controversiis inter personas ecclesiasticas, praesertim Altissimo sub regulari professione famulantes, exortis, pro tranquillo religionis statu prudenter ordinavit, in molestos contentionis anfractus relabantur, maiorem solet, dum id res ipsa requirit, adhibere cautionem.

Lis exorta (de qua in rubrica).

§ 1. Sane nuper postquam, sicut nobis innotuerat, ab antiquis usque temporibus, etiam supra centum annos retroactos, lis et causa seu controversia inter dilectos filios rectorem generalem et canonicos regulares S. Augustini, congregationis Lateranensis, ex una, ac monachos S. Benedicti, Ordinis Cassinensis, alias Sanctae Iustinae de Padua, congregationum partibus ex altera, super illorum praecedentia seu praecedendi suborta, et coram diversis iudicibus, etiam in nostro

1 Iure (n. t.).

Bull. Rom. Vol. VII.

Palatii Apostolici auditorio, ventilata, ac demum, non sine animi nostri molestia, in oecumenico concilio Tridentino, inter earumdem congregationum abbates, revocata fuerat.

§ 2. Nos, considerantes lites et controversias huiusmodi in Ecclesia, praesertim inter religiosas et reformatas personas, quae, relictis mundi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu Domino et Deo nostro, qui se pro nobis usque adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, persolvere profitentur, non modicum illi praeclarae Deoque praecipue dilectae virtuti, quae est humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicaeque religionis tranquillitati, ac ministrorum Dei reconciliationi et mutuae dilectioni quamprimum consulendum esse rati, motu proprio dictas causas et controversias ubilibet et coram quibusvis iudicibus motas et in quibusvis instantiis indecisas pendentes, ab eisdem iudicibus ad nos avocavimus, illasque dilectis filiis nostris Ioanni Michaeli S. Anastasiae Saraceno, Ioanni Baptistae S. Clementis Cicadae, ac Bernardino Scoto nuncupatis, sanctae Romanae Ecclesiae presbyteris cardinalibus, audiendas, cognoscendas et decidendas, per quamdam motus proprii schedulam, et deinde illas per aliud nostrum rescriptum eisdem cardinalibus per eos audiendas tantum, nobisque referendas commisimus.

§ 3. Qui quidem cardinales, dictis partibus earumve procuratoribus et advocatis pluries auditis, dubiisque emergentibus ad plenum discussis et resolutis, comperto satis per eos ex compluribus literis apostolicis diversisque aliis documentis, rationibus et probationibus, quod ipsi canonici fuerunt et sunt de illis clericis a S. Augustino, quinimmo a san-

Quam iste Pontifex audiret et sibi referendam commisit tribus cardinalibus hinc nominatis.

Qui cardinales retulerunt Pontifici praefatos canonicos praecedere debere.

ctis apostolis institutis, eosdem canonicos, tam suae antiquae institutionis huiusmodi, quam etiam dignitatis clericalis, qua eos, statim quod professionem regularem emittunt, insignitos esse oportet, aliarumque qualitatium in eis existentium ratione, dictam illorum congregationem Lateranensem praefatos monachos et eorum congregationem Cassinensem praecedere debere censuerunt et concluderunt, suamque conclusionem huiusmodi ad audientiam nostram, iuxta ultimi nostri rescripti praefati tenorem, retulerunt.

Pontifex Ideo
sententiam pro
canonicis;

§ 4. Unde nos, illorum relatione intellecta, eaque per nos diligenter examinata, quoniam eam in omnibus suis partibus veritati et iuri consonam comperimus, per nostram definitivam sententiam pronuntiavimus, sententiavimus, decrevimus et declaravimus abbates, praelatos et canonicos regulares congregationis Lateranensis, uti clericos, dimissa superiori veste, pallio seu cappa, in linea veste clericali habitu incedentes (quod etiam in alma Urbe consuetum fuerat et tunc observabatur), in processionibus et omnibus aliis actibus publicis et privatis, tam in dicta Urbe nostroque et aliorum Romanorum Pontificum successorum nostrorum conspectu, quam alias in universis et quibuscumque aliis civitatibus, terris, oppidis et locis, abbates, praelatos et dictos praecedere debuisse et debere; ac eosdem abbates, praelatos et canonicos regulares, dictamque eorum congregationem, ut praefertur incedentes, dictis abbatibus, praelatis et monachis S. Benedicti et eorum congregationi in omnibus et singulis praemissis praefereandos, anteponeandos et in digniori loco collocandos fore et esse.

Abbatibusque
ipsorum Reli-
gionum debere
praecedere sin-

§ 5. Abbates vero dictarum congregationum singulariter et de per se, absque eorum conventibus, in conciliis generalibus, provincialibus et synodalibus ac aliis

¹ Cherub. legit: *praelatos et monachos Ord. S. Benedicti, congr. Cassinensis, praedictos praecedere etc.* (A. T.).

actibus publicis et privatis, in quibus abbates de iure vel consuetudine locum et votum habent, vel pro tempore quomodolibet habebunt, inter sese, iuxta singulorum ipsorum abbatum ibidem intervenientium priorem et antiquiorem promotionem ad abbatiam, ac illorum promotione dumtaxat, non autem congregatione et Ordine cuius sint, attentis, praecedere et praeferrere et in digniori loco collocari debuisse et debere, prout ex tunc praetulimus, anteposuimus et collocavimus, praeferrere, anteponi et collocari mandavimus. Inactiones quoque, molestationes, oppressiones, perturbationes, vexationes et impedimenta quaecumque per abbates, praelatos et monachos praedictos et eorum congregationem Cassinensem eisdem abbatibus, praelatis et canonicis regularibus congregationis Lateranensis, super praefatis omnibus et singulis et illorum occasione quomodolibet factas, praestitas et illatas, factaque, praestita et illata, fuisse et esse temerarias, illicitas, indebitas et iniustas, temerariaeque, illicitae, indebitae et iniustae ac de facto praesumptas et praesumptas, illasque et illa abbatibus, praelatis et monachis congregationis Cassinensis huiusmodi fecisse et facere minime licuisse neque licere de iure. Et propterea de et super illis ac dicto iure praecedendi, omnibusque et singulis aliis praemissis perpetuum silentium imponendum fore et esse et tunc imposuimus, prout in rescripto, relatione et sententia praedictis plenius continetur.

§ 6. Ne autem de sententiae aliorumque praemissorum validitate ullo umquam tempore dubitari, ac propter ea vel alio quovis praetextu rem mature discussam et iudicatam rursus in controversiam retrahi, neve denuo in Ecclesia Dei inter tales personas religiosas contentiones exoriri, ac populo scandala generari

gulariter, et de
per se, absque
eorum conven-
tibus, iuxta an-
tiquiorem pro-
motionem;

Et supplet
eiusdem sen-
tentiae defectus,
et illam invio-
labilitate obaer-
vari mandat.

contingat, tempestive providere, ac supremam huic negotio manum apponere cupientes, necnon veriores literarum singulorum praedecessorum, ac rescripti, processus, relationis sententiaeque praefatorum, et inde secutorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, motu simili, non ad ipsorum abbatum, praelatorum et canonicorum regularium congregationis Lateranensis vel alterius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia nostra, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ad effectum executionis dictae sententiae tantum, omnes et singulos processus et sententiae praefatorum defectus, etiam substantialia, si qui forsitan in eisdem intervererint, harum serie supplemus, ac eandem sententiam, una cum eius processu, validos et efficaces esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri et inviolabiliter ab omnibus observari debere; nec partes ipsas ab eis ullo umquam tempore, quovis praetextu quaesitove colore, resilire posse, sed ad illorum observationem teneri, censuris et poenis, tam ecclesiasticis quam pecuniariis, ad id cogi et compelli, neque monachos eorumve congregationem, adversus sententiam aliave praemissa, in pristinum statum, quovis quaesito colore vel ingenio, restitui, nec illa oppugnantes audiri.

Clausulae praeservativae, et decretum irritans.

§ 7. Praesentesque literas de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae aut alio quovis defectu notari seu impugnari posse; sicque et non aliter per quoscumque iudices et commissarios, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit,

irritum et inane decernimus; praemissaque omnia perpetuo statuimus.

§ 8. Et quod ita fiant et observentur volumus atque mandamus, similiter venerabili fratri episcopo Amerinensi, et dilectis filiis nostro in alma Urbe et eius districtu vicario in spiritualibus ac Curiae causarum Camerae Apostolicae auditori generalibus, per praesentes motu pari mandantes quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum; per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte rectoris generalis et abbatum, praelatorum ac regularium canonicorum S. Augustini congregationis Lateranensis praefatorum vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in praemissis efficaci defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos suppletionem, decreto, statuto, voluntate et mandato alisque praemissis pacifice frui et gaudere. Non permittentes eos vel eorum quempiam desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, deturbari vel inquietari. Contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras, et tam ecclesiasticas et pecuniarias, etiam arbitrio suo moderandas et applicandas, quam etiam privationis beneficiorum ecclesiasticorum per ipsos contradictores obtentorum poenas, aliaque iuris remedia, appellatione postposita, compescendo; ac, legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, illosque etiam iteratis vicibus aggravando et interdictum ecclesiasticum imponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii saecularis.

§ 9. Non obstantibus praemissis ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo

Executorum
hulus constitu-
tionis deputatio
et facultates.

Clausulae de-
rogatoriae.

quispiam praesentium vigore ultra tres diaetas ad iudicium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon monasteriorum et Ordinum ac congregationum praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis vel consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis illis eorumque superioribus ac personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu et scientia similibus, quomodolibet concessis ac etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum tenores pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 10. Volumus autem quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, in iudicio et extra ubilibet locorum plena et indubia, eademque prorsus fides adhibeatur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima octava februarii, millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, pontificatus nostri anno v. Dat. die 18 februarii 1564, pontif. anno v.

Sequitur tenor sententiae praedictae.

Christi nomine invocato, pro tribunali sedentes et solum Deum prae oculis ha-

† Cherub. addit: quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent etc. (a. r.).

bentes per hanc nostram definitivam sententiam, quam ferimus in his scriptis, in causa et causis, quae coram nobis, et quas dilectis filiis nostris Ioanni Michaeli Saraceno, tituli S. Anastasiae, Ioanni Baptistae Cicadae, tituli S. Clementis, ac Bernardino Scoto, tituli S. Matthaei, S. R. E. cardinalibus, primo audiendas, cognoscendas et per eos decidendas et terminandas, et deinde per praefatos cardinales per apostolica nostra rescripta nobis referendas commissimus, inter dilectos filios abbates, praelatos et canonicos regulares Ordinis S. Augustini, congregationis Lateranensis, et universam congregationem ex una, et praelatos, abbates et monachos Ordinis S. Benedicti, congregationis Cassinensis, alias S. Iustinae de Padua nuncupatos, et dictam eorum congregationem, de et super praecedentia et iure inter eos praecedendi, tam in processionibus quam in generalibus et synodalibus seu provincialibus conciliis, omnibusque actibus publicis et privatis, rebusque aliis in actis causae et causarum huiusmodi latius deductis et illorum occasione in prima seu alia versae fuerint et vertebantur instantiis, partibus ex altera, causa huiusmodi coram dictis cardinalibus ad plenum ventilata, ac saepius auditis partibus, et dubiis in ea plene discussis et resolutis, ac visis de iure videndis, et demum per dictos cardinales nobis matura desuper facta relatione, pronunciamus, sententiamus, decernimus et declaramus abbates, praelatos et canonicos regulares congregationis Lateranensis, uti clericos, dimissa superiori veste, pallio seu cappa, in linea veste clericali habitu incedentes (quod etiam in alma nostra urbe Romae consuetum fuit et nunc observatur), in processionibus et omnibus aliis actibus publicis et privatis, tam in dicta alma Urbe nostra nostroque et successorum nostrorum conspectu, quam alias

Decisio quoad praecedentiam inter praefatos canonicos et monachos.

universis ac quibuscumque aliis civitatibus, terris, oppidis et locis dictis abbatibus, praelatis et monachis Ordinis Sancti Benedicti Cassinensis praecedere debuisset et debere; eosdemque abbates, praelatos et canonicos regulares, dictamque eorum congregationem, ut supra incedentes, dictis abbatibus, praelatis et monachis S. Benedicti et eorum congregationi, in omnibus et singulis praemissis, praefereandos, anteponeandos et in digniori loco collocandos fore et esse. Abbates vero dictarum congregationum Lateranensis et Sancti Benedicti, singulariter et de per se, absque eorum conventibus, in conciliis generalibus, provincialibus et synodalibus, et aliis actibus publicis et privatis, in quibus abbates de iure vel consuetudine locum et votum habent, vel pro tempore quomodolibet habebunt, inter sese, iuxta singulorum ipsorum abbatum ibidem intervenientium priorem et antiquiorem promotionem ad abbatiam, ac illa promotione dumtaxat, non autem congregatione et Ordine cuius fuerint, attentis, praecedere ac praeferrere et in digniori loco collocari debuisset et debere, prout praeferrimus, anteponimus, collocamus, praeferrimus, anteponi et collocari respective mandamus. Inactiones quoque, molestationes, oppositiones, perturbationes, vexationes et impedimenta quaecumque per praefatos abbates, praelatos et monachos dicti Ordinis S. Benedicti et dictam eorum congregationem eisdem abbatibus, praelatis, canonicis regularibus dicti Ordinis et eorum congregationi, de et super praefatis omnibus et singulis et illorum occasione quomodolibet factas, praestitas et illatas, factaque, praestita et illata, fuisse et esse temerarias, illicitas, indebitas et iniustas, temerariaeque, illicitae, indebitae et iniustae, ac de facto praesumptas et praesumptas, illasque et illa praefatis abbatibus, praelatis et monachis fecisse et

Decisio quoad praecedentiam abbat. de per se absque conventibus.

facere minime licuisse nec licere de iure. Et propterea de et super illis ac dicto iure praecedendi, ut supra, omnibus aliis et singulis praemissis perpetuum silentium imponendum fore et esse, ac imponimus. Utramque partem in expensis iustis ex causis absolventes.

Ita est. I.

Ita refero et censeo pronuncianum esse. Ioannes Michael, cardinalis Saracenus. Ita refero et censeo pronuncianum esse. Ioannes Baptista, cardinalis S. Clementis. Ita refero et censeo pronuncianum esse. Bernardinus, cardinalis Tranensis.

XCVII.

Revocatio quorumcumque indultorum, confessionarium, Maris Magni, aliorumque privilegiorum, quibuscumque, etiam regularibus, concessorum, in his, quae concilio Tridentino adversantur¹.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

In Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, nihil neque universali Ecclesiae curae et solitudini nostrae commissae salubrius, neque iniuncto nobis apostolicae servitutis officio decentius praestare possumus, quam quod providentiae nostrae ministerio oecumenicum concilium Tridentinum, sicut nostris potissimum auspiciis, summaque sanctorum patrum concordia, per Dei misericordiam feliciter absolutum fuit, ita per universos, qui christiana pietate censentur, ubique suscipiatur, et, remotis quibuslibet obstaculis, ab omnibus aequaliter observetur.

† Indictionem huius concilii et eius prosecutionem videre est hic in constitutione xxvii, Ad Ecclesiae, pag. 90. Et indulta praelatorum concilio interessentium sunt in constitut. xxxv, Circumspecta, pag. 110; quando ligare coeperit, vide in constitutione Siout ad.

Impositio perpetui silentii.

Absolutio partium ab expensis.

Nomina cardinalium, qui causam cognoverunt et Pontifici retulerunt.

Promissum.

Concilium Tri-
dentinum multa
statuit ad mo-
rum reformatio-
nem, quibus
plurimorum in-
dulta adversan-
tur.

§ 1. Cum itaque in eodem concilio quamplura salubria et ad universalem morum reformationem valde utilia decreta atque statuta, maturo praesentium ipsorum examine praecedente, sint edita, quibus multa atque diversa privilegia, exemptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conservatoriae, indulta et, ut vocant, *Confessionalia* et *Mare Magnum*, et aliae gratiae, quae variis, tam cathedralibus, etiam metropolitanis, quam collegiatis ecclesiis, monasteriis, conventibus et aliis religiosis, etiam fratrum Mendicantium domibus et Ordinibus, necnon Sancti Spiritus in Saxia, Sancti Ioannis Lateranensis ac Incurabilium de Urbe, Sancti Antonii Viennensis et Sancti Bernardi Iurensis, aliisque hospitalibus, militiis, eorumque capitulis et conventibus ac universitatibus, etiam Studiorum generalium collegiis, tam saecularibus quam ecclesiasticis, confraternitatibus, societatibus, et tam Principis Apostolorum de Urbe quam aliis fabricis, Sanctae Cruciatæ, aliisque piis locis et operibus, necnon patriarchis, archiepiscopis, episcopis, praelatis, abbatibus, abbatissis, prioribus, praepositis et aliis ecclesiasticis, tam saecularibus quam diversorum Ordinum et militiarum regularibus, ac etiam laicis, cuiuscumque dignitatis, status ac gradus et excellentiae, ac etiam ducali, regia et imperiali dignitate fulgentibus, utriusque sexus personis, necnon aliquibus notariis et etiam de latere legatis atque nunciis, tam perpetuo quam ad tempus, per Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem Apostolicam eiusque legatos hactenus, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, seu etiam imperatorum, regum, ducum et aliorum principum contemplatione et intuitu, etiam de fratrum consilio, diversimode, variisque temporibus, in genere vel specie, ex quavis, etiam

honestæ, causa concessa et etiam pluries confirmata et innovata fuerint, in plerisque contrariantur.

§ 2. Nos, quibus in primis cordi est, tam sancta et Ecclesiae Dei saluberrima decreta suos, ut par est, effectus ubique consequi et ab omnibus obedienter observari, privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionalium, *Maris Magni* et aliarum gratiarum praedictarum ac quarumcumque apostolicarum et aliarum literarum desuper confectarum, processuumque, decretorum et aliorum inde secutorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et plene insertis habentes, motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, quod eadem omnia et singula privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, dispensationes, conservatoriae, indulta, *Confessionalia*, *Mare Magnum* et aliae gratiae in his omnibus et singulis, in quibus illa statutis et decretis concilii huiusmodi contrariantur, ipso iure revocata, cassata et annullata, ac ad ipsius concilii terminos atque limites reducta sint et esse censeantur; nec quicquam adversus ipsa decreta et statuta, quominus ubique et apud omnes observentur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi et reputari debere, ac si numquam emanassent, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus, ac etiam statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes nihilominus omnia et singula, quæ, vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum et dispensationum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionalium et aliarum quarumcumque gratiarum huiusmodi, post id tempus, quo concilium obligare coepit, facta et gesta quomodolibet fuerunt et in posterum fient, in iis, in quibus dicti con-

illa ergo indulta hic Pontifex revocat;

Et eorum vigore facta et agenda, a die qua dictum concilium ligare coepit, nulla esse decernit.

XCIII.

Revocatio licentiarum omnium quibuscumque (exceptis commissariis et inquisitoribus haereticae pravitatis) concessarum, tenendi vel legendi libros Lutheranos aut de haeresi suspectos. Et prohibitio illos de cetero habendi vel legendi.

Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Cum pro munere quod sustinemus, id praecipue nobis propositum habeamus et omni studio diligentiaque curemus, ut omnes christifideles tam gravibus calamitosisque temporibus in recta et catholica fide contineamus, id agere et providere necesse est, ut omnem omnibus aberrandi ab ea occasionem subtrahamus. Nemini autem mirum videri debet, si Romanus Pontifex nonnunquam facultates aliquas, quas ipse vel praedecessores eius, probabili adducti ratione, concesserint, postea revocet, cum, ipso rerum usu edoctus, animadverterit eas iustiori de causa esse revocandas.

§ 1. Ad notitiam nostram pervenit, ex data nonnullis licentia habendi et legendi libros haereticos aut de haeresi suspectos, ad haereses et errores, qui in eis libris continebantur, refellendos, non raro evenire solere ut illis ipsis eorum librorum lectio noceat, quibus ob eam causam concessa fuerit, ut aliis prodesse possent, illis ipsis haeresibus et erroribus, propter humanae mentis imbecillitatem, eos implicans, a quibus se alios revocatuos esse confisi fuerant.

§ 2. Huic rei providere et animarum periculo, quantum fieri potest, pro pastoralis sollicitudine occurrere cupientes, cogitantesque nobiscum nuper in sacro generali concilio haereses horum temporum ita confutatas atque damnatas fuisse, ut tantae synodi auctoritas, cuius decreta huius sanctae Sedis auctoritate, cum de-

cilii decretis adversantur, nulla, invalida et irrita esse et censeri, ac nemini, etiam quantumlibet, ut praefertur, qualificato, tam in foro, quod aiunt, fori, quam conscientiae, suffragari posse et debere.

§ 4. Et ita, per quoscumque locorum ordinarios aliosque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi facultate, in utroque foro iudicari et definiri debere; ac quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

§ 5. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae declarationis, statuti, ordinationis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimoquarto, decimotertio kalendas martii, pontificatus nostri anno v.

Anno a nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimoquinto, indictione octava, die vero vigesimaquarta mensis februarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri Pii divina providentia Papae IV anno eius vi, retroscriptae literae apostolicae affixae et publicatae fuerunt in acie Campi Florae et valvis Cancellariae Apostolicae per nos Nicolaum de Matthaëis et Camillum Cherubinum, sanctissimi domini nostri Papae cursores.

Philibertus Chapuis, magister cursorum.
Dat. die 18 februarii 1564, pontif. anno v.

Clausula sublata.

Clausulae de-regulatoriae.

Sanctio poenalis.

Publicatio.

Exordium.

Causae revocationis.

Revocatio licentiarum habendi et legendi libros Lutheranos vel de haereticis suspectos.

liberatione matura confirmata et comprobata sunt, ad vitandos errores, et catholicae fidei veritatem agnoscendam sufficere omnibus debeat, nec ullius praeterea confutatio requirenda sit, praedecessorum nostrorum, praesertim felicitatis recordationis Iulii III et Pauli IV, vestigiis insistentes, motu proprio et ex certa scientia nostra ac deliberatione matura, omnes et singulas facultates habendi et legendi libros Lutheranos aut aliorum haereticorum seu de haeresi suspectos, omnibus, tam clericis saecularibus aut regularibus, quam laicis, cuiuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis sint, etiamsi episcopali vel archiepiscopali aut alia maiori ecclesiastica seu saeculari dignitate praefulgeant (inquisitoribus et commissariis haereticae pravitate a Sede Apostolica deputatis, quoad eo officio fungentur, exceptis), a nobis aut quocumque praedecessorum nostrorum seu Apostolicae Sedis legatis maiorive poenitentiario vel quibuscumque aliis, quibuscumque verborum formis et clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque et aliis decretis, quomodolibet, etiam motu et scientia simili, ad hoc tempus concessas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, revocamus, et pro revocatis et irritis, perinde ac si numquam concessae fuissent, habemus et haberi volumus.

Prohibito legendi et habendi libros prohibitos et prohibendos.

§ 3. Inhibentes omnibus sub censuris, sententiis et poenis, tam a sacris canonicis quam a Sede Apostolica ad hoc tempus constitutis in eos, qui huiusmodi libros legant aut habeant, ne quis eorum posthac eis facultatibus uti, neve ullos omnino libros huiusmodi improbatos et prohibitos, aut quos in posterum a Sede Apostolica inquisitoribusque haereticae pravitate aut locorum ordinariis improbari prohiberique contigerit, legere habereve quacumque de causa audeat.

§ 4. Impressores autem et bibliopolas, et alios, quicumque eiusmodi libros habent habuerintve (inquisitoribus et commissariis iisdem dumtaxat exceptis), monemus, et cuilibet eorum, in virtute sanctae obedientiae, et sub poena incursus criminis haeresis et aliis contra haereticos a iure inflictis et irrogatis, tam ecclesiasticis quam temporalibus sententiis, censuris et poenis, praecipimus ac mandamus ut eos libros intra sexaginta dies a die quo hae literae publicatae fuerint numerandos, quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, reliquos viginti pro tertio ac peremptorio termino et monitione canonica eis assignamus, inquisitoribus haereticae pravitate in civitatibus, in quibus ii libri sint, tradant atque consignent.

Monitio ut tales libri inquisitoribus locorum consignentur.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Classis derogatoriae.

§ 6. Ut vero hae literae et quae in eis continentur ad omnium, quorum oportet, notitiam perveniant, nec quisquam ea excusatione uti possit quod illa ignoraverit, volumus et mandamus ut in basilica Vaticana Principis Apostolorum et in ecclesia Lateranensi, tunc cum in eis populus, ut missarum solemnibus intersit, congregari solet, palam et clara voce, a Curiae nostrae cursoribus seu notariis aliquibus publicis recitentur; et postquam recitatae fuerint, ad valvas earum ecclesiarum, itemque Cancellariae Apostolicae et in loco solito Campi Florae affigantur, ibique, quo legi et omnibus innotescere possint, aliquamdiu relinquuntur.

Forma publicandi hanc constitutionem.

§ 7. Transumptis quoque earum, quae

Fides transumptorum.

manu alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munita fuerint, ut sine dubitatione ulla fides habeatur, mandamus atque decernimus.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIV martii MDLXIV, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 24 martii 1564, pontif. anno v.

XCIV.

Approbatio indicis librorum prohibitorum, cum regulis firmatis per patres a sacro concilio Tridentino deputatos; et prohibitio illos de cetero habendi et legendi.

Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Lectio librorum haereticorum, interdum simplices, sed etiam doctos viros corrumpit.

Dominici gregis custodiae, Domino disponente, praepositi, vigilis more pastoris non desistimus ipsi gregi ab imminentibus periculis, quanta maxima possumus cura et diligentia, praecavere, ne propter negligentiam nostram pereant oves, quae pretiosissimo Domini nostri Iesu Christi sanguine sunt redemptae. Etsi autem quae ad fidei veritatem patefaciendam et ad horum temporum haereses confutandas pertinebant, in oecumenico et generali concilio Tridentino, Sancti Spiritus assistente gratia, nuper adeo enucleata ac definita fuerunt, ut facile iam sit unicuique sanam catholicamque doctrinam a falsa adulterinaque internoscere; tamen, cum librorum ab haereticis editorum lectio non modo simpliciores homines corrumpere soleat, verum saepe etiam doctos eruditosque in varios errores et a veritate fidei catholicae alienas opiniones inducere, huic quoque rei esse duximus providendum.

Ideo concilium Trid. delegit praelatos

§ 1. Cum autem aptissimum ei malo remedium esse sciremus, si componeretur atque ederetur index sive catalogus libro-

Bull. Rom. Vol. VII.

36

rum, qui vel haeretici sint vel de haeretica pravitate suspecti, vel certe moribus et pietati noceant, id negotium ad sacram Tridentinam synodum reieceramus; ea vero, ex tanta episcoporum et aliorum doctissimorum virorum copia, delegit ad eum conficiendum indicem multos cum doctrina tum iudicio insignes praelatos ex omnibus fere nationibus. Qui quidem, non sine maximo labore plurimisque vigiliis, eum indicem tandem, Deo iuvante, perfecterunt, adhibitis etiam in consilium lectissimis quibusdam theologis. Peracto autem concilio, cum, ex ipsius synodi decreto, is index nobis oblatus fuisset, ut ne ante ederetur quam a nobis approbatus fuisset, nos doctissimis quibusdam probatissimisque praelatis eum accuratissime legendum examinandumque tradidimus, et ipsi etiam legimus.

ad formandum indicem librorum prohibitorum.

§ 2. Cum igitur eum magno studio, acri iudicio, diuturna cura confectum, et praeterea commodissime digestum esse cognoverimus, nos, saluti animarum consulere, eamque ob causam providere cupientes, ne libri et scripta cuiuscumque generis, quae in eo improbantur, sive ut haeretica sive ut de haeretica pravitate suspecta, sive ut pietati ac morum honestati inutilia aut aliqua correctione saltem indigentia, posthac a christifidelibus legantur, ipsum indicem, una cum regulis ei praepositis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus, imprimique ac divulgari et ab omnibus universitatibus catholicis ac quibuscumque aliis ubique suscipi, easque regulas observari mandamus atque decernimus.

Illud ideo iam perferimus modo approbat hic Pontifex;

§ 3. Inhibentes omnibus et singulis, tam ecclesiasticis personis, saecularibus et regularibus, cuiuscumque gradus, ordinis et dignitatis sint, quam laicis, quocumque honore ac dignitate praeditis, ne quis, contra earum regularum praescriptum aut ipsius prohibitionem indicis, libros ul-

illosque legi vel teneri prohibet;

1 Vide Regulas x De libris prohibitis ad calcem Canon. et Decret. Conc. Trid. editas (n. T.).

los legere habereve audeat. Si quis autem adversus eas regulas prohibitionemque fecerit, is quidem, qui haereticorum libros vel cuiusvis auctoris scripta propter haeresim vel falsi dogmatis suspicionem damnata atque prohibita legerit habueritve, ipso iure in excommunicationis poenam incidat, eamque ob causam in eum, tamquam de haeresi suspectum, inquiri et procedi liceat, praeter alias poenas super hoc ab Apostolica Sede sacrisque canonibus constitutas. Qui autem libros alia de causa prohibitos legerit habueritve, praeter peccati mortalis reatum, episcoporum arbitrio severe se noverit puniendum.

Contraria de-rogati;
 § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum ne excommunicari possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Formam publicationis huius bullae proferi;
 § 5. Ut haec autem ad omnium notitiam perveniant, neve quis excusatione ignorationis uti possit, volumus et mandamus ut haec literae per aliquos Curiae nostrae cursores in basilica Vaticana Principis Apostolorum et in ecclesia Lateranensi, tunc cum in eis populus, ut missarum solemnibus intersit, congregari solet, palam et clara voce recitentur; et postquam recitatae fuerint, ad valvas earum ecclesiarum, itemque Cancellariae Apostolicae et in loco solito Campi Florae affigantur, ibique, ut legi et omnibus innotescere possint, aliquantisper relinquuntur. Cum autem inde amovebuntur, earum exempla in iisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem et affixionem omnes et singulos, qui in his literis comprehenduntur, post tres menses a die publicationis et affixionis earum numerandos,

volumus perinde adstrictos et obligatos esse, ac si ipsismet illae editae lectaeque fuissent.

Transumptis credi iubet.
 § 6. Transumptis quoque earum, quae manu alicuius publici notarii scripta, subscriptave, et sigillo ac subscriptione alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munita fuerint, fidem sine ulla dubitatione haberi mandamus atque decernimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv martii MDLXIV, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 24 martii 1564, pontif. anno v.

XCV.

Approbatio confraternitatis sub invocatione Sanctissimi Nominis Dei, ad cavendum blasphemias, periuria illicitaque iuramenta institutae, cum indulgentiarum et aliarum gratiarum concessione.

Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
 Iniunctum nobis apostolicae servitutis officium nos admonet ut animarum salutem, quantum cum Deo possumus, etiam multiplicatis gratiis, omni ratione consulamus.

Institutio sodalitatibus Nominis Dei in Hispaniis.
 § 1. Hodie siquidem per nos accepto quod in Burgiensi et pluribus aliis Hispaniarum civitatibus et aliis locis una saluberrima confraternitas sub vocabulo Nominis Iesu instituta erat, cuius confratrum partes potissimum essent diligenter cavere ne vel ipsi vel alii coram eis aliquo modo, nisi ob causam gravissimam, iurent, et contrafacientes modeste admoneant. Quodque ipsi confraternitati plurimi christifideles se conscribi fecerant, quorum opera et studio blasphemiae, periuria et alia illicita iuramenta commode prohibebantur.

§ 2. Nos, ut ipsa confraternitas in ma-

Approbatio Pontificis dictae sodalitatibus ubique terrarum cum indulgentia pro die Circumcisionis,
 iori semper reverentia habeatur, et christifideles eo libentius illam ingrediantur, quo ipsa amplioribus decorata spiritualium gratiarum donis, et apostolicis fuerit suffulta privilegiis, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis dictae confraternitatis, ubique terrarum et locorum nunc et pro tempore diffusae, utriusque sexus confratribus in illa nunc et pro tempore descriptis, ubilibet constitutis, sive sub eiusdem confraternitatis Regula prius edita sive sub alia simili comprehendantur, qui vere poenitentes et confessi die festo Circumcisionis Domini nostri Iesu Christi annis singulis, in perpetuum, sacrosanctum Eucharistiae Sacramentum susceperint, et solemnitati per ipsam confraternitatem in dicto die festo ubique locorum pro tempore celebrari solitae in toto vel in parte interfuerint, quoties id egerint, toties, pro quolibet die festo huiusmodi, plenariam omnium et singulorum ac quorumcumque peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et absolutionem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et elargimur.

Primaque dominica cuiuscumque mensis,
 § 3. Illis vero dictae confraternitatis confratribus, qui qualibet prima die dominica cuiusque mensis totius anni, similiter in perpetuum ad missam, quam ipsi confratres audire tenentur, audiendam convenierint, quotiescumque id egerint, decem annos.

Admonentibus quoque temere iurantes et blasphemantes.
 § 4. Qui vero temere iurantem aut alias divinum nomen blasphemantem, modeste et charitative quancumque admoverint, pro qualibet vice, centum dies. Et cuicumque verbi Dei praedicatori saeculari vel cuiusvis Ordinis regulari, qui christifideles ut a iuramentorum abusus caveant et hanc dictae confraternitatis Regulam amplectantur hortatus fuerit, decem annos de iniunctis sibi poenitentis

in forma Ecclesiae consueta misericorditer in Domino relaxamus.

Facultas confratrum eligendi in die Circumcisionis confessores approbatos, qui eos absolvant etc.
 § 5. Et ut ipsi confratres dictae indulgentiae plenariae, Deo propitio, facilius efficiantur participes, illis et eorum singulis, indulgentiam huiusmodi consequi volentibus, ut dicto die festo Circumcisionis occurrente, quoscumque sibi benevisos idoneos presbyteros, saeculares vel cuiusvis Ordinis regulares, per ordinarium loci approbandos, in suos possint eligere confessores, qui, confessionibus ipsorum diligenter auditis, eos et eorum quemlibet ab omni et quacumque excommunicationis, etiam maioris, et ab omnibus et quibusvis aliis ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine aut mixtim, quavis occasione vel causa latis (salvo tamen iure tertii), necnon ab omnibus et singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis, quantumcumque gravibus et enormibus, etiam locorum ordinariis ac Sedi Apostolicae reservatis, praeterquam in bulla die Coenae Domini legi consueta contentis, dicta auctoritate apostolica absolvere, eis pro commissis poenitentiam salutarem iniungere. Ac vota quaecumque (Hierosolymitano, visitationis, Liminum beatorum apostolorum Petri et Pauli praedictorum de Urbe ac Iacobi in Compostella, necnon castitatis et Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant, similiter, auctoritate et tenore praemissis, perpetuo concedimus et indulgemus.

Ordinarii favent promotionibus huiusmodi.
 § 6. Mandantes universis et singulis venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis ceteris ecclesiarum praelatis et locorum ordinariis ubilibet constitutis eorumque generalibus in spiritualibus vicariis et officialibus, quod, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro confratrum praedictorum parte fuerint requisiti, eidem confraternitati praedictae pro posse faveant,

favorabiliter assistant, et illam promovere procurent.

§ 7. Praesentibus, quas nunquam, etiam per nos aut alios Romanos Pontifices successores nostros, vel Sedem praefatam, aut alios quoscumque quomodolibet revocari, suspendi, limitari, reduci, modificari, aut eis in aliquo derogari posse; neque sub quibusvis illarum aut similium vel dissimilium indulgentiarum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, alterationibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, in genere vel specie, per nos vel successores nostros aut Sedem praefatam seu quosvis alios et ex quibuscumque, etiam urgentissimis et necessariis, causis, etiam pro fabrica basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Cruciatam Sancta vel expeditione contra infideles, etiam ad imperatoris, regum, reginarum, ducum, principum vel aliorum instantiam seu eorum contemplatione, vel etiam motu proprio et ex certa scientia ac alias quomodolibet canonice vel de facto, nunc et pro tempore impositis et factis, ullatenus umquam comprehensis, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et de novo concessas fore ac censi decernimus, perpetuis futuris temporibus 1.

In die Circumcisionis, non obstante interdicto, in locis confraternitatis celebrari potest, et sociorum corpora sepeliri valent.

§ 8. Ut autem ipsi confratres maiorem a nobis gratiam reportasse laetentur, eisdem confessoribus confratribus iuramenta quaelibet sine alterius praeiudicio relaxare. Et praeterea eidem confraternitati illiusque confratribus ac ecclesiis, cappellis et altaribus eiusdem ubilibet constitutis, quod quocumque tempore cuiusvis interdicti et cessationis a divinis, videlicet dicto die festo Circumcisionis, a primis vesperis usque ad occasum solis eiusdem diei inclusive, vespere, missae aliaque divina officia in ipsius confraternitatis

1 Duraturas addit Cherub. (R. T.).

ecclesiis, altaribus ac cappellis solemniter et publice celebrari. Qualibet vero prima die dominica cuiuslibet mensis privati confratres privatam eorum missam, ex eiusdem confraternitatis instituto celebrari solitam, celebrari facere, illique interesse. Ac insuper semel in mense Dominicum Corpus suscipere. Et quoties aliquem vel aliquos ex ipsis confratribus quocumque tempore interdicti seu cessationis a divinis huiusmodi mori contigerit, dummodo causam non dederit interdicto, eorum cadavera cum moderata pompa sepeliri, libere et licite valeant. Et interim interdicta et cessationes a divinis huiusmodi, quaecumque sint, ad effectum praemissum, omnino suspendantur et suspensa esse censeantur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 9. Ac praesentes literas sub quibusvis revocationibus, derogationibus vel limitationibus similium gratiarum, per nos vel successores nostros, in genere vel in specie, ex quibusvis, etiam urgentissimis, causis, etiam ad imperatoris, regum et aliorum principum instantiam, pro tempore quomodolibet emanatis, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas fore.

§ 10. Et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi auctoritate et facultate, iudicari et definiri debere, ac quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

§ 11. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac Cancellariae Apostolicae regulis editis et edendis, necnon, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate

Clausulae praeservativae.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Declaratio circa dictam facultatem eligendi confessorem.

§ 12. Volumus autem, ne confratres ipsi, quod absit, propter huiusmodi gratiam reddantur procliviores ad illicita committenda, quod si a sinceritate fidei et unitate S. R. E. ac obedientia et devotione nostris vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium destiterint, aut confidentia eiusdem gratiae aliqua commiserint, gratia et literae, quoad eligendum confessorem huiusmodi, illis nullatenus suffragentur.

Declaratio circa dictas indulgentias.

§ 13. Volumus autem quod si aliqua alia indulgentia fuerit per nos in aliquo loco eidem confraternitati concessa, praesentes, quoad locum huiusmodi, nullae sint.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, idibus aprilis, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 aprilis 1564, pont. anno v.

XCVI.

Cancellariae criminales Status Ecclesiastici ex causa vere onerosa aliis non concessae, Reverendae Camerae Apostolicae iterato applicantur, et statuta pro cancellariis praefiniuntur, cum privilegiorum concessione; ac thesaurarii et auditoris Camerae super illis et eorum causis iurisdictione et auctoritate 1.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Superna providentia, quae cunctorum christifidelium coetum per diversa rectorum officia statuit in rectitudine gubernandum, pontificalem ad hoc nobis supremam contulit dignitatem, ut prae ceteris,

1 Eandem applicationem fecit Paulus IV in constitutione xv, *Romanus*, tom. vi, pag. 518.

per congruam executionem pastoralis officii, cuius ministerio, numine affante divino, quamvis indigni, praesidemus, cunctorum, praesertim nobis et Sedi Apostolicae subditorum, utilitati et indemnitati salubriter consulamus; ac ne in civitatibus, terris, castris et aliis eidem Sedi immediate subiectis locis, notariorum et tabellionum seu scribarum incuria vel nimia indulgentia aut impunitate, partium contrahentium et litigantium actus et instrumenta, summo cum eorum detrimento, depereant, aut falsitatis, immutationis vel alterationis vitio subiaceant, sed ad omnium commoditatem illa debite diligenterque conserventur illaesa, et proinde, ut ius suum unicuique intactum remaneat, opem et operam efficaces impendamus.

Causa iustitiae constitutionis.

§ 1. Cum itaque (sicut magno cum animi nostri moerore accepimus) in quamplurimis Status nostri Ecclesiastici civitatibus, terris, castris et locis nulla fere aut rara admodum archivia seu regestra, pro contractuum instrumentorumque et actorum aliorum, necnon varii alterius generis publicarum scripturarum debita conservatione, sint instituta, et si quae sint ita incertis usu et consuetudine depravata reperiantur, ut qui illis praesunt notarii, tabelliones et scribae, etiam actuarii, cum ipsi vel ad tempus a locorum communitatibus et universitatibus seu aliis superioribus aut personis, ad id se potestatem habere praetendentibus, ad notariatuum officia exercenda sint electi, vel ex eo quod officia ipsa a nobis vel praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus seu Camera Apostolica ipsis gratiose concessa sunt, exercitia suorum officiorum huiusmodi parvipendentes, illorumque amissionem vel privationem seu quasvis alterius generis multas vel poenas nusquam metuentes, partes ipsas exhibendis instrumentis, quorum conservationem ipsi prorsus negligunt, in forma probante, ac

solutionibus superinde faciendis pro eorum arbitrio vexare non vereantur, ac (quod peius esse videtur) ipsorumque quamplures, praesertim in locis, in quibus illorum electio et deputatio ad communitates aut universitates, quas etiam circa officiorum damnorum datorum concessionibus variis modis aberrare nobis plene constitit, spectat, literarum et artis notariatus rudes prorsus et ignari, ac ad tale munus suscipiendum et exequendum penitus inhabiles sint, in conficiendis instrumentis et aliis actibus publicis, sive decretis et declarationibus annotandis, infinitos committant errores et falsitates. Ac nulli revisores, qui se de notariorum eorundem idoneitate et sufficientia informent, ac de eis attestentur, existant, sed passim favore, pretio vel pactionibus, etiam super officiorum notariatum huiusmodi emolumentis, partim vero electores, partim vero iudices et commissarii, dividendis et distribuendis coniunctim eligantur, ac propterea excessivæ scripturarum taxae et exactiones, non minus iniuste quam indebite, extorqueantur, causaeque in longum protrahantur et quasi immortales efficiantur.

Pauli IV constitutio edita super istis cancellariis male observatur.

§ 2. Cumque institutio felicis recordationis Pauli Papae IV, praedecessoris nostri, praemissis ac forsitan aliis tunc suadentibus causis moti, super officiis notariatum huiusmodi in causis criminalibus Status nostri praedicti, proinde quidem ac permaxime utilium capitulorum editio facta per legatos et vicelegatos ac gubernatores locorum ita negligantur, ut ipsi (nescitur qua ratione ducti), praeter et contra mentem et intentionem nostras, illa et capitulis huiusmodi omnino neglectis, cancellarios et notarios pro eorum libito, in civitatibus, terris, castris et locis, sub eorum legationibus seu guberniis comprehensis, ponere, aliis amotis 1, in eorum officia, autea, quae ad illa spectant, se ingerere non formidant, quam

1 Cherub. legit: aliis amotis, aut si non amotis, in eorum etc. (B. T.).

ob causam plura etiam ad praesens in huiusmodi criminalibus notariatum officia penes dictam Cameram, non sine maximo eius detrimento, vendenda remanent, in gravem divinae Maiestatis offensam, partiumque contrahentium et litigantium praeiudicium et gravamen, notariorumque, iudicum et commissariorum necnon communitatum et universitatum aliarumque personarum animarum periculum et iacturam ac plurimorum scandalum.

§ 3. Nos igitur, quo imminet talia ad meliorem et saniozem statum reducendi continua sollicitudo, praemissis, ne fiant in posterum, debitae provisionis nostrae adminiculo, quantum nobis ex alto conceditur, obviare; necnon animarum salutem, nostrorumque civitatum, terrarum, castrorum et locorum huiusmodi ac eorum incolarum, praesertim litigantium et contrahentium, statui, quieti, commoditati, securitati ac salubriori directioni illorum regiminis consulere volentes; necnon quas-cumque provisiones, concessionem, assignationes et quasvis alias dispositiones de praedictis civilibus, et quae tam coniunctim quam separatim exerceri solent, et nondum vendita penes dictam Cameram existunt, criminalibus huiusmodi, et ratione scripturarum dumtaxat damnorum datorum officii, civitatum, terrarum, castrorum et locorum huiusmodi, etiamsi ad legatorum, communitatum, universitatum et aliarum particularium personarum, cuiuscumque dignitatis, praeminentiae et auctoritatis existentium, quovis modo pertineant, et illa per deputatos a legatis, vicelegatis, gubernatoribus seu potestatibus vel aliis iustitiae ministris hactenus exerceri solita sint, ac ad praesens exerceantur, quibusvis personis, cuiuscumque status, gradus et conditionis existentibus, per nos aut quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores nostros ac Sedem eandem, ac etiam legatos, vicele-

Ideo ab isto Pontifice revocantur omnes concession. de eis factae ex causa non onerosa.

gatos, gubernatores, potestates ac alios officiales et personas huiusmodi, perpetuo vel ad tempus, praeterquam tamen ex causa onerosa, solutionis videlicet et exbursationis pecuniarum factas, illarum omnium veriores tenores, datas et decreta, etiam irritantia, in eis apposita, ac causa propter quas factae et concessae fuerunt, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie revocantes, cassantes et annullantes, ac revocatas, cassatas et annullatas nulliusque roboris vel momenti existere, neminique suffragari aut prodesse posse seu debere decernentes. Ipsaque officia a quibusvis communitatibus, universitatibus, legationibus, guberniis, etiam perpetuis vel temporalibus, necnon magistratibus, potestatibus et aliis iudicibus et personis, penitus et omnino perpetuo dismembrantes et separantes, ac eadem officia Camerae praefatae applicantes et appropriantes, et ad illam in futurum perpetuo 1 declarantes et decernentes.

Paulique praedicti bulla confirmatur.

§ 4. Necnon Pauli praedecessoris huiusmodi super notariatum in criminalibus officiis confectas literas, veriore illarum tenorem, ac si de verbo ad verbum insertus foret, praesentibus pro expresso ac inserto habentes, apostolica auctoritate, etiam perpetuo, confirmantes et approbantes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, dilectum filium Donatum Matthaem Minalem, modernum et pro tempore existentem thesaurarium nostrum generalem, totius Status nostri Ecclesiastici et Camerae huiusmodi commissarium generalem, ad omnia et singula quarumcumque legationum, civitatum, terrarum et locorum totius Status Ecclesiastici praedicti notariatum in civilibus et nondum vendita criminalia, necnon damnorum datorum officia, etiamsi illa per unum vel duos aut plures notarios exerceri consueverint, ac

1 Adde cum Cherub. spectare (B. T.).

sub quorumcumque S. R. E. cardinalium vel aliarum personarum legationibus aut guberniis, perpetuis vel temporalibus, comprehensa sint, cum eorum scripturis, si quae sint, necnon honoribus, oneribus et emolumentis, cum capitulis infrascriptis ac alias cum obligationibus, clausulis, cautelis, decretis, pactis et conditionibus, ac pro pretio seu pretiis dicto thesaurario benevisis in utilitatem ipsius Camerae convertendis et applicandis ad vitam quibusvis personis, originariis vel forensibus sibi benevisis.

§ 5. Ita quod liceat ipsi thesaurario pro tempore existenti personas huiusmodi officia pro tempore ementes, in corporalem, realem et actuaalem omnium et singulorum officiorum emptorum huiusmodi possessionem seu quasi inducere, inductosque defendere et manutenere, amotis exinde, etiam manu regia, appellatione postposita et cessante, quibusvis eorum detentoribus, quos nos etiam per praesentes amovemus et amolos esse denunciamus.

Thesaurario facultas emendi conceditur.

§ 6. Necnon personas officia huiusmodi pro tempore ementes, statim, emptione et illorum admissione factis, in notarios publicos et legales creamus, constituimus et deputamus. Ita quod eis in posterum liceat quaelibet instrumenta et scripturas, etiam ratione damnorum datorum huiusmodi, ac in civilibus et criminalibus causis respective, coniunctim vel separatim, et alias, iuxta modum per praedictum thesaurarium praescribendum, coram quocumque sive quibuscumque iudicibus et personis, saecularibus vel ecclesiasticis, quacumque potestate, vel etiam cardinalatus honore aut alias fulgentibus, et tam in iudicio quam extra scribere.

Cancellarii statim publici notarii efficiuntur.

§ 7. Necnon officia in criminalibus huiusmodi nondum vendita, si dictus thesaurarius illorum emolumentorum tenuitatem perspexerit, una cum civilibus of-

Thesaurarii facultas vendendi cancellariis etiam originariis.

ficiis, literis Pauli praedecessoris huiusmodi quoad hoc non obstantibus, personis, etiam locorum originariis et incolis vel forensibus, ac alias prout eidem thesaurario melius videbitur, nomine eiusdem Camerae et in illius utilitatem vendenda, concedenda, conferenda et alienanda, et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine constituimus et deputamus.

Camerae quoque pro venditionibus huiusmodi obligandi;

Cancellarias occupantes expellendi;

Commissarios deputandi;

Dubia interpretandi et lites decidendi summarie, etc.

Prohibitio ceteris omnibus de cancellariis disponendi.

§ 8. Eique Camerae ipsam omniaque illius bona, praemissorum occasione, in amplissima forma eiusdem Camerae obligandi, aliaque in praemissis et circa ea necessaria ac opportuna faciendi et exercendi; necnon detentores praedictos expellendi.

§ 9. Ac unum vel plures commissarium seu commissarios loco sui, cum simili aut limitata potestate, facultate et auctoritate ac alias, prout sibi videbitur, ad praemissa deputandi.

§ 10. Ac si quae forsitan super praemissis omnibus et singulis aut aliis, illorum occasione, per eorundem officiorum emptores aut communitates, universitates, legatos, vicelegatos, gubernatores aut alias personas dubitari contingeret, ac propterea iam forsitan inter eos orta sint, et oriri in posterum contigerit lites et dubia, illa interpretandi et declarandi, ac summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, appellatione remota, decidendi et terminandi, plenam et liberam ac omnimodam potestatem, facultatem et auctoritatem damus, concedimus et impartimur.

§ 11. Districtius inhibentes quibusvis communitatibus, collegiis et aliis particularibus personis et pro tempore existentibus legatis, vicelegatis, gubernatoribus, potestatibus, officialibus, iudicibus et commissariis, quibuscumque potestate, auctoritate, facultatibus, privilegiis, indultis, praerogativis, praeminentiis et di-

gnitatibus munitis, ne sub indignationis nostrae ac excommunicationis latae sententiae, aliisque quoad inferiores a legatis et vicelegatis praedictis, eiusdem thesaurarii arbitrio moderandis, applicandis et infligendis poenis, quovis quaesito colore, ingenio vel praetextu, audeant seu praesumant se ulterius in eisdem notariatum officiiis, tam per Camerae venditis quam deinceps vendendis, ac aliis praemissis, vel eorum interpretatione ac originalibus scripturis officia huiusmodi ipsorumque notariorum praedictorum concernentibus, per se seu eorum cancellarios seu secretarios aut scribas vel alium seu alios intrmittere, aut de illis quomodolibet disponere, seu notarios illa pro tempore ementes molestare, perturbare vel impedire aut contra eos procedere. Decernentes et declarantes detentores praedictos spoliatos esse, dici et censer, aut illis actionem spoliis propterea competere aut desuper agere.

§ 12. Ac praesentes literas ullo umquam tempore, quovis quaesito colore vel ingenio, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae defectu notari, argui vel impugnari, seu restitutiones in integrum adversus illas, per sic amotos vel alios quoscumque impetrari, aut eos illis, etiam motu simili, contra uti, ipsasque praesentes ad viam iuris reduci, etiam enormissimae laesionis aut alio quovis praetextu, nullatenus posse. Ac illas et quascumque venditiones, alienationes et concessionem de eisdem officiiis per eundem thesaurarium et commissarios ab eo pro tempore deputatos, nomine eiusdem Camerae faciendas, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, alterationibus vel limitationibus contrariis minime comprehendi, sed illas, perpetuis futuris temporibus, validas et efficaces fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et inviolabiliter observari, et

Praeservatio huiusmodi venditionum.

quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub data posteriori per ipsum thesaurarium seu commissarios et emptores eligenda, restitutas et de novo concessas esse et censer; necnon personas, quibus officia huiusmodi vendentur et concedentur, si per legatos, vicelegatos, gubernatores, potestates et alios officiales praedictos pro tempore existentes modo aliquo molestari vel impediri contigerit, Camerae ipsam ad ipsos defendendum et manutenendum ac alia praemissa omnino teneri.

Cancellariae per triennium proximum non vacent, et vacantes a thesaurario concedantur.

§ 13. Ac officia notariatum huiusmodi per triennium, a data praesentium computandum, vacabilia non esse, neque censer, sed, dicto triennio elapso, singulorum officiorum praedictorum, quando per illa obtinentium resignationes, vel obitus, seu quaecumque aliam dimissionem vel admissionem aut venditionem vacaverint, illa, praecedentibus supplicationibus, manu Romani Pontificis aut in eius praesentia signandis, ac alias in omnibus et per omnia, prout in aliis Romanae Curiae officiiis vacabilibus fieri consuevit, expediri debere. Necnon illa, hac prima vice tantum, per dictum thesaurarium pro pretio reperibili vendi; ipsumque thesaurarium literas patentes illarum concessionum et assignationum desuper expedire et concedere posse; ipsaque officia sub praesentibus comprehendi, et per eas Camerae praedictae applicata esse et censer.

Cam facultate rogandi quaecumque instrumenta et acta.

§ 14. Necnon personas illa pro tempore ementes facultatem instrumenta quaecumque rogandi et scribendi, necnon actitandi aliaque faciendi in quocumque et quibuscumque tribunalibus gubernatorum ac eiusdem Status Ecclesiastici Rotae auditorum, civitatum, communitatum, potestatum, commissariorum deputatorum et deputandorum et aliorum quorumcumque officialium et iustitiae ministrorum ac in curia seu curiis mercatorum quorumli-

bet, ac coram quibuscumque officiiis bullatarum, datorum, gabellarum, mercium sive pecudum ac damnorum datorum huiusmodi, tam in causis civilibus quam criminalibus sive mixtis, iuxta modum per thesaurarium huiusmodi in illorum officiorum concessionum patentibus literis praescribendum et non alias, habere.

§ 15. Ac tam cives vel originarios et incolas civitatum, terrarum, castrorum et locorum, in quibus officia huiusmodi instituta fuerint, quam extraneas personas officia ipsa emere posse.

§ 16. Et ita in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, seu illorum locatenentes, ac etiam S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 17. Volumus autem quod personae, quibus officia huiusmodi concedentur, notarii curiales nuncupentur: ipsique infra-scripta ac ea quae in eiusdem Pauli praedecessoris literis continentur ordinationes, statuta et capitula quaecumque, et praesertim ea quae illorum syndicatam concernunt, omnino observare, librosque conficere ac eorum instrumenta in protocolla debita redigere, sententias etiam aliasque scripturas diligenter conservare teneantur.

§ 18. Quodque de cetero omnia acta, quae in litibus et causis fieri et scribi continget, non in forma processus, sed in libris manualibus nuncupatis, scribere teneantur.

§ 19. Nec ratione tam criminalium quam civilium officiorum huiusmodi, pro mercede, plusquam hodie capitur, capere possint, servatis modo et taxa in literis

Originarii et exiteri eas consequi possint;

Et ita et non alias observentur.

Cancellarii statuta Pauli IV et istas ordinationes servent;

Acta in manualibus scribantur;

Taxa observentur;

Pauli praedecessoris praefati circa huiusmodi officia criminalia praescriptis.

Indultis et exemptionibus a Paulo IV concessis perfruantur;

§ 20. Ipsi quoque omnibus et singulis privilegiis, praerogativis et exemptionibus notariis criminalibus per literas Pauli praedecessoris huiusmodi concessis, quoad personas et res ipsorum notariorum et eorum substitutorum ac familiae usum et victum, in civitatibus, terris, castris et locis praedictis, ac, extra eas, per universum Statum nostrum Ecclesiasticum praedictum utantur, potiantur et gaudeant.

Contributiones nemini dare debeant.

§ 21. Quodque partem aliquam suorum emolumentorum contribuere, aut aliquod onus vel responsionem, ratione suorum officiorum, quibusvis communitatibus, collegiis, legatis, gubernatoribus aliisque personis solvere minime teneantur, non obstante quod alias contribuerint seu solverint aut onus aliquod habuerint, etiam ex causa onerosa, solutionis videlicet et exbursationis pecuniarum dictae Camerae tantum factae. Sed eo casu certior factus thesaurarius ipse, prius iis, quorum interest de sorte principali, quam solverint, aut alia aliqua remuneratione vel assignatione providere, et circa ea in prima dictorum officiorum venditione advertere debeat et teneatur. Sitque pro ea vice dumtaxat merus iudex, ita ut ab eius sententiis seu declarationibus vel decretis, verbo vel in scriptis, etiam ad partium instantiam latis et factis, appellari non liceat, auditis prius iis, quorum interest, quibus interea emptores praefati nihilolvere teneantur.

Auditor eorum iudex deputatur, et thesaurarius respectively

§ 22. Ac quod dicta Camera et illius Curiae causarum pro tempore existens generalis auditor et thesaurarius ac eorum quilibet in solidum emptores eorumdem officiorum, eorumque per eos emptorum officiorum huiusmodi substitutos in pacifica possessione manutenere debeat; ac, facta venditione praedicta, dictus auditor notariorum curialium huiusmodi, in

omnibus causis, tam ratione dictorum suorum officiorum, quam alias contra eos per quoscumque quomodolibet pro tempore motis, merus iudex et executor sit esseque censeatur. Ita ut ipsi coram alio iudice, quovis praetextu vel causa, evocari seu trahi non possint, ac in eisdem litibus et causis, quae videlicet ratione personarum suarum inter eos, ac officiorum eorum contra quoscumque, idem auditor manu regia, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, appellatione ab eius sententia remota, procedere possit et debeat. Ita tamen quod pars, quae gravata censebitur, parito iudicato et relictis expensis, sententiae revisionem in Camera petere possit; et si damna aliqua per emptores notarios huiusmodi aut aliquem eorum passa, aut expensae in eisdem litibus et causis, ratione dictorum eorum officiorum, factae fuerint, idem auditor, prout iustum ei videbitur, a partibus condemnatis aut Camera praedictis de illis satisfieri facere procuret et teneatur.

Prohibitio ceteris officialibus desuper se iatromittendi.

§ 23. Quodque legati et vicelegati provinciarum sive civitatum, castrorum, terrarum et locorum gubernatores, communitates et collegia, potestates ac commissarii, qui ad praesens administrant aut administraturi sunt iustitiam, coram quibus notarii seu eorum substituti, tam civiles quam criminales, in toto Statu Ecclesiastico pro tempore scribentes, existunt, non possint nec debeant notarios curiales huiusmodi molestare, vexare, perturbare seu impedire supra possessione seu quasi huiusmodi eorum officiorum vel emolumentis, neque se eorum officiis aliquatenus ingerere, ad eaque officia alios notarios quoquomodo intromittere, vel salaria eorum, contra earumdem praesentium ac Pauli praedecessoris desuper confectarum literarum huiusmodi formam, diminuere, nec dicta officia in afflictum recipere, ne-

que conductores aliquos proferre, sub poena excommunicationis per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua, non nisi a praedicto auditore Camerae, ac relictis prius, eiusdem auditoris arbitrio, damnis et interesse ipsorum notariorum curialium, et non alias, absolvi possint.

Cancelliarum concession. rescindantur si Camera Apostolica ultra dimidium laesa sit.

§ 24. Et si reperientur aliqua ex dictis officiis, tam civilibus quam criminalibus, vendita seu alias quibusvis personis, quocumque titulo, tam per nos quam praedecessores nostros aut Camera Apostolica, praeter et contra tam earumdem praesentium nostrarum quam praedicti Pauli praedecessoris iam desuper confectarum literarum huiusmodi formam et tenorem, quomodolibet alienata, si in alienatione huiusmodi dicta Camera ultra dimidium laesa fuisse reperiat, tunc illorum emptoribus per Camera ipsam prius restitutis pretiis, illa ab eodem thesaurario de novo, uti vacantia, vendantur; illaque in omnibus et per omnia sub praesentibus comprehendantur, et comprehensa omnino intelligantur.

Cancellari eorum scripturas ad archivia deferre non tenentur, sed eorum successoribus consignare.

§ 25. Quodque in omnibus civitatibus, terris et locis totius Status Ecclesiastici praedictis, etiam si in illis archivia aliqua, non tamen ex causa onerosa, exbursationis videlicet pecuniarum eidem Camerae factae, ut praefertur, instituta, etiam quibusvis facultatibus et privilegiis munita existant, notarii ipsi curiales diligentissime scripturas et instrumenta suorum officiorum conservent, ac ad illorum delationem ad archivia huiusmodi non teneantur, sed illa, occurrente eorumdem officiorum, sive per cessum aut venditionem, sive per mortem aut alias, vacatione, ei, cui a Sede Apostolica officia huiusmodi sic vacantia concedentur, assignari et tradi debeant.

Cancellarias habentur pro archiviis ubi illa non sunt.

§ 26. Ipsi quoque notarii curiales, in civitatibus, terris, castris et locis huiusmodi, in quibus nulla archivia existent, a reli-

quis civitatum, terrarum, castrorum et locorum eorumdem non curialibus notariis pro archivio habeantur, ac illarum scripturarum custodes existant, nec tam eas quam suas alias quavis de causa transportare valeant.

Officiales tenentur, et instantiam cancelliarum, alios notarios inquirere et reportos inhables repellere.

§ 27. Ac civitatum, castrorum, terrarum et locorum, in quibus notarii ipsi curiales instituti fuerint, gubernatores seu iustitiae administratores, eisdem curialibus notariis instantibus, ceteros notarios non curiales, iure vel privilegio aut facultatibus instrumenta rogandi suffultos, de eorum privilegiis, facultatibus et iure huiusmodi inquirere, sibi quoque suorum privilegiorum, facultatum et iuris patentes literas ostendi petere et facere; ac eos, quos habiles repererint, ad rogatus contractuum et instrumentorum suscipiendosmittere. Alios vero minus habiles, etiam quantumvis idoneos et sufficienti privilegio munitos, repellere, eisque, ne contractus et instrumenta conficiant aut se de eis rogent, inhibere possint, et cogant admissos huiusmodi notarios ad instrumenta redigenda in libros et protocolia, eisdem modo et forma, ac sub poenis, quae in dicta constitutione Pauli IV continentur. Quorum quidem notariorum non curialium inquisitio, singulis saltem mensibus, et ad quamlibet ipsorum curialium notariorum instantiam, et adversus inobedientes executio a gubernatoribus et iustitiae ministris huiusmodi, sine aliquo temporis intervallo, fiat, ad hoc ut scripturae publicae suum effectum sortiantur, sub poenis contra gubernatores aliosque iustitiae ministros, opem auxiliumque suum in supra et infra notatis casibus denegantes, praefato auditori Camerae benevisis.

Notarios decedentes scripturas cancellarij tenentur, ubi archivia non sunt.

§ 28. Quando autem in praefatis locis, ubi nullum est archivium, quispiam notarius non curialis decesserit, aliquis ipsorum curialium notariorum cum cancel-

lario universitatis seu communitatis, si talis universitas vel communitas cancellarium habeat; sin minus, cum alio, ubi scripturae notarii non curialis defuncti reperirentur se conferat, ac eas accipiat et de illis inventarium conficiat; quo confecto, illud in libro penes se remansuro registret, et deinde illud notarii defuncti haeredibus consignet; ac scripturas huiusmodi ad officium suum transportet et simul cum aliis suis scripturis conservet. Ac casu quo extrahendum aut dandum sit sumptum aliquod scripturarum et instrumentorum notarii defuncti huiusmodi, possit et debeat illud publicare, tantamque mercedem recipere quantam, si rogatus de eodem sumpti instrumento fuisset, relictis tamen mercedis eiusdem tribus ex quatuor partibus haeredibus praefatis; et si dicti notarii non curiales, dum infirmantur, scripturas suas huiusmodi notariis curialibus consignare voluerint, teneantur notarii curiales huiusmodi eas recipere et, morte notarii consignantis succedente, ordinem, qui supra describitur, omnino sequi. Et, circa haec, gubernatores ceterique iustitiae ministri civitatum, terrarum, castrorum et locorum, in quibus notarii non curiales huiusmodi obierint, notariorum defunctorum huiusmodi haeredes ad consignandum scripturas illorum, si quae penes illos extiterint, sub poenis sibi benevisis, cogere et compellere, auxiliumque, favorem et operam efficaces desuper impendere debeant; quae, si recusaverint, a praefato auditore Camerae, poena eiusdem auditoris arbitrio imponenda et applicanda, puniri possint. In locis autem ubi plures notarii aderunt curiales, occurrente obitu aliquorum notariorum non curialium, tunc is notarius curialis curam scripturarum defuncti habeat, qui ad hoc a ceteris sociis sorte extractus erit.

§ 29. Porro, si in civitate aut terra vel

loco alio plures fuerint notarii curiales, nulli partium litigantium causam inchoare liceat coram eo notario, quem volet, etiam si causa vel lis sit ordinaria seu extraordinaria, aut commissionis sive appellationis, sed per turnum causae omnes distribuuntur inter notarios, prout in alma Urbe ac inter Rotae notarios almae Urbis nostrae fieri et observari solet, videlicet qui voluerit committere causam vel litem aut eam inchoare de mandato superioris, sive per viam libelli sive alterius cuiusvis petitionis seu appellationis, adibit mensarium, qui, quolibet mense, sorte ab illis eligetur, et mutabitur ipse, librumque ad hunc effectum custodiet cum inscriptione nominum et cognominum aliorum notariorum collegarum suorum in eodem tribunali, ubi pendebit causa, eaque nomina in bussula ad hoc apta imbussulabit, et unus illorum sorte extractus in illa causa notarius esse censeatur. Idemque mensarius, in praedicto libro notariorum, extractum dictae causae faciet debite. cum descriptione tituli et nuncupationis causae nominumque partium litigantium; et successive in aliis pro tempore advenientibus causis extrahatur unus reliquorum notariorum, qui super fuerint in bussula, et sic de aliis, donec turnus finitus fuerit, et eorum quisque causam aliquam habuerit; et super hoc turno etiam comprehendatur nomen mensarii; finitoque turno, iterum nomina omnium notariorum in bussula ponantur, nominaque et causae, modo quo supra, extrahantur, et inter eos dividantur, quo fiet ut, donec extractio nominum a bussula facta fuerit, partes litigantes suae causae notarium prorsus ignorabunt. Notario extracto, causaque per mensarium notario extracto assignata, penes ipsum remaneat ac in ea scribat, nec in illa aliis collegii notariis liceat in eodem tribunali, in eadem causa scribere aut ullo modo se

Causae inter plures cancellarios per turnos a mensario distribuuntur, etc.

in ea immiscere. Ita ut notarius, cui forte causa obtigerit, etiamsi illa non agitur, se iterum imbussulari petere non possit, donec turnus ipse finiatur.

Mensarii extracto et officium.

§ 30. Et similiter singulis primis diebus cuiuslibet mensis sorte extrahatur unus mensarius, cui libri mensariatus consignabuntur et computa causarum, ad quos pertinebunt, cum bussula aliisque nominibus, quae supererunt. Et quia multis in locis plurium causarum principium sumitur vel ex praecepto vel monitorio superiorum aut a fugae suspicionis mandato, in quibus solitum est apponi sigillum iudicis, volumus, ad hoc ut servetur aequalitas in distributionibus causarum inter curiales notarios huiusmodi, quod, sigillo ipso penes iudicem remanente, in eventum expeditionis praecepti aut monitorii vel mandati, antequam illa sigillentur, notarius ex bussula extrahatur, qui praeceptum seu monitorium vel mandatum huiusmodi scribat; quo scripto, ipse ad mensarium notarium accedat, ac ab illo sigillari procuret. Et in locis, in quibus, ratione praeceptorum, monitoriorum et mandatorum huiusmodi, nihil ultra sigillum solvitur, sigillo huiusmodi mensario pro tempore existenti soluto, mensarius ipse, in fine mensis, superiori seu iudici, ad quem spectat sigilli emolumentum, computum sigillorum datorum reddere teneatur. In locis vero, in quibus sigillum huiusmodi gratis datur, mensarius, illius ratione, nihil exigat. In locis autem, in quibus, eorumdem praecepti, monitorii et mandati ratione, partim pro sigillo, partim vero pro scriptura, aliquid solvitur, notarius scribens suam ratam retineat; ratam vero iudicem vel superiorem, eiusdem sigilli ratione, tangentem mensario tunc existenti persolvat; ac mensarius de similibus, ut supra, eidem iudici seu superiori in fine cuiuslibet mensis computum reddere debeat, nec hoc ordine

intelligatur confundi causa unius tribunalis cum alio tribunali, sed cuiuslibet tribunalis notarii curiales pro tempore existentes de per se suum turnum conficiant in divisionibus causarum.

§ 31. In civitatibus vero, in quibus, pro conservatione scripturarum, sunt archivia et regestra ac ordo publicus, nec de fraude, errore, ignorantia aut scripturarum amissione dubitatur, notarii curiales praefati de aliorum non curialium notariorum scripturis, rogibus vel instrumentis minime se intromittant; nihil tamen recognitionis vel alterius oneris archivio aut matriculae huiusmodi solvere, aut illis modo aliquo subiici, aut illorum legibus et statutis parere minime teneantur. Prohibentes reliquis notariis dicti Status nostri Ecclesiastici ne actum aliquem litem seu illius dependentiae aut praesentationis monitorii, citationis, executionis, pacis, concordiae aut alterius rei, unde lis seu iudicium inchoatur vel deducitur, in ea civitate, in qua notarii curiales extiterint, scribere, recipere seu de illis rogare praesumant.

§ 32. Insuper, quod nulla vel Bononiae vel alterius civitatis aut loci archivia vel regestra, consuetudinem cogendi partes, etiam invitas, ad extrahenda a suis protocolis publica instrumenta et acta, etiam multa necessitate requirente, habentia, id deinceps facere, neque illorum notarii nec etiam ipsi curiales et actuarii personam aliquam, contra illius voluntatem, ad extrahendum instrumenta non solum facta, sed etiam fienda cogere aut alias contra illam desuper agere queant.

§ 33. Praeterea, quoties litem aliquam ac illius actus transportare contigerit, si arrha a partibus litigantibus notario causae data fuerit, notarius ipse easdem partes pro rata quamlibet earum tangente, etiam si partes ipsae actibus et scripturis huiusmodi non amplius indigeant, ad so-

Cancellarii non se intromittant in scripturis notariorum, ubi sunt archivia.

Partes cogi non possunt ad extrahend. instrumenta.

Arrham dantis pro scripturis, ad solutionem earum cogi possunt.

lutionem scripturarum actorum praedictorum omnino cogere et compellere possit.

Cancelarii collegium in Rom. Curia erigere tenentur.

§ 34. Deinde quod omnes notarii curiales unum collegii et congregationis corpus efficiant; ac unum collegium Romae instituere, et qui ex notariis ipsis Romae praesentes fuerint, quolibet mense, semel ad minus, congregari, et de rebus officia praedicta concernentibus tractare, ac pro salubri illorum ac dicti collegii conservatione et directione, quaecumque statuta et ordinationes, licita tamen et honesta, cum voto tamen et assensu praedicti auditoris Camerae, quoties eis videbitur, condere, facere, statuere et ordinare; illaque, postquam condita, facta, statuta et ordinata fuerint, pro eorum libito, ac temporum qualitate id exigente, mutare, alterare aut penitus cassare, et alia de novo facere, statuere, condere et ordinare. Necnon officia ipsa, attentis singulorum valore et pretio, prout eis illorum conscientia dictaverit, taxare. Ita quod, taxa facta, singuli singulorum officiorum huiusmodi notarii illam singulis annis eidem collegio per illud, iuxta providam illius ordinationem, de illa disponendam persolvere teneantur.

Taxa solvenda in admissionibus cancellariorum.

§ 35. Dummodo tamen taxa ipsa decem scuta auri non excedat, nec minor taxa unius scuti similis existat. Praeterea, vacatione alicuius ex dictis officiis per cessum vel decessum aut aliter pro tempore occurrente, in admissionibus novorum notariorum eadem taxa seu rata eidem collegio de illa per illud, ut praefertur, disponenda solvatur.

Cancelliciorum officia non confiscantur.

§ 36. Insuper officia praedicta (exceptis laesae maiestatis, falsitatis aut homicidii criminibus, ac servata forma bullarum Pauli praedecessoris) huiusmodi, ratione cuiuscumque alterius criminis, confiscari, aut illa obtinentes eis privari, vel cessiones aut resignationes de illis pro tempore fa-

ciendae impediri aut quavis de causa differri non possint nec debeant.

§ 37. Et super illis liceat inire societates, prout in aliis Romanae Curiae officii fieri solet.

Super eis societates sunt.

§ 38. Et, dum concedentur in posterum, pro supplicationis expeditione et compositione (hac prima vice dumtaxat excepta), quinque scuta auri pro centenario, ratione pretii venditionis officii, usque ad summam mille scutorum inclusive; a summa vero mille scutorum huiusmodi usque ad aliam quaecumque, duo scuta similia, pro quolibet centenario, nostro ac pro tempore existenti Romani Pontificis datario solvatur.

Taxa compositionis solvenda in concessionibus officiorum.

§ 39. Et quoties notarii curiales praefati, per se vel eorum procuratores, officia resignabunt, aut iuri in illis vel ad illa competenti in manibus nostris ac pro tempore existentis Romani Pontificis cedent, nos ac pro tempore existens Romanus Pontifex huiusmodi resignationes seu cessiones admittere et in registro solito registrari facere, idemque datarius datam parvam dare teneatur, secundum quam expediatur supplicatio, quanto citius poterit.

Facultas illa resignandi.

§ 40. Quodque notariorum curialium collegium huiusmodi omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, praerogativis et gratis collegio archivii Romanae Curiae (sine tamen illius praeiudicio) quomodolibet concessis, etiam quoad creationem notariorum aliaque id genus negotia, utatur, potiatur et gaudeat; omnesque et singuli notarii curiales statim ubi admissi, eorumque nomina in libro collegii curialium praedictorum descripta fuerint, notarii apostolici curiales, ut praefertur nuncupati, vere sint et esse censeantur, ac pro talibus habeantur.

Cancelliciorum collegium gaudet privilegiis archivii Rom. Curiae et aliis hic expressis.

§ 41. Quodque notarii curiales sua officia huiusmodi per se vel alium seu alios, fideles scilicet et sufficientes substitutos,

Officia per substitutos exercent.

notarios tamen publicos apostolica auctoritate creatos, ac habiles et idoneos et a praedicto notariorum curialium Romae instituendo collegio approbatos, quodque in eodem collegio cautionem idoneam de probe et legaliter exercendo ac se syndicatui submitiendo aliaque agendo iuxta formam literarum Pauli praedecessoris huiusmodi, exercere.

Instrumentaque ubique rogant.

§ 42. Necnon quaecumque instrumenta ubicumque locorum rogare, et tales substituti illa (patronis eorum a civitatibus, terris, castris et locis, in quibus eorum notariatus officia instituta fuerint, absentibus) publicare et subscribere possint. Decernentes huiusmodi instrumenta, tam Romae quam alibi ubicumque locorum, plenam et indubitam fidem facere, nec de illorum validitate aliquo umquam tempore dubitari posse.

Collegium habeat sigillum, et nemini subleceat.

§ 43. Ac quod liceat eidem collegio habere sigillum, et sub illo legalitates aliaque huiusmodi expedire, prout in aliis eisdem Romanae Curiae collegiis observatur. Quodque notarii ipsi curiales in civitatibus, terris, castris et locis dicti Status nostri Ecclesiastici, in quibus plures sunt notarii, alia collegia, a Romano collegio tamen dependentia, cum simili sigillo, et quae ab omni alio collegio, societate et matricula aliorum notariorum atque doctorum liberi et exempti, nullusque superioritatem in illos eorumque notarios exercere possit, similiter facere et instituere possint.

Executoresque sunt expeditionum Rom. Curiae, etiam private quoad alios.

§ 44. Porro quod notarii curiales huiusmodi, in quibuscumque provinciis, civitatibus, terris, castris et locis dicti Status nostri Ecclesiastici, ubi resederint, sint executores, ad eosque pertineant praesentatio et intimatio et executio, videlicet Romanae Curiae expeditionum, veluti literarum in forma brevis, monitoriorum, citationum, inhibitionum, brachii saecularis et cuiuscumque generis execu-

tionum illuc a Romanis iudicibus ac Urbe praedicta pro tempore transmissorum; nec ibi, praeter ipsos, alius rogare vel scribere, nec alii intimationes supradictorum facere possint; alias intimationes et rogatus huiusmodi nullius sint roboris vel momenti, et illis fides nullatenus adhibeatur.

Guber. non advocent causas in eorum praeiudicium.

§ 45. Neque legati, vicelegati aliive superiores et iustitiae ministri causas, tam criminales quam civiles, coram iudicibus inferioribus inchoatas et acceptas ab illis, in notariorum curialium et capitulorum huiusmodi praeiudicium evocari vel alias ab eis amovere, praeterquam in capitalibus causis, quo casu id (servatis tamen curialium notariorum huiusmodi emolumentis ac sine illorum praeiudicio) fieri possit.

Clausulae praeservativae.

§ 46. Decernentes praemissa omnia et singula, nullo umquam tempore, quovis quaesito colore vel ingenio, de subreptionis, obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae defectu notari vel impugnari posse, sed illa semper valida et efficacia fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et inviolabiliter observari; ac notariis curialibus illorumque collegiis praedictis in omnibus et per omnia suffragari; ac, ut praefertur, iudicari et definiri debere.

Clausulae derogatoriae.

§ 47. Non obstantibus praemissis ac nostra de non tollendo iure quaesito, non tamen ex causa onerosa praedicta proveniente, et aliis quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus, ac provinciarum, civitatum, terrarum ac locorum huiusmodi, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, quibusvis legatis, vicelegatis, gubernatoribus, potestatibus et aliis personis de huiusmodi officiis quomodolibet, etiam

ex causa onerosa, eisdem provinciis, civitatibus, terris et locis ac personis, per quoscumque Romanos Pontifices et Cameram ipsam, etiam nos, et praetextu donationis, concessionis et aliarum dispensationum, etiam motu et scientia similibus ac alias concessis, approbatis et innovatis, quas et quae, illorum omnium vim et effectum, datas et tenores pro expressis habentes, ad effectum praemissorum, revocamus, irritamus et annullamus, illisque specialiter et expresse derogamus.

Auditor C. e-
xecutor deputa-
tatur.

Fides tran-
sumptis danda,
additis clausulis
irritantibus.

§ 48. Et insuper, pro praemissorum omnium conservatione, praefatum auditorem Camerae in conservatorem et executorem praesentis nostrae intentionis, ac omnium et singulorum in ea contentorum specialiter et expresse facimus, constituimus et deputamus. Volentes quod praesentium transumptis, etiam impressis, sigillo et manu alicuius praelati munitis, talis et tanta fides adhibeatur, qualis et quanta praesentibus adhiberetur si illae in medio originaliter exhiberentur vel ostenderentur. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, a praedicta sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et quibuslibet aliis dictae Sedis indultis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quae, praesentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumcumque totis tenoribus habenda sit in eisdem literis mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum,

anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, pridie nonas octobris, pontificatus nostri anno v.

Sequitur facultas thesaurarii Papae locandi et disponendi de dictis cancellariis.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Continua mentem nostram sollicitudo vexare non cessat ut circa ea quae, pro nostrorum et Sedis Apostolicae subditorum utilitate, illorumque necnon civitatum, terrarum et locorum nostri Status Ecclesiastici prospera salubrique directione, a nobis emanarunt, ita provide attendamus quod, per ampliationem facultatum personarum desuper deputatarum ac aliis viis opportunis, illorum debita executio suam felicem celeremque consequatur effectum.

§ 1. Cum itaque nos nuper etc. 1.

§ 2. Et, sicut accepimus, idem thesaurarius ad venditionem et concessionem singulorum officiorum huiusmodi, certis supervenientibus legitimis causis, ita prompte, citra grave dictae Camerae damnum et praeiudicium, procedere nequeat; idcirco nos, eiusdem Camerae indemnitati, quantum in nobis est, consulere, et si non venditionis, saltem alia non minus ipsi Camerae commoda atque utili via, de ipsis officiis disponere, ac alia, quae per nos in dictis literis desuper statuta sunt et ordinata, executioni debita demandare volentes; literarumque praedictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, praefato Donato Matthaeo Minali, moderno, et pro tempore existenti thesaurario nostro generali huiusmodi, ut ultra eas, quas, literarum earumdem vigore, tam circa offi-

1 Omittitur residuum narrativae, quia ipsa bulla est quae praecedit.

Exordium.

Alia PP. const.

Et modo dat
facultatem the-
saurario dictas
cancellarias lo-
candi.

ciorum huiusmodi dispositionem quam alia in literis ipsis contenta quaecumque debite exequenda, sibi concessimus facultates, etiam omnia et singula, tam civilium et criminalium quam quoad scripturas dumtaxat damnorum datorum, notariatuum officia huiusmodi, in toto vel in parte ac alias, prout sibi commodius eidemque Camerae utilius facere videbitur, cum omnibus illorum scripturis, libris, protocollis et instrumentis, si quae habeant, nec non honoribus, oneribus et emolumentis, uni seu pluribus personis, civitatibus, terrarum et locorum praedictorum originariis vel forensibus, ad tempus per eum praefigendum et determinandum, pro pretio seu pretiis reperibilibus ac cum pactis et conditionibus ac alias modis et formis, prout eidem Donato Matthaeo, moderno, ac pro tempore existenti thesaurario huiusmodi, melius videbitur, Camerae praedictae nomine, ac in illius utilitatem et commodum arrendare, locare seu ad firmam vel aliam responsionem annuam seu menstruam concedere. Ac pretium seu firmam vel aliam responsionem huiusmodi, etiam unico contextu et anticipata solutione, recipere et habere aut recipi et haberi, ac de receptis et habitis arrendatarios et solventes quoscumque quietare et liberare seu quietari et liberari facere; necnon quaecumque obligationes, etiam dictae Camerae, bonorum quorumcumque, ac promissiones, actus et instrumenta desuper necessaria, ac in eorumdem arrendatariorum favorem et cautelam tendentia, facere, aliaque opportuna circa ea exequi. Necnon personae seu personis, cui vel quibus officia ipsa, in toto vel in parte, ut praefertur, arrendata fuerint, ut officia ipsa per quemcumque seu quoscumque substitutos idoneos et habiles, ac in arte notariatus huiusmodi peritos et notarios, praestita tamen de substitu-

Bull. Rom. Vol. VII.

38

torum eorumdem fide et legalitate idonea et sufficienti cautione, arbitrio dicti thesaurarii, exercere seu illa sublocare libere et licite valeant, scientia, potestate ac auctoritate similibus concedimus et indulgemus, eisque liberam, amplam et omnimodam desuper facultatem, potestatem et auctoritatem damus, concedimus et impartimur.

§ 3. Districtius inhibentes, tam officia praefata, emptionis et venditionis ac arrendamenti seu locationis titulo, pro tempore obtinentibus et exercentibus quam curiarum episcoporum notariis quibuscumque, ne, sub excommunicationis latae sententiae ac ducentorum ducatorum per quemlibet contravenientium, qualibet vice, incurrendis et eidem Camerae Apostolicae applicandis poenis, ipsi in civilibus et profanis, tam ordinariis quam commissariis, uti ad curiales; illi vero in spiritualibus causis, uti ad curiarum episcoporum notarios huiusmodi dumtaxat spectantibus, scribere, actitare seu se alias de illis respective in alterius praeiudicium intromittere, quovis praetextu seu quaesito colore aut ingenio, directe vel indirecte, audeant seu praesumant.

§ 4. Ac mandantes, in virtute sanctae obedientiae ac sub nostrae indignationis poena, dilectis filiis nostro Vitellotio, Sanctae Mariae in Via-Lata diacono cardinali Vitellio nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti sanctae Romanae Ecclesiae camerario necnon dictae Camerae thesaurario, clericis praesidentibus et personis ac quibusvis aliis, ad quos id quomodolibet spectat et spectabit in futurum, quatenus praesentem nostram motus proprii cedulam, necnon arrendamenta, locationes et concessionem de dictis officiis eorumque scripturis respective, ac desuper inter eundem thesaurarium ac quoscumque eorumdem officiorum et scripturarum respective arren-

Cancellarii praedicti et notarii episcoporum se ipsos non impediunt.

Camerarius et clerici contractus cum solitis obligationibus desuper fieri curent.

datarios et afflictuarios pro tempore intervenientia pacta, conventiones et capitula in dicta Camera recipiant et admittant, illaque in eiusdem Camerae libris et protocollis registrari, describi et annotari, ac desuper necessaria contractus et instrumenta, cum debitis ac solitis clausulis, cautelis et obligationibus, fieri, confici et stipulari faciant, literasque patentes et mandata opportuna arrendatoriis ac aliis, quibus opus fuerit, dent, tradant et exhibeant realiter et cum effectu.

Clausulae praeservativae.

§ 5. Necnon decernentes arrendamenta, locationes et concessionem ac scripturas et instrumenta desuper pro tempore facta, valida et efficacia fore, nec, ob intentionis seu voluntatis nostrae aut alium quempiam defectum, subreptionis aut nullitatis vitio subiacere posse.

Clausula sublata.

§ 6. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata etc., iudicari et definiri debere; ac irritum etc. attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus nostris, per quas, inter alia, voluimus res, proventus, iura et obventiones dictae Camerae, non nisi licitatione praevia, cuiquam locari, arrendari vel concedi non posse neque debere, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis quibusvis etc., etiam motu proprio, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum veriores tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola signatura sufficit.

§ 8. Volumus autem quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstante.

Placet, motu proprio. I.

Die vigesima octava maii, anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, admissa haec est cedula motus proprii ex decreto Camerae et registrata libro secundo signaturarum sanctissimi domini nostri Papae apud me notarium, fol. LXXXIII.

Hieronymus de Tarano.

Admiss. die 28 maii 1564, pontif. anno v.

XCVII.

Quod maior pars cardinalium sanctissimae Inquisitionis decernit, a tota congregatione valide statutum censetur 1.

Pius episcopus, motu proprio, etc.

Cum nos per nostrum specialem motum proprium, sub data Romae apud Sanctum Marcum, quarto nonas augusti, pontificatus nostri anno quinto, officio supremo in alma Urbe et Curia nostra ac tota republica christiana sanctae Inquisitionis haereticae pravitatis, eiusque causarum audientiae, cognitioni, expeditioni et terminationi praefecerimus et deputaverimus dilectos filios nostros Ioannem Michaellem Sanctae Anastasiae Saracenum, et Ioannem Baptistam Sancti Clementis Cicadam, ac Ioannem Suavium Sanctae Priscae Reumanum, necnon Michaellem Sanctae Sabiniae Ghislerium, et Clementem Sanctae Mariae in Aracoeli Monialium, et Ludovicum Sancti Cyriaci in Thermis Simonetam, et Carolum Sancti Martini in Montibus Borromaeum, presbyteros, ac Vitellotium Sanctae Mariae in Porticu Vitellium, diaconum, tunc titulum, miseratione divina S. R. E. cardinales, cum facultatibus, iurisdictionibus et auctoritatibus, prout in eodem motu proprio latius continetur.

Deputatio cardinalium congregationis S. Inquisitionis.

§ 1. Cum postea etiam in eodem sancto officio supremo Inquisitionis haereticae

Alia deputatio.

1 Institutionem huius congregationis habes in Pauli III constitut. XLIII, Licet, tom. vi, pag. 344.

XCVIII.

Declaratio quod Concilii Tridentini decreta circa reformationem et ius positivum tantummodo ligare coeperunt a kalendis maii MDLXIV.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Evordum.

Sicut ad sacrorum conciliorum decreta ac canones auctoritas atque confirmatio Apostolicae Sedis et debet et solet accedere, ita si qua super eis exorta sit dubitatio, eiusdem Sedis iudicio et declaratione tollenda est.

Quod maior pars facit tota congreg. fecisse dicitur.

§ 2. Et insuper, pro faciliore causarum expeditione et terminatione, statuimus, decernimus et ordinamus ut quicquid per maiorem partem S. R. E. cardinalium, qui in congregatione pro dicto officio intervenerint seu convenerint, dictum, gestum, statutum, ordinatum, decretum, terminatum seu sententiatum extiterit, sit validum et firmum; ita et taliter quod nullo modo impugnari possit, perinde ac si omnes et singuli cardinales praedicti in dicta congregatione convenissent, et maior pars consensisset.

Omnimoda iurisdictione congregatio est.

§ 3. Cum plena et omnimoda iurisdictione, auctoritate et potestate omnibus praedictis cardinalibus et eorum praedecessoribus per nos vel alios Summos Pontifices alias quomodolibet concessis et attributis; irritum etc., decernentes.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis et omnibus illis, quae nos et praedecessores nostri voluerunt et voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola sufficit signatura.

§ 5. Decernentes solam praesentis nostri motus proprii signaturam sufficere, et ubique, in iudicio et extra, fidem facere, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio. I.

Dubitabant multi quo tempore concilium Tridentini ligare coepisset circa reformationem iusque positivum.

Declarat. Ideo Pontifex coepisset ligare a kalendis maii 1564.

1 Illius.

sumptum fuit, et iure etiam communi sancitum est ut constitutiones novae vim, non nisi post praedicta decreta omnia, ad dictam reformationem iusque positivum dumtaxat spectantia, a kalendis maii proxime praeteriti omnes obligare coepisse, neque post eam diem excusationem cuiusquam, quod ea ignoraverit, admittendam.

Decretum irritans. § 3. Atque ita apostolica auctoritate declaramus ac definimus, et ab omnibus iudicari debere mandamus atque statuimus. Decernentes irritum et inane, si quid secus a quoquam, quacumque dignitate, auctoritate et potestate praedito, contigerit iudicari.

Clausulae derogatoriae. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis aliisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Sanctio poen. § 5. Nulli ergo omnino hominum etc. Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, XIV kalendas augusti, pontificatus nostri anno v. Dat. die 19 iulii 1564, pontif. anno v.

XCIX.

Institutio congregationis S. R. E. cardinalium super executione et observantia sacri concilii Tridentini et aliarum reformationum huius Pontificis.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Reformationes de quibus in praecedentibus bullis, referuntur. Alias nos nonnullas constitutiones et ordinationes, reformationem maioris poenitentiarum ac sacrae Poenitentiarum nostrae ac vicarii nostri ac eius officii, necnon camerarii et Camerae Apostolicae ac illius causarum auditoris, necnon Palatii Apostolici causarum auditorum ac gubernatoris et Capitolinae curiarum et contradictarum, aliorumque almae Urbis nostrae ac Romanae Curiae tribunalium et officiorum concernentes, edidimus; quae tamen,

(ut intelleximus) ab eorumdem officiorum et tribunalium praefectis ac officialibus minus diligenter observantur.

Institutio congregationis (de qua in rubrica). § 1. Cum autem enixae nostrae voluntatis sit illa, ut et pariter decreta sacri concilii Tridentini in his, quae ad eorum officia spectant, ab eisdem omnino observentur; nos propterea considerantes parum esse iura condere, nisi sint qui ea executioni demandari faciant, et in praemissis, prout ex debito pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, iniuncti obligamur, salubriter et utiliter providere, praefatasque constitutiones et ordinationes ac decreta concilii, quas et quae hic haberi volumus pro expressis, inviolabiliter observari volentes; venerabili fratri nostro Ioanni episcopo Tusculanensi Morono, Ioanni Michaeli Sanctae Anastasiae Saraceno, ac Ioanni Baptistae Sancti Clementis Cicadae, necnon Michaeli Sanctae Sabinae Alexandrino, Clementi Sanctae Mariae in Aracoeli, Ludovico Sancti Cyriaci in Thermis Simonetae, ac Carolo Sancti Martini in Montibus Borromaeo, presbyteris, necnon Vitellotio Sanctae Mariae in Porticu Vitellio nuncupatis titulum, diacono, cardinalibus committimus et mandamus quatenus ipsi seu eorum maior pars, coniunctim vel divisim, eorum arbitrio, etiam tamquam executores dictarum literarum, constitutionum et decretorum praedictorum, constitutiones et ordinationes ac decreta praefata, iuxta tenores eorum ac literarum desuper confectarum, per quoscumque Poenitentiarum, Vicariae et Camerae ac Rotae curiarum ac tribunalium praedictorum iudices et officiales, sub excommunicationis latae sententiae, ac privationis officiorum et aliis eisdem cardinalibus benevisis, etiam pecuniarum, eo ipso incurrendis poenis, firmiter observari faciant, et cum effectu, nisi, tam in executione dictorum decretorum concilii, quam dictarum literarum

nostrarum, aliqua dubietas aut difficultas emerit (quo casu ad nos referant), invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Obedientia congregationi debita. § 2. Ac eos qui literis et decretis praedictis et eorumdem cardinalium mandatis non paruerint, ex nunc, prout ex eadem die et e contra, illorum officii privatos, necnon ad illa et alia Romanae Curiae officia in posterum obtinenda inhabiles; ac ipsis ab eisdem officii sic privatis, illa tamquam per privationem vacantia a datario nostro vendi, et a quibusvis personis idoneis pro pretio convenienti emi, libere et licite posse, auctoritate nostra, curent, nuncient, decernant ac declarent, prout nos harum serie nunciamus, decernimus et declaramus.

Derogatio contrariorum. § 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac Poenitentiarum et curiarum necnon tribunalium praedictorum statutis etc., etiam iuramento etc. roboratis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis illis ac dictis officialibus et tribunalibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu simili et alias quomodocumque concessis etc. Quibus omnibus etc., illorum tenores etc. hac vice latissime derogamus, eaque adversus praemissa nullatenus suffragari volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Placet, motu proprio. I.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, quarto nonas augusti, anno v.

Dat. die 2 augusti 1564, pontif. anno v.

C.

Facultas S. R. E. cardinalium congregationis super inquisitione haeretica pravitatis tenendi et legendi libros haereticos aut alias prohibitos, et concedendi aliis licentiam eos habendi ac legendi.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cum inter crimina, quae animadversione digna sunt, et in corrigendo exempla cun-

ctis praebere debeant, haeresis sit gravior et ceteris detestabilibus: ideo, cum nobis maxime displiceat, et ne illud latius serpat, pro illo extirpando, cunctis, etiam de crimine huiusmodi infectis, et illius fautoribus, ne ad deteriora (quod Deus avertat) delabantur, per nos non modicum invigilandum sit. Cumque annis praeteritis et etiam forsitan usque in hodiernum diem in diversis mundi partibus, pro dolor haereses et falsa dogmata pullulaverint, et adhuc pullulent, sollicitante humani generis inimico, minusque, etiam cuiuscumque correctionis praetextu, pullulare cessent. Propterea dilectos filios nostros Ioannem Michaellem Sanctae Anastasiae Saracenum, Ioannem Baptistam Sancti Clementis Cicadam, Ioannem Suavium Sanctae Priscae Reumanum, Michaellem Sanctae Sabinae Alexandrinum, Clementem Olera Sanctae Mariae de Aracoeli, Ludovicum Sancti Cyriaci in Thermis Simonetae, Carolum Sancti Martini in Montibus Borromaeum, presbyteros, ac Vitellotium Sanctae Mariae in Porticu diaconum Vitellium, cardinales nuncupatos, pro erroribus, qui in occasione quarumcumque haeresum dictim contingunt, reprimendis, et seu haeresibus huiusmodi et illarum fautoribus, Domino nostro Iesu. Christo auxiliante, extirpandis deputaverimus, ac eos in inquisitores seu in sanctae Inquisitionis congregatione deputatos cum omnimoda potestate constituerimus.

§ 1. Et eis saepe contingat, ne catholici et christicolae veneno huiusmodi sectae et illius fautorum afficiantur, ac etiam pro negociorum et causarum pro tempore incurrentium expeditione, ac haereticorum, qui etiam ad praesens carceribus in alma Urbe nostra mancipati existunt, ac pro tempore mancipentur, deprehensione et eorum ad veram doctrinam reductione, nonnullos seu quamplures libros ab ipsis impiis haereticis et sectae Luteranae fau-

Hic Pontifex deputavit cardinales Inquisitores generales, sed hanc bullam huc non habes.

III Indebant libris prohibitis ex causis hic expressis, quos tamen tenere non valebant stante indice.

toribus compositos et in lucem editos ac qui in dies successu temporis edentur et componentur; ac etiam aliquando oporteat, pro conservanda religione in cordibus catholicorum, eisdem libris et haeticorum deceptionibus, fraudibus et dolis ac machinationibus respondere, vel a viris catholicis ac sacrae doctrinae peritis responderi facere, stantibusque constitutionibus haecenus per nos editis, et per indicem librorum correctorum, de mandato nostro vel alias factum, prohibitionibus sacris, eosdem libros, pro huiusmodi erroribus reprimendis, tenere et legere dubitent, ac, ut filii obedientiae, eosdem libros perspicere, ut accepimus, non audeant.

Hic ideo Pontifex licentiam et facultatem (de qua in rubrica) eis concedit;

§ 2. Ad omnem igitur haesitandi materiam et conscientiae scrupulum in eis tollendum, motu simili et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, de eorundem Ioannis Michaelis, Ioannis Baptistae, Ioannis Suavii, Michaelis, Clementis, Ludovici, Caroli ac Vitellotii cardinalium fide, probitate et constantia singularem tum notitiam, tum fiduciam habentes, eisdem cardinalibus, ut durante eorum officio, et quamdiu inquisitioni huiusmodi praefuerint, quoscumque, quaecumque, quotcumque et qualiacumque quorumcumque, tum antiquorum tum modernorum et futurorum infidelium et haeticorum, aut haeresis et cuiuscumque impietatis vel superstitionis vel reprobatae lectionis condemnatorum vel suspectorum, ac etiam incertorum vel dissimulatorum auctorum et scriptorum, atque etiam Hugonotorum, commentaria, tractatus, libros, collectanea, expositiones, annotationes, interpretationes, versiones et alia cuiuscumque inscriptionis et argumenti opera, quocumque nomine nuncupata, latino, graeco, hebraeo aut quocumque alio, etiam vulgari, cuiuscumque regionis sermone composita,

tam manuscripta quam a quibuscumque impressoribus, et in quibuscumque locis, etiam nominatim prohibitis vel suspectis, seu etiam sine impressorum et locorum ac temporis titulo, ac absque locorum ordinariorum et haeticae pravitate inquisitorum aut aliorum ad id deputatorum licentia et approbatione impressa, etiam ex professo contra nos et pro tempore existentem Romanum Pontificem et sanctam Romanam Ecclesiam ac Sedem Apostolicam praedictam composita et conscripta ac etiam divulgata; necnon haereses et errores, seu reprobatae et damnatae disciplinas continentia; necnon impressorum et auctorum aliorumque id genus hominum damnatorum memoriam et nomina praeserentia, tam per officium sanctae Romanae et universalis Inquisitionis, quam alias quomodocumque et qualitercumque, in genere vel in specie, pro tempore prohibita, in quibusvis mundi partibus, ad quos eos accedere contigerit, potissimum in alma Urbe nostra et Romana Curia habere, tenere, legere, absque aliquo conscientiae scrupulo, et cuiuscumque suspicionis vel infamiae aut censurarum ecclesiasticarum incursu, libere et licite possint et valeant. Ita quod in futurum nullatenus super retentione librorum, scripturarum, extractuum et explicationum et commentariorum huiusmodi impediri, molestari vel argui seu inquiri possint, plenam et liberam licentiam, facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur, ac desuper cum eis indulgemus.

§ 3. Districtius inhibentes quibusvis aliis, tam ecclesiasticis quam saecularibus, personis, etiam quacumque auctoritate, praecellentia et dignitate fungentibus, etiam cardinalatus honore praeditis, ne eosdem libros, extractus seu scripturas et commentaria huiusmodi, etiam, ut praefertur, specificata, quovis quaesito colore,

Prohibetque ceteris aliis ne libros prohibitos teneant vel legant, etiam vigore cuiuscumque privilegii, absque eorund. card. inquisitorum licentia.

etiam cuiusvis privilegii a nobis et a praedecessoribus nostris vel ab ipso sanctae Inquisitionis officio haecenus concessi praetextu, penes se retinere aut tenere, legere et explicare, absque cardinalium praedictorum nova facultate et licentia, sub excommunicationis maioris et latae sententiae poena, quam eo ipso in his ferimus scriptis, ac aliis poenis a constitutionibus ac sacris canonibus inflictis et in indice huiusmodi contentis, audeant seu praesumant. Ac decernentes irritum etc.

Facultatem eisdem inquisit. concedit tales licentias dandi.

§ 4. Et nihilominus eisdem supranominatis cardinalibus dilectis filiis nostris, quando eis vel eorum maiori parti videbitur, si placuerit, in plena congregatione tantum, similem licentiam concedendi quibuscumque personis, cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis et praeminentiae existentibus, supradictos libros, etiam cuiuscumque damnatae lectionis, tenendi, habendi, legendi et interpretandi seu explicandi ad tempus vel in perpetuum, et concessam revocandi, similiter licentiam et facultatem concedimus et impartimur de gratia speciali.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus Lateranensis et quorumcumque conciliorum ac aliis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, statutis etc., etiam iuramento roboratis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis pro tempore existentibus sanctae Inquisitionis huiusmodi maioribus inquisitoribus et quibusvis, etiam S. R. E. cardinalibus, ceterisque ad dictum officium in dicta Urbe et alibi deputatis, ac alias, in genere vel in specie, etiam cum censurarum et poenarum incursu, aliisque decretis et clausulis, sub quibuscumque tenoribus et formis, etiam motu proprio etc. seu etiam consistorialiter ac alias quomodolibet concessis, quibus omnibus, etiam si de illis etc. tenores etc., hac vice

latissime, specialiter et expresse derogamus, ac sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat, motu proprio. I.

§ 6. Et de concessionibus, impartitionibus, indultis, inhibitione, singulis decretis, derogatione, declaratione, de ac pro omnibus et singulis praemissis, ut supra, latissime extendendis. Et cum opportuna, si videbitur, exequutorum deputatione etc., etiam sub censuris etc., cum potestate aggravandi etc., invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, et cum derogationibus, constitutionibus de una et de duabus diaetis, non tamen ultra tres, ac praedictorum et quorumcumque aliorum quomodolibet contrariorum, ad effectum etc., latissimae extendendis; et quod praesentis motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, regula contraria non obstante, seu, si videbitur, literae per breve nostrum cum praemissorum omnium et singulorum etiam qualitatum ac nominum et cognominum consultorum huiusmodi maiori et veriori specificatione et expressione expediri possint.

Clausularum repetitio.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, vi kalendas septembris, anno v.

Dat. die 27 augusti 1564, pontif. anno v.

CI.

Reintegratio privilegiorum ac facultatis quaerendi eleemosynas pro archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe ¹.

Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Cum Magistrum illum coelestem et Dominum nostrum, quamdiu, sub mortalitatis nostrae exuviis, in hoc mundo peregrinatus est, pauperum infirmorum curam non

Praemium.

¹ Alia de isto archihospitali plene scripsi apud const. XI. Innocentii III, Inter, tom. III, pag. 189.

solum per seipsum assidue gessisse, sed etiam illam nobis in discipulis suis diligenter demandasse recordamur, necessariae hospitalium, in quibus infirmos quotidie cum maxima charitate recipi et sollicitè curari cognovimus, subventioni, et miserabilium personarum in eis degentium consolationi deesse non possumus. Unde, maiorem aliquorum necessitatem cognoscentes, tametsi spirituales indulgentias et alias gratias, eis aliisque similibus piis locis per Sedem Apostolicam olim concessas, generaliter, certis rationabilibus de causis, revocandas duxerimus, maiori tamen et urgentiori nonnullorum necessitate prospecta, similiter ex causis non minus comprobandis, illa adversus revocationes huiusmodi aliquando restituenda censemus, ut quod ipsi personaliter praestare nequimus, ad id fideles ipsos exequendum spiritualibus muneribus invitemus.

Hic Pontifex revocavit indulgentiam disponendi super impedimentis matrimonialibus et irregularitatibus.

§ 1. Sane, cum retroactis annis privilegia, indulgentias, facultates, etiam dispensandi super impedimentis matrimonialibus et aliis quibuscumque defectibus ac super irregularitatibus, necnon absolventi, et alias gratias, variis ecclesiis, et tam nostro Sancti Spiritus in Saxia de Urbe, Ordinis Sancti Augustini, quam certis aliis hospitalibus et piis locis per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam per nos et Sedem praedictam varie concessa, pluries limitaverimus et restrinxerimus et declaraverimus. Ac postremo, ex certis tunc expressis causis, per nostras sub data decimotertio kalendas octobris, pontificatus nostri anno III, desuper expeditas literas, motu proprio revocaverimus et cassaverimus et annullaverimus, districtius inhibentes eorundem hospitalium et aliorum piorum locorum praeceptoribus, superioribus et personis, etiam sub excommunicationis latae sententiae poena, ne de ce-

tero indulgentiis, concessionibus, facultatibus, privilegiis, indultis et aliis gratiis huiusmodi uti, seu se de illis intromittere quoquomodo praesumerent. Ac decernentes irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attentari, prout in dictis literis plenius continetur.

§ 2. Ac in concilio Tridentino statutum sit ut quaestores eleemosynarum eorumque nomen et usus deinceps in quibuscumque christianae religionis locis penitus aboleantur, nec quaestores ad officium quaestorum huiusmodi exercendum ulterius admittantur; et nihilominus indulgentias et alias spirituales gratias, quibus non ideo concilium ipsum christifideles privandos esse censuit, in posterum per ordinarios locorum, adhibitis duobus de capitulo, debitibus temporibus, populo publicandas esse decreverit; dans illi facultatem etiam eleemosynas huiusmodi atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligendi, ut tandem omnes vere intelligant coelestes hos Ecclesiae thesauros non ad quaestum, sed ad pietatem exerceri.

Conc. Trid., sess. XXI, cap. 9, statuit quaestores eleemosynarum aboleri, indulgentiasque per ordinarios certo modo publicari.

§ 3. Nos, praefati hospitalis nostri, ad quod non solum magnus pauperum infirmorum ex omnibus christiani orbis nationibus Romam venientium quotidie fit concursus, sed etiam in quo non parvus utriusque sexus infantium expositorum numerus habetur, alitur et instituitur; ipsaeque pauperes puellae nubiles industriis viris matrimonio copulantur, et alia pietatis opera diligenter exercentur, ut tot tantisque sumptibus ad id necessariis sufficere valeant, subventioni, quantum nobis ex alto permittitur, consulere cupientes; ac omnia et singula privilegia, indulgentias, etiam plenarias, facultates, indulta et alias gratias eidem hospitali, eiusque praeceptoribus, membris et personis per quoscumque Romanos Pontifices

Hic ideo Pontifex pro subventionem huius hospitalis, ubi diversa pia opera exercentur, innovat omnes eius indulgentias et privilegia con. Trident. non contraria, pro dicto hospitali tantum, eiusque membrorum a generali praeceptore specificandis;

praedecessores nostros ac nos et Sedem praedictam hactenus quomodolibet concessa, literarumque desuper confectarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, motu proprio et ex certa scientia nostra, eadem privilegia, indulgentias, etiam plenarias, et alias facultates, indulta, aliasque gratias, quae praefato concilii decreto minime adversantur, sed illi commode coaptari poterunt, ad hoc dumtaxat ut illis omnibus et singulis idem hospitale et eius membra ad id per dilectum filium Bernardinum Cyrium de Aquila, modernum, et pro tempore existentem praeceptorem dicti hospitalis, ad eius beneplacitum in scriptis designanda et specificanda, iuxta ipsius decreti conciliaris formam et tenorem, ubilibet gentium uti, frui et gaudere; ipsique fideles indulgentias et alias gratias in eis contentas consequi libere et licite valeant in omnibus et per omnia, perinde ac si revocatio ac desuper expeditae literae nostrae praedictae non emanassent, hospitali eiusque praeceptoribus et personis praefatis in perpetuum, apostolica auctoritate, tenore praesentium, quatenus sint in usu, et dummodo decretis concilii huiusmodi non repugnent vel praeiudicent.

Formam eleemosynas colligendi apponit.

§ 4. Quodque publicatio locorum, adhibitis duobus de capitulo, temporibus debitibus fieri debeat, qui et eleemosynas aliaque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligi et ad effectum praemissum consignari debeant, restituimus ac de novo concedimus et elargimur; ac idem hospitale, adversus literas nostras huiusmodi, quoad praemissa, in pristinum et eum, in quo ante dictam revocationem erat, statum reponimus et plenarie reintegramus. Ac privilegia, indulgentias, facultates, indulta et alias gratias huiusmodi dicto hospitali restituta et de novo concessa, Bull. Rom. Vol. VII. 39

hospitaleque, adversus revocationem nostram huiusmodi, plene reintegratum esse et censeri.

Clausula subla- ta etc.

§ 5. Et sic per quoscumque locorum ordinarios et alios iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere. Ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Clausula derogatoriae.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus ac omnibus illis, quae in literis, in ipsius hospitalis favorem expeditis, praedictis non obstare concessum fuit, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die undecima octobris, millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 octobris 1564, pontif. anno v.

CII.

Prohibitio confidentiarum beneficialium et reservatio dispositioni Sedis Apostolicae quorumcumque beneficiorum in confidentiam receptorum, cum poenarum inflictione in huiusmodi criminis reos.

Plus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanum Pontificem in excelsa militantis Ecclesiae specula constitutum, vigiles mentis oculos non solum in absentium extendere, sed potissimum in praesentium domesticorumque fratrum et fi-

Exordium.

liorum suorum mores diligenter perscrutandos aliquando reflectere, ac eos praesertim, quos in apostolicae sollicitudinis partem evocavit Altissimus, nedum ab omni pactionis illicitae contagione, verum etiam ab eius omnimoda suspicione vacuos et immunes conservare decet, ut qui ceteros illustris officii sublimitate antecellunt, eosdem prisca etiam illa morum integritate praestare dignoscantur.

Causae huius
constitutionis.

§ 1. Sane, licet dudum, cum certam simoniacae pravitate speciem, quam beneficiorum confidentiam vocant, etiam Romanae Curiae, atque adeo in sacrum venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium collegium, quasi per cuniculos, irrepsisse, ac nonnullos ex ipsis fratribus, nimia quadam facilitate, seu potius importunis amicorum familiariumque precibus adductos, beneficia ecclesiastica in confidentiam huiusmodi recepisse et frequenter recipere intelleximus; hanc illicitam beneficentiae exercendae seu amicitiae colendae viam a tanto saltem collegio prorsus eliminare cupientes, eosdem fratres, in consistorio nostro secreto, non semel admonuerimus huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent, neve illa hoc pacto reciperent, utque sic recepta dimitterent; nihilominus nuper ad aures nostras pervenit eorum aliquos monitionis nostrae, immo potius suimet, oblitos, ea, quae custodienda receperant, beneficia, nondum tamen dimisisse; et insuper illos et nonnullos alios, etiam patriarchas, archiepiscopos et alios episcopos, ac etiam Camerae Apostolicae clericos, ecclesias, monasteria, dignitates et alia beneficia huiusmodi, in sui favorem resignata, cessa vel alias dimissa, acceptasse, aut de illis, per obitum vel alias vacantibus, a nobis et praedecessoribus nostris, seu etiam ab ordinariis et aliis inferioribus collatoribus, etiam ad

patronorum praesentationem, ad alterius commodum sibi provideri obtinuisse; illaque ac etiam alia aliter vacantia, sibi in titulum, commendam vel administrationem aut alias dicta auctoritate concessa, quandoque in resignantium vel cedentium seu etiam aliorum favorem cessisse vel alias dimisisse. Ac sibi propterea pensiones annuas ac fructus, redditus et proventus ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum et aliorum beneficiorum huiusmodi, in toto vel in parte, etiam aliquando cum facultate illas et illos transferendi, ac etiam collationem, provisionem, praesentationem et aliam dispositionem beneficiorum ecclesiasticorum, ad earundem ecclesiarum, monasteriorum et dignitatum praelatos pro tempore existentes ac alios huiusmodi beneficia pro tempore obtinentes pertinentium, necnon regressus sive accessus et ingressus ad ecclesias, etiam cathedrales, monasteria ac alia diversa beneficia ecclesiastica sibi reservari procurasse et obtinuisse, ad hoc videlicet ut confidentes sic decimarum apostolicarum vel communis dicti collegii et annatae aliorumque iurium dictae Camerae debitorum solutionem eludant, integrisque beneficiorum, etiam in mensibus apostolicis vacantium, aut alias dispositioni Sedis Apostolicae generaliter reservatorum, collationibus, ac interdum ut beneficia ipsa, tempore procedente, in aliquorum, tunc forsitan de iure inhabilium et incapacium vel nondum adhuc natorum, favorem cedantur seu resignentur, vel ut personae inhabiles et incapaces huiusmodi, etiam laici, pensionibus ac fructibus, redditibus et proventibus ecclesiasticis fruantur et gaudeant, seu potius illis et facultate transferendi praedicta abutantur, in animarum suarum periculum et perniciosum exemplum.

§ 2. Quare nos, hanc cardinalium eorumdem in monitionibus nostris parendo

Beneficia in
confidentia re-

cepta, a die receptionis vacasse hic Pontifex decernit, et Sedi Apost. reservat;

incuriam, et tam illorum quam ceterorum praelatorum, etiam clericorum ac aliorum quorumcumque, indignam fallaciam, conniventibus oculis, diutius minime dissimulandam, sed huic errori, ne radices altius agat, occurrendum tandem esse censentes; et quoniam hanc ipsorum, qui monitioni nostrae non parentes, beneficia huiusmodi in confidentiam, ut praefertur, retinuerunt, et fructus ex eis indebite vel percipiendo vel per alios nomine suo, etiam per simulatas illorum locationes et fictas de receptis quietantias ac donationes et remissiones, percipi sinendo, graviter excesserunt cardinalium metam, potius ex immoderata erga suos indulgentia, quam aliquo praeceptorum nostrorum spretu, processisse facile reputamus; idcirco omnes et singulas ecclesias, etiam metropolitanas et alias cathedrales, ac monasteria, etiam consistorialia, prioratus, praeposituras, praepositatus, dignitates, etiam maiores et principales, etiam conventuales, personatus, administrationes et officia, ceteraque beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia, etiam de iure patronatus, etiam laicorum, etiam nobilium et illustrium, etiam ex fundatione et dotatione existentia, per eiusdem Romanae Ecclesiae, etiam episcopos, cardinales et quoscumque alios, etiam patriarchas, archiepiscopos et alios episcopos; ac etiam eiusdem Camerae clericos, in titulum, commendam vel administrationem aut alias in huiusmodi confidentiam iure prohibitam, cuiusvis personae, ut praefertur, contemplatione vel intuitu, quovis modo recepta, illorum liberam collationem et dispositionem nobis et Sedi Apostolicae harum serie reservantes, ipso iure, a die receptionis earundem vacavisse et vacare. Ac fructuum et pensionum reservationes ac facultates transferendi, et collationis beneficiorum

concessionibus eis, ut praemittitur, factas, ac regressus sive accessus et ingressus concessos huiusmodi cessasse et cessare ac extinctos esse.

§ 3. Et eosdem cardinales seu quosvis alios, a prima die receptionis beneficiorum huiusmodi citra, fructus, redditus et proventus earundem ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum et aliorum beneficiorum, ac pensiones praedictas indebite percipere suosque facere non potuisse neque debuisse, sed illos omnes et singulos ad Cameraam eandem devolutos fuisse et esse, illique deberi; ac ipsos cardinales et alios, ad quorum manus quomodolibet pervenerunt, et eorum haeredes, ad integram illorum restitutionem in utroque foro teneri et ad id opportunis iuris remediis compelli debere, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

Reditus ad
Cameraam Apo-
stolicam appli-
cant;

§ 4. Et insuper universis et singulis, tam eiusdem Rom. Ecclesiae cardinalibus, etiam episcopis, quam praelatis et clericis ac aliis praedictis, praesentibus et futuris, ne deinceps ullo umquam tempore aliquas ecclesias, monasteria, dignitates vel alia beneficia, etiam de dicto iure patronatus, uti praefertur, existentia, aut fructus vel pensiones, aut regressus seu accessus, in confidentiam praedictam aut ad effectum reservationum huiusmodi sibi postmodum cedentibus procurandarum, recipere praesumant, cardinalibus videlicet et aliis praelatis huiusmodi, in virtute sanctae obedientiae et sub interdicti ingressus ecclesiae; reliquis vero, sub maioris excommunicationis latae sententiae poena, per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua, nisi a nobis aut Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, districtius inhibemus.

Prohibet haec
de cetero fieri,
sub poenis hic
expressis.

§ 5. Ac quascumque collationes, provisiones, praefectiones, commendas, reser-

Annullat quascumque provi-

aciones de his
beneficiis factas
et illa vacare
ac Sedi Apost.
reservata esse
decernit.

ationes, facultates, etiam transferendi ac regrediendi, sive accedendi et ingrediendi, ac alias dispositiones de ecclesiis, monasteriis, dignitatibus et aliis beneficiis, eorumque fructibus et beneficiorum collationibus; per nos et alios Romanos Pontifices successores nostros, etiam motu proprio seu consistorialiter, aut etiam per ordinarios et alios inferiores collatores, etiam ad patronorum eorumdem praesentationem et alias quomodolibet, cum interventu confidentiae huiusmodi, expresse sive occulte, ac de iure praesumpto et alias contra praemissa pro tempore factas, nullas et invalidas, nulliusque roboris vel momenti fore, neque cuiquam suffragari, sed ecclesias, monasteria, dignitates ac alia beneficia huiusmodi ipso iure vacare, ac nostrae et Sedis Apostolicae dispositioni reservata, fructusque et pensiones Camerae Apostolicae applicatos, ut praefertur, esse et censeri.

Decretum irritans.

§ 6. Sicque, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, etiam ipsius Ecclesiae Romanae cardinales, sublata eis quavis aliter interpretandi et iudicandi facultate, etiam per praesumptiones et coniecturas legitimas et eorum arbitrio (cum alias confidentias huiusmodi in lucem erui et probari non posse constet) procedendo, iudicari et definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane similiter decernimus.

Clausulae derogatoriae.

§ 7. Non obstantibus felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, ac aliis constitutionibus apostolicis, necnon collegii praefati, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim,

ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 8. Et ne quisquam ullo umquam tempore praesentium ignorantiam praetendere possit, volumus et eadem auctoritate decernimus quod ipsae praesentes literae ad basilicae Principis Apostolorum de Urbe valvas, per aliquem ex cursoribus nostris, illarum copia ibi affixa et dimissa, et etiam in Cancellaria Apostolica, de more publicentur, ac in eiusdem Cancellariae quinterno, ad maiorem partium illas in iudicio producere volentium commoditatem, describantur.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reservationis, declarationis, inhibitionis, decreti et voluntatis infringere vel ei ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, decimo sexto kalendas novembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 17 octobris 1564, pontif. anno v.

CHH.

De electionibus ad regimina monasteriorum, praepositarum et aliarum dignitatum conventualium.

Sanctissimus in Christo pater et dominus noster dominus Pius divina providentia Papa IV

Ad cuius pervenit notitiam quod, licet alias omnia monasteria virorum, valorem ducentorum florenorum auri communi

Forma et effectus publicationis.

Sanctio poenalis.

Causa huius constitutionis.

aestimatione excedentia, necnon prioratus, praepositorum ac alias dignitates conventuales et praepositorias generales Ordinum quorumcumque dispositioni suae generaliter reservaverit, ac propterea illorum provisiones, et ad ea, quae speciali privilegio eligendi, sibi per Sedem Apostolicam concessa, suffulta sunt, canonice factarum electionum confirmationes, ad Sanctitatem Suam et dictam Sedem pertinere noscantur; nihilominus plerique religiosi, caeca nimis ambitione agitati, partim electiones de suis personis ad monasteria, prioratus et alias dignitates conventuales huiusmodi, vel privilegium eligendi praedictum habeant vel illo careant, nullo iuris ordine servato, nullaque boni vel aequi ratione habita, temere fieri, factasque, per Ordinum superiores aut locorum ordinarios de facto confirmari; partim vero, nedum priusquam electiones de se ad monasteria et alias conventuales dignitates eligendi privilegio suffulta, factae, rite confirmentur, sed ne electi quidem canonice, se in regimine et administratione, tam in spiritualibus quam temporalibus, monasteriorum aliarumque dignitatum vacantium eorumdem ac illorum bonorum immiscere non verentur, in animarum suarum periculum, auctoritatis apostolicae contemptum et plurimum scandalum.

Annulatio electionum factarum absque Sedis Apostolicae provisione vel confirmatione.

§ 1. Volens tantis, qui paulatim in religiosos irrepserunt abusibus et ausibus nimis licentiosis aliquando, sicut par est, occurrere, suamque Sedi praefatae praerogativam asserere, omnes et singulas electiones quarumvis personarum ad regimina monasteriorum, prioratum, praepositarum et aliarum dignitatum conventualium ipsarumque electionum confirmationes, per quoscumque, cuiusvis status, gradus, ordinis et conditionis existant, et quavis, etiam archiepiscopali, patriarch. aut maiori, praefulgeant dignitate,

hactenus sic praesumptas, nullas et invalidas, ac pro nullis, invalidis et prorsus infectis, habendas esse; personasque sic, ut praefertur, electas et confirmatas, monasteria aliasque dignitates huiusmodi sine legitimo titulo possedisse et possidere, necnon illorum fructus, redditus et proventus indebite percepisse et percipere; ac personas ipsas ad absolutionem et habilitationem super his, necnon confirmationem electionum de se factarum a Sanctitate Sua seu Romano Pontifice pro tempore existente aut Sede praedicta, infra sex menses a data praesentium computandos, impetrandum, ac literas apostolicas super huiusmodi confirmatione in totum expediendas, omnino teneri declaravit.

§ 2. Et nihilominus hac sua perpetuo valitura constitutione statuit et ordinavit quod nullus de cetero se in regimine et administratione monasterii vel alterius dignitatis conventualis, ad quod seu quam illum eligi contigerit, in spiritualibus vel temporalibus, antequam rite celebrata electio a Sanctitate Sua aut Romano Pontifice pro tempore existente et Sede praedicta confirmata, et literae apostolicae desuper expeditae fuerint, per se vel alium, in toto vel in parte, quovis quaesito colore, immiscere, aut ad illud vel illam se recipi facere, vel alias se pro eius praelato gerere praesumant.

§ 3. Decernens omnes et singulos, qui secus fecerint, iure, si quod illis ad monasteria vel eorum regimina et administrationes ac alias conventuales dignitates per electionem huiusmodi quaesitum fuerit, eo ipso privatos, et deinceps ibi ineligibiles esse, ipsaque monasteria et alias dignitates ab eadem Sede impetrari posse; qui vero similes electiones confirmare praesumpserint, etiam eo ipso, superiores Ordinum videlicet, suis dignitatibus privatos; ordinariis autem locorum, etiam si

Forma desuper in futurum servanda.

Poenae aliter electorum, vel electiones confirmantium.

archiepiscopali et maiori praecellant dignitate, ingressum ecclesiae interdictum, eosque ab ecclesiarum suarum regimine et administratione suspensos existere.

Placet, publicetur et describatur. I.

Lecta et publicata fuit suprascripta regula Romae in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimoquarto, die vero martis, ultima mensis octobris, pontificatus praefati sanctissimi domini nostri Papae anno v.

Publ. die 31 octobris 1564, pontif. anno v.

CVI.

Alia et secunda reformatio tribunalis Reverendae Camerae Apostolicae et officialium eius.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Cum inter ceteras animi curas, quibus, in hac praecelsa beati Petri Sede, meritis licet imparibus, constituti, quotidie sollicitamur, illa vel a primordiis assumptionis nostrae ad summi apostolatus apicem praecipua fuerit ut universum gregem dominicum fidei nostrae commissum, ad illicita valde proclivem, pro nobis iniuncti muneris officio, in viam salutis reduceremus, eiusque rei gratia, sacrum oecumenicum et generale concilium in civitate Tridentina indicendum, celebrandum et, Deo favente, absolvendum convenimus.

§ 1. Et propterea ne, dum foris de reformatandis in universali Ecclesia moribus tractabatur, interim ipsam morum censuram domi, videlicet apud Sedem ipsam, detrectare, causamque Curiae Romanae et almae Urbis nostrae, in qua sacerdotii principatum et christianae religionis caput, unde merito universi christifideles rectae catholicaeque vitae sumerent exem-

plum, divina instituit Providentia, protegere videremur, quinimmo, ut a domo nostra iudicium inciperet, Curiam ipsam ac praecipuos illius magistratus, ordines et officia multis excessibus et corruptelis, quae, vesana hominum libidine, in eam sensim irrepserant, summis tum studio tum diligentia repurgaverimus.

§ 2. Et inde animum nostrum ad Cameraam Apostolicam, ad quam negotia locorum omnium totius sanctae Romanae Ecclesiae Status assidue confluent, eiusque tribunal, quod sive iurisdictionis antiquitate et auctoritate, sive rerum gendarum excellentia, sive virorum amplitudine, ceteris in eadem Curia praestat, intendentes; multa, quantum tulit temporis ratio, circa illius iurisdictionem huiusmodi ac potestatem et facultatem, necnon dilectorum filiorum notariorum et aliarum personarum suarum statum et directionem salubriter ordinaverimus, prout in aliis literis nostris desuper confectis plenius continetur.

§ 3. Nos, semel incoeptum reformationis huiusmodi negotium, Domino coeoperante, diffusius prosequi, nec tamen exiis, quae pro ipsius Camerae et pro tempore existentis Ecclesiae Romanae camerarii necnon clericorum et reliquarum personarum dictae Camerae statu et directione, ac alias ibi hactenus salubriter instituta et concessa fuisse reperiuntur, quicquam detrudere; sed, his immotis in sua firmitate permanentibus, ea solum, quae experientia vel deesse vel obesse probavit, opportune, iuxta rerum exigentiam, supplere et emendare volentes; necnon omnium et singularum constitutionum, tam generalium quam specialium, in favorem dictae Camerae editarum, ac quorumcumque privilegiorum, facultatum, gratiarum, concessionum, literarum et indultorum, illi ac praefatis camerario et clericis eorumque collegio et

Eiusque Cameraam.

Hanc dictae Camerae reformationem prosequendo, omnia eius privilegia, quatenus huic reformationi non sint contraria, confirmat.

personis per felicis recordationis Gregorium IX, Bonifacium VIII, Urbanum VI, Martinum V, Eugenium IV, Sixtum etiam IV, Innocentium etiam VIII, Iulium II, Leonem X, Paulum III et Iulium similiter III ac alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, etiam motu proprio et ex certa scientia, concessorum, confirmatorum et innovatorum; necnon statutorum, ordinationum et decretorum Camerae ac camerarii et clericorum praedictorum eorumque collegii causas, res, personas et statum concernentium, hucusque conditorum et ab eisdem praedecessoribus vel eorum aliquibus confirmatorum, necnon quarumcumque literarum et aliorum documentorum desuper confectorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, motu proprio et ex certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, illa omnia et singula, ac prout ea concernunt, reliqua in ipsis literis aliisque documentis contenta, quatenus literis nostris praedictis contraria non sint nec illarum effectum impediant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus eisque perpetuam et inviolabilem roboris firmitatem adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

§ 4. Et nihilominus eadem praemissa omnia et singula Camerae et camerario, clericis et collegio praedictis concessa et indulta, eisdem modis et formis, quibus ab ipsis praedecessoribus nostris emanarunt, similibus auctoritate et tenore, de novo perpetuo concedimus et indulgemus, ac ab illis statuta et ordinata statuimus et ordinamus, volentes illa, perpetuis futuris temporibus, sub censuris et poenis in eis contentis, inviolabiliter observari.

§ 5. Cum autem officio clericatus dictae Camerae, quod in ipsa Curia primum

existit, munus potissimum incumbat eisdem Camerae res rite et recte administrandi, iura et redditus utiliter locandi contractusque desuper necessarios et opportunos ineundi, quorum occasione ipsi clerici Camerae, procuratores Patrimonii Beati Petri, rerumque omnium totius Status Ecclesiae Romanae huiusmodi custodes et praesides merito nuncupantur; necnon ius reddendi, et iustitiam tam fisco, ut privato, quam ipsis privatis, si qua ratione de fisci interesse agatur, administrandi. In his autem muneribus obeundis, vel temporum malitia vel antiquorum clericorum negligentia vel desuetudine, res cameralis detrimentum non modicum accepisse noscatur. Hinc est quod nos, sicut rei magnitudo postulat, ad ulteriorem, etiam in his, reformationem procedendum esse censentes, motu, scientia, potestatis plenitudine et tenore similibus, perpetuo statuimus et ordinamus quod deinceps ad ipsa clericatus Camerae officia, cum vacabunt, nulli, nisi vitae et morum integritate praestantes, literarum scientia praediti, rerumque humanarum experientia insignes, assumi debeant, quorum excellentia, virtute, doctrina et auctoritate Camera ipsa et Romanae Ecclesiae Status universus recte gubernari et latissimum ab eis incrementum suscipere possit.

§ 6. Et ut inde videbatur, dirae cupiditatis pernicietas omnino eliminetur, quod posthac in quibuscumque contractibus super locationibus rerum et iurium ipsius Camerae celebrandis, seu partitis, ut aiunt, faciendis, nullus vicecamerarius, thesaurarius aut quispiam ex clericis et cameralibus, assistentibus, notariis aliisque ministris et personis dictae Camerae, quocumque nomine nuncupatis, illarum particeps existat. Quin potius ipsi ab omni, quantumvis omnino, commodo et lucro, exinde quomodocumque, directe vel indi-

¹ Exiguo, Cherub. (n. T.).

Clericorum Camerae qualitates designantur.

Camerales contractuum Camerae participes esse prohibentur.

Hic Pontifex pro reformatione gregis dominici celebrari voluit conc. Trid.

Romanam Curiam et eius officia reformati, ut in multis constitutionibus praecedentibus;

literatoque ea concedit.

recte provenientes, omnino abstineant; quod si eorum aliquem secus fecisse legitime consiterit, officio suo ipso facto perpetuo privatus existat, perpetuaque infamia notetur, ac aliis poenis nostro nostrisque successoris Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio subiaceat. Qui vero de praeterito circa praemissa deliquerit, poenis a iure et constitutionibus a praedecessoribus nostris super hoc editis et inflictiis puniatur.

Contractibus Camerae cum eorum affinis non intersint.

§ 7. Sed nec quisquam dictorum vicecamerarii, thesaurarii, clericorum aliorumque cameralium et ministrorum assistentium, ullis contractibus, quos inter Camera ipsam et eorum consanguineos aut affines, ad quartum usque gradum atinentes, fieri contigerit, sub mille ducatorum Camerae praefatae applicandorum et alia nostro dictique successoris arbitrio incurrenda poena, salvis nihilominus constitutionibus antiquis alias poenas propter hoc irrogantibus, intervenire, vel alias sese in illos eorumque tractatibus, per se vel alium seu alios, quoquomodo immiscere audeat.

Clerici propter quorum causas non cognoscant ac earum discussionibus non intersint.

§ 8. Causae vero coniunctorum et propinquorum alicuius clerici, ad dictum quartum gradum exclusive, ipsi clerico nullatenus committantur, nec quisquam eorum sibi commissas audiat, sed eas, expressa causa, recuset. Nec etiam in discussionibus et decisionibus, tam illarum quam aliarum quarumcumque causarum, in quibus aliquod interesse praetendere posset, sive clericus sive assistens ille ullo modo interesse nec ullum votum habere, sed statim a dicta Camera, etiam dum causa proponitur, etiam iniussus, cum in hoc ignorantiam praetendere non possit, egredi debeat; et si secus fecerit, clericus per mensem suspensionem ab exercitio et perceptione emolumentorum sui officii, aliis clericis applicandorum, ipso facto incurrat; assistens vero, iocalium et

salarii exactione, aliis assistentibus applicanda, ipsiusque Camerae ingressu trium mensium spatio mulctetur.

§ 9. Quicumque autem, sive ex clericis, sive ex aliis cameralibus praefatis, ab aliquo suspectus in causa recusatus fuerit, accusans, nonnisi expressa suspicionis causa, audiri; illaque expressa, absente recusato ut suspecto, in Camera discuti, eaque a pluribus approbata, suspectus ipse in huiusmodi causa nullo modo se intromittere aut interesse debeat. Si vero suspitio probari nequiverit, nulla eius allegata ratio habeatur.

Suspicionis causa contra cameralis in Camera approbanda est.

§ 10. Et quoniam ubi periculum maius intenditur, ibi est plenius consulendum, quod super quibuscumque contractibus cameralibus deinceps in perpetuum ineundis capitula et conventiones per thesaurarium Camerae pro tempore existentem vel alium, ad quem spectaverit, prius conscribantur, eorumque exempla singulis clericis et aliis omnibus cameralibus per commissarium eiusdem Camerae, tribus saltem diebus, antequam de negotio tractetur, transmitti debeant, quibus unusquisque seorsum instructus domi mature consulere, remque cum ceteris in Camera ipsa conferre possit, ut ibi omnes recte discernere valeant; ac tum demum ea, quae decreverint, statuto die, in plena Camera comprobanda, per quempiam alta voce legi debeant, ut, solito inter eos ordine servato, cuique licitum sit super unoquoque capitulorum quid sentiat coram dicere et allegare, et quod inde ipsi Camerae utile et optimum videbitur, executioni salubriter demandetur. Ceterum, ut fraudibus, quae in huiusmodi contractibus fieri possunt, necnon periculis, controversiis ac litibus obvietur, publicaeque utilitati evidentius consulatur, quod huiusmodi capitula, quae sic confecta et expedita fuerint, imprimi aut scribi et publicari ac affigi in locis solitis debeant.

Contractus Cameralis ineundi forma.

Proventus Camerae sub hasta licitari debeant.

§ 11. Ac omnia res, proventus et iura Camerae iuxta formam aliarum literarum a nobis, super hoc, motu simili emanatarum, quas etiam per praesentes innovamus, sub hasta licitari omnino debeant. Quae omnia per dictos vicecamerarium, thesaurarium, clericos et alios supranominatos, sub excommunicationis poena, nonnisi a nobis et successoribus nostris, praeterquam in mortis articulo, relaxanda, exacte servari mandamus, declarantes vota et iuramenta ipsorum aliter praestita eosdem non ligare. Ac contractus et omnia inde secuta nullius roboris vel momenti existere, quinimmo per Camerae quandocumque revocari, et contractus ipsos, servata eadem forma, de novo celebrari debere.

Cameralis conveniant diebus statutis summo mane in Camera.

§ 12. Cumque fidei, curae et iudicio dictae Camerae, tamquam praefatae Curiae et totius ecclesiae ditionis, necnon ipsius principis in huiusmodi rebus et bonis supremo tribunali, Status ipse universus commissus sit, magnopere laborandum est ut munus iustitiae, virtutum omnium dominae et reginae, ac publici privatique tutricis optima, non solum imperio, sed etiam maiestate et dignitate fulciatur; et tamquam in bene composito corpore purus sanguis, ita in illa religionis, iustitiae et aequitatis quasi sanitas perpetuo constet, quod, statutis diebus, quibus dicta Camera in Palatio Apostolico et ubicumque haberi consuevit, quisque in ea interveniens, summo mane et hora ab ipsa Camera statuta, sicuti alii bene constituti magistratus dictae Curiae, convenire debeat.

Cursores debent Camerae pridie intimare.

§ 13. Cursores vero, iubente ipso camerario seu vicecamerario, ipsam Camerae, certis loco et hora, sive ordinaria sive extraordinaria fuerit, pridie, sub poena amissionis salarii menstrui, singulis tam clericis quam aliis cameralibus, personaliter vel per cedulam domui dimis-

sam, omni tempore praenunciare teneantur.

§ 14. Et cum absentia ipsa per se damno et incommodo maximo omnibus sit, cum non solum rerum gerendarum cursum retardet, sed ipsa quoque negotia in discrimen manifestum constituat et plerumque destituat, quod nullus deinceps, sive clericus sive alias cameralis, ab ipsa Camera, sine expressa camerarii vel eiusdem Camerae decani licentia, impune abesse possit, excepta publicae utilitatis privataeque necessitatis causa, quam tamen absens per nuncium eidem Camerae significare debeat. Qui vero id semel et iterum neglexerit, fructibus et emolumentis illius mensis, aut iocalibus et regalibus, aliis applicandis, quae, vel uno ex eisdem contradicente, illi nequaquam remitti vel condonari possint, et alias ipsius Camerae arbitrio privari debeat, nec, nisi de expressa nostra aut successoris nostri licentia ceteris in Camera significata, ab Urbe abesse possit, statutis et decretis, quae de absentia clericorum et aliorum praefatorum disponunt, integris permanentibus per praesentes innovatis. Illis tamen, quae a Tridentino concilio super residentia statuta sunt, salvis et illaesis manentibus.

Abesse non debent cameralis absque licentia camerarii vel decani.

§ 15. Clerici autem et qui alias rochetto et cappa utuntur, eisdem in qualibet Camera; reliqui vero solitis vestibus rubeis et violaceis, nulla deinceps consistorii habita distinctione, induantur; aliter vero induti excusari aut admitti non possint.

Vestibusque hic descriptis cameralis indui solent in Camera.

§ 16. Omnes itaque sic induti dicta hora, pulsata campanella, ad missam accedant, quae decano et alio clerico, vel, absente decano, duobus clericis ad minus assistentibus, incipi debeat, eaque peracta, praeventibus duobus cursoribus, omnes Camerae versus tendant, alius post alium, servato ordine, incedentes, quo quis-

Missae audiant et inde ad Camerae se conferant.

que commodius ab agentibus et collitigantibus de rebus pertractandis valeat informari.

Ante causarum propositiones, imperato silentio, procuratores audiuntur.

§ 17. Ubi vero ad locum propositionum causarum pervenerint, imperato omnibus per camerarium seu, eo absente, vicecancellarium ¹ vel decanum silentio, advocati, procuratores et alii, quibus id incumbit, causas huiusmodi non turbate aut confuse, ut plerumque consuevit, sed singulatim et ita diserte, reverenter et sine strepitu proponant, ut ab omnibus commode intelligi et a clerico mensario notari possint. Quod si illi, a camerario seu vice-camerario vel decano semel et iterum moniti, non obtemperaverint, ad hoc munus deinceps non admittantur.

Notarii Camerae procuratoris officium non exercent.

§ 18. Cumque notarii dictae Camerae, turpi lucro inhiantes, ex procurationibus causarum plerumque per eos vel eorum substitutos precibus, amicitia vel pecunia factis, causas ipsas non modo affectare, sed in eis quoque notarii et procuratoris officia, in detrimentum partium, coniunctim exercere noscantur, quod illi deinceps ab eisdem procurationibus, sub poena ducentorum ducatorum Camerae praefatae applicanda, prorsus abstineant; sed procuratores causarum vel sollicitatores ipsarum ad eas procurandas dumtaxat admittantur.

Causae miserabilium personarum, consulto avvocato, a procuratore pauperum in Camera gratis tractandae sunt.

§ 19. Quodque pauperum et miserabilium personarum causae, quarum in dicta Curia quo maior est numerus, eo maior, praesertim quoad impensas, ratio est habenda, de cetero a procuratore pauperum, qui in eodem loco, ubi describantur, continue assistat, gratis et quandocumque voluerit, etiam extra ordinem, favore paupertatis proponantur. Qui pro eisdem, ad consulendum et informandum advocatum eorundem pauperum, ut eos in ipsa Camera defendere possit, accedere teneatur. Et si ab officio suo sic sibi iniuncto quoquomodo defecisse, et pariter si

¹ Vicecamerarium, rectius Cherub. (n. r.).

advocatus ipse suo officio gratis pro pauperibus exhibendo et pro nullo alio qui contraxerit aut litiget cum Camera patrocinando defuisse apparuerit, prima vice, si legitime impeditus non fuerit, salario trium mensium mulctetur, et si reinciderit in idipsum, officio suo perpetuo privatus existat eo ipso.

§ 20. Clerici autem ceterique camerales Camera ipsam, priusquam omnes propositiones eadem die occurrentes per clericum mensarium descriptae fuerint, non ingrediantur.

§ 21. Ipsi vero, illis expletis, ingressi, cum sine Dei auditorio ¹ et Spiritus Sancti gratia nihil boni sperandum sit, erecta ad Deum omnipotentem mente, illiusque ac beatissimae semper virginis Mariae genitricis suae, advocatae nostrae, toto corde ab omnibus invocato, flexis genibus, suffragio, ea oratio B. Isidori episcopi, quae incipit *Adsumus, Domine Sancte Spiritus*, per novissimum clericorum tunc praesentem alta et intelligibili voce legatur. Qua finita, quicumque in plena Camera audiri voluerit, liceat illi eam tunc ingredi ac proloqui et informare,isque ab omnibus aequo animo ac benigne audiatur.

§ 22. Quibus sic rite peractis, Camera ipsa claudatur. Et quia valde incommodum, quin etiam indecorum, videtur, ut postea quisque indifferenter ad tantum tribunal, sine illius praesidentium licentia, admittatur, quod saltem unus ex cursoribus praefatis ante ostium eiusdem Camerae assidue maneat, illudque custodiat. Nec quemcumque, cuiuscumque gradus et conditionis, nisi praemonito per eum vice-camerario seu decano praefato, indeque deliberato, admittere vel introducere audeat, sed talis aut licentiam expectare, aut omnino recedere debeat. Ceterum, clausa dicta Camera, nulla propositio, nisi forte procuratoris fisci vel

¹ Auditorio, Cherub. (n. r.).

Propositiones occurrentes, scribendae sunt per clericum mensarium, antequam fiat Camera.

Oratio B. Isidori per clericum novissimum postea legatur, ac litigantes audiuntur.

Camera postea claudatur, et nemo admittatur per cursores custodes, nisi cum licentia; et causarum propositiones pro fisco vel commissario Camerae aut procuratore pauperum scribantur.

commissarii Camerae seu procuratoris pauperum, quibus iure merito quandoque est indulgendum, ulterius audiatur, neque describatur.

Camera per duas horas ad minus habeatur.

§ 23. Demum, ceteris semotis, et quibuscumque sermonibus et colloquutionibus ad res Camerae minime facientibus, quae expeditiones camerales impedire vel in longum protrahere consueverunt, prorsus omissis, omnes toto animo ad propositiones audiendas et decreta facienda incumbant. Quod, ut commodius et facilius expediri possit, Camera ipsa per duas horas continuas, posito prae oculis horologio, ad minus habeatur; et si negotia exegerint, ulterius producat; ex qua interim nemo, nisi a Papa seu cardinale, curam negotiorum gerente, inde expresse evocatus, aut aliqua urgenti necessitate ingruente, egredi debeat.

Mensarius causarum propositiones legit.

§ 24. Moxque, silentio a camerario seu, eo absente, a vice-camerario vel decano omnibus imposito, dictus mensarius de more propositiones adscriptas legat.

Decanus distribuat causas per turnum, non tamen concurrentes officia vel gubernia clericorum.

§ 25. Et quoad eas, quae distributionem causarum concernunt, ipse solus decanus respondeat; nec quisquam illum causas distribuentem quoquomodo interrumpere, vel aliquid dicere audeat, quo uni magis quam alteri vel sibi potius causam aliquam committat, sed causas ipsas omnes et singulas per turnum distribuat, incipiente tamen turno ab eo clerico quem camerarius praesens nominaverit, vel, eo absente, sors educta praetulerit, exceptis causis, quarum universitas, ratione guberniorum diversorum vel officiorum, quotannis unicuique clerico distribuitur, eisdem clericis omnino relinquendis.

Clerici deinde causas proponant, praevia citatione ad informandum, et transmissa ce-

ratio habeatur, ut quae iudicalem indaginem requirunt, nullus clericorum, nisi prius eis in Camera communicatis, et parte ad informandum citata, audeat illas de

cetero expedire. Quin etiam rescripta omnia, etiam manu Papae signata, ac dictae Camerae decreta, quibus cognitio causarum ipsis clericis demandatur, nisi in eis dicatur expresse quod per solum se ipsum audiat et decidat, ita intelligi aut interpretari volumus quod ipsis clericis illas in plena Camera referre et de voto omnium expedire teneantur. Verum, ut profixa litium dispendia quo potest compendio arceantur, clericus, qui iudex vel commissarius fuerit, causam aliquam propositurus, partibus prius auditis, diligenter factum discutiat, illoque bene et sufficienter instructo, cedulam manu sua subscriptam parti agenti et instanti contra fiscum vel alium seu procuratori fisci contra partem de more tradat, qua etiam clericos et camerales omnes certiores faciat se huiusmodi causam praestituto die propositurum, ut unusquisque in eam intendere, et ad dicendum sententiam suam instructus accedere possit; dataque ipsa cedula et adversario intimata, iudicibusque ostensa, si die propositionis per ipsam cedulam statuto adveniente, per fiscum vel per partem expeditionem petentem, omnibus iudicibus datae fuerint informationes, licet per adversarium illam diffugientem idem factum non fuerit, causae nihilominus proponantur, discutiantur, et, si id negotium patiatur, etiam altera parte non informante, terminentur. Quod si unus ex iudicibus, in partis vel fisci gratiam, odium vel favorem, causae huiusmodi expeditionem, praetextu quod in ea informatus non sit, impedire aut in longum protrahere molitur, si talem constiterit informationes habuisse, illa pariter ab aliis iudicibus expediatur. Verum si, adveniente die propositionis, informationes a parte vel fisco expeditionem desiderante omnibus datae non fuerint, cum id illi ad culpam debeat imputari, causae huiusmodi propositio atque

dula propositio-
nis, et serratis
illis hic descri-
pta.

expeditio, donec omnes fuerint informati, suspendatur et interea supersedeatur. Et si, praefato propositionis die adveniente, informationes huiusmodi ab utraque parte omnibus datae fuerint, iudicibus tamen, pro negotii difficultate et gravitate, de causa non liqueat, ipsi propositionem huiusmodi ad alium diem differre valeant; idemque eis licitum sit, si altera pars, quae informationem non dedit, docuerit se fuisse legitime impeditam, impedimento huiusmodi saltem a maiori parte iudicum approbato. Nullus autem, qui informationes huiusmodi accepit, se illas habuisse, sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda, audeat denegare.

Causae propositae ordinatim discutiantur, et iuxta maiorem partem votorum decidentur.

§ 27. Cumque causae ipsae camerales, quae multae sunt et de sui natura maximam desiderant celeritatem, nisi certa ratione et ordine propositae fuerint, nimia expeditionis tarditate et partibus et Camerae certum et maximum pariant detrimentum, quod quilibet clericus ex multis causis sibi, vel ex rescripto Pontificis vel ex decreto Camerae, commissis, rei que cognitionem habentibus, in quolibet Camera, servato inter eos solito ordine, unam tantum deligat, quae, pro qualitate personarum, rei et temporis (praelatis semper pauperibus et viduis), maiorem postulat celeritatem, et illius seriem facti, unde quaestio et dubium partibus dandum eliciatur, fideliter proponat. Eodemque dubio dato, quaestionem ipsam ac iura et rationes partium, prius per eum perstricta, in alia Camera breviter referat; mox decanus camerales primum, deinde clericos, ab eis exordiens qui postremo in Camera admissi fuerint, ita ut, secundum literas praefati Eugenii Papae, decanus ipse ultimus respondeat, de ea re omnes interroget; et ad interrogationem illius, camerales scilicet consulendo, clerici vero decidendo, solum Deum illiusque extremum iudicium prae-

oculis habentes, ex ordine sententias suas dicant.

§ 28. Et ne contingat causas et negotia diutius remanere indecisa, quod, quandoque vota decisiva fuerint aequaliter divisa, nec de maiori parte ipsorum appareat, tunc illa pars ipsorum, quibus dictus camerarius vel, eo absente, maior pars votorum consultivorum adhaeserit, debeat praevalere, ut hac ratione et quamplures causae brevi expediantur, et partes ipsae laboribus et expensis subleventur. Dum vero causae ipsae proponuntur, suffragia rogantur et sententiae dicuntur, omnes magno silentio loquentem audiant, nec quisquam eum interpellare audeat, sed, expleto sermone, si illum in facto errasse cognoverit, tunc liceat errantem humane benigneque admonere, ut is se ipsum corrigere, et alii post eum dicturi possint eorum opinionem firmiter explicare.

Votis autem aequalibus, ea pars praevaleat cui camerarius adhaeserit vel, eo absente, maior pars aliorum camerariorum habentium vota consultiya.

§ 29. Si vero aliquam propositionem gratiam sapientem, vel ad iurisdictionem gubernatoris seu causarum Curiae dictae Camerae auditoris vel illius thesaurarii pertinentem, fieri contigerit, decanus praedictus, propositione audita, si gratiam contemnat, Summum Pontificem adeundum respondeat; reliqua vero ad thesaurarium, gubernatorem vel auditorem praefatos, prout suae cuiusque iurisdictionis fuerit, veteri more, non autem ad quempiam clericum, remittat, ut hac ratione partes ab expensis subleventur, et iurisdictionis unicuique conservetur.

Decanus vero remittit ad Pontificem causas gratiam sapientes, et gubernatori, auditori Camerae vel thesaurario remittit causas ad eos spectantes.

§ 30. Cumque nulla maior pestis graviorque pernicietas ex collegiis proficiscatur, quam sententias et opiniones aliorum exteris aperire, unde libertas dicendi, quae in iudiciis praevaleret, eripitur, odia gignuntur, et probis consultoribus inimicitiae parantur, quibus humanae societati et ipsi iustitiae, quam profitemur, nihil magis contrarium esse constat, quod

Vota aliorum revelantes, poenas hinc descriptas incurrunt.

quicumque aliorum suffragia vel suam aut aliorum sententiam foris patefecerit et alicui indicaverit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat, a qua, nisi a nobis aut successore nostro, absolutio- nis beneficium nequeat obtinere. Et prima, quingentorum; et altera, mille ducatorum dictae Camerae applicandorum; tertia vero vice, aliis gravioribus poenis nostro et successoris nostri puniantur arbitrio.

Delinquentes in Camera coercentur, et Pontifici denunciantur.

§ 31. In reliquis autem quoquomodo delinquentes in plena Camera a dicto decano primum moneantur, deinde iocabilibus et regalibus Camerae arbitrio mulcentur, aliis poenis specialiter expressis salvis manentibus. Ipse vero decanus et, eo negligente, subsequens clericus in ordine, statim illos nobis vel successori nostro, sub nostrae vel eius indignationis poena, denunciare teneatur, ut inde a nobis vel illo, sicut expediens fuerit, amplius provideatur.

Proponentes causas scripturas secum habebant.

§ 32. Ut autem quisque in dicendis sententiis propriae conscientiae melius satisfacere valeat, et ea, quae dicenda sunt, ab ipsis fontibus potius hauriantur, quam per rivulos consecretur, quod clerici, die propositionis per eos faciendae, acta et scripturas earum causarum, quas praepositi sunt, necnon dicta testium in Camera penes se prompta habeant, quibus controversiae, quae in facto ipso plerumque oriuntur, et facilius dirimantur et causae ipsae celerius expediantur.

Decisiones causarum, adnotentur a proponentibus in lib. decisionum Camerae.

§ 33. Et quoniam plerisque necessariae sunt sententiae et conclusiones camerales, quare varia relatio, cum non aequae a pluribus ac ab uno fieri possit, plerumque controversiam movet, quod uniuscuiusque decisionis argumentum sive substantia, statim atque per Camerae absoluta fuerit, ab ipso clerico proponente in certo ac proprio libro, decisio-

num camerarium nuncupato, breviter describi, descriptaque legi et ab omnibus comprobari; eundemque librum, una cum alio decretorum ordinariorum, penes mensarium singulo mense custodiri, quo certus ac fidelis ad utrumque recursus omnino habeatur.

Quae, prius verbo facto in Camera, expediri prohibuimus, cum illa de consensu omnium expediantur, pariter ab omnibus clericis tunc praesentibus subscribatur, sententiis mandatisque pro illarum executione relaxandis dumtaxat exceptis, quae, licet de voto omnium proferantur, tamen a clerico iudice et commissario tantum subscribi debeant. Quae vero clericorum iurisdictionem ordinariam ac uniuscuiusque clerici propriam, singulis specialiter demandatam, concernunt, ratione gubernatorum, quae quotannis inter ipsos clericos distribuuntur, ea ab unoquoque, cuius fuerit ea iurisdictionis, privatim de more expediantur. Quae quidem omnia, cum hucusque per substitutos notariorum, et eos quidem rudes ac imperitos et plerumque literarum ignaros, ad clericos deferri consueverint, quos nec etiam in causis cognoscendis instruere possunt, ab ipsismet notariis principalibus seu a substitutis eorum, per clericos approbandis tantum, qui eosdem clericos de omnibus plene informare valeant, deferantur.

Administratores rationes reddant, modo et forma hic expressa.

§ 34. Eis vero literis patentibus mandatisque camerariorum, quae, nisi prius facto verbo in Camera, expediri prohibuimus, cum illa de consensu omnium expediantur, pariter ab omnibus clericis tunc praesentibus subscribatur, sententiis mandatisque pro illarum executione relaxandis dumtaxat exceptis, quae, licet de voto omnium proferantur, tamen a clerico iudice et commissario tantum subscribi debeant. Quae vero clericorum iurisdictionem ordinariam ac uniuscuiusque clerici propriam, singulis specialiter demandatam, concernunt, ratione gubernatorum, quae quotannis inter ipsos clericos distribuuntur, ea ab unoquoque, cuius fuerit ea iurisdictionis, privatim de more expediantur. Quae quidem omnia, cum hucusque per substitutos notariorum, et eos quidem rudes ac imperitos et plerumque literarum ignaros, ad clericos deferri consueverint, quos nec etiam in causis cognoscendis instruere possunt, ab ipsismet notariis principalibus seu a substitutis eorum, per clericos approbandis tantum, qui eosdem clericos de omnibus plene informare valeant, deferantur.

§ 35. Cum autem negotium acceptandi consolidandique rationes, quae in Camera quotidie redduntur, quod per manus clericorum, quorum id est praecipuum munus, non minore labore quam periculo continue versatur, sicut est maximi ponderis atque momenti, ita maiori solito debeat cura et diligentia pertractari. Quod omnes et singuli thesaurarii, depositarii, commissarii et alii quicumque rerum et pecuniarum Camerae admini-

stratores et exactores, quovis nomine nuncupentur, de cetero rationes et computa modo et forma infrascriptis in eadem Camera reddere, eaque vera esse nec habere diversa iurare omnino teneantur, quacumque consuetudine hucusque servata, quae potius corruptela est censenda, non obstante. Nec quispiam, cuiuscumque gradus et conditionis existat, ad rationes praedictas afferendas iurandasque per procuratorem, si praesens in Urbe fuerit, sed per seipsum tantum admittatur. Absentes vero et qui infirmitate aut carceribus seu aliquo legitimo fuerint impedimento detenti, per eorum procuratorem speciale ad id mandatum habentem, eidem iuramento adstringantur. Et nihilominus ad eos sic impeditos, si in Urbe fuerint, notarius Camerae mittatur, qui ab eis quoque simile recipiat iuramentum, de quo etiam coram testibus semper rogetur.

Quas rationes notarius ad calculatores deferat.

§ 36. Rationes vero illas iuratas notarius ipse rogatus ad calculatores seu computatores rerum Camerae statim deferat, ut inde ab eis ad praesidentem et thesaurarium quamprimum portentur et celeriter discutiantur.

Clericus eas solidet, praesente commissario.

§ 37. Cum vero clericus solidationem computorum, quae in domibus clericorum fieri solent, aggredi voluerit, Camerae commissarium ad interessendum solidationi huiusmodi omnino citari facere teneatur, ac in ipsomet decreto commissionis solidationis post deputationem iudicum expresse addi debeat. Qui, commissario praefato citato et praesente, ad computorum solidationem procedant, et absque dicto commissario, quem omnino semper adesse, sub poena privationis officii, mandamus, non possit ullo modo ullave in causa ad solidationem devenire.

Administratores librum teneant etc.

§ 38. Omnes autem rerum Camerae conductores, aliarumque administratores et pecuniarum exactores librum corio

vel membrana coopertum habeant, in quo aliquibus ex primis foliis in albis dimissis, facultatum literas, mandata atque rescripta quaecumque, contractus denique ipsos ad verbum, quibus huiusmodi curae et exactioni praepositi administrationem ipsam gesserint, transcribere, et deinde rationes ipsas, modo et forma infrascriptis, conscribere, et conscriptas edere teneantur. Quilibet postmodum a notario Camerae, ut moris est, recipiatur. Et primo albo folio, nominibus administratorum, administrationis genere, rationum qualitate, temporis, quo redduntur, spatio et iurisiurandi substantia, brevioribus verbis inscribantur. Et subsequenter praesidens et thesaurarius, quid per clericos iudices in eis animadvertendum sit, adnotare, et adnotationes ipsas manu eorum propria subscribere debeant.

Rationum redditio ubi describenda sit.

§ 39. Et ut ipsa rationum redditio faciliori cognitione transigatur, earumque consolidatio semper et ubique iusta et fidelis appareat, quod huiusmodi rationum iustificationes in eodem, si id commode fieri poterit; sin autem, in alio libro, ab eo, qui illas redditurus est, registrentur, et ad verbum literae ac mandata cameraria quaecumque, fides ac instrumenta et reliquae omnes scripturae ad rem pertinentes transcribantur, et ad earum singulas singulae rationes et particulae seu partitae referantur, adiecto unicuique earum folio, necnon citato eiusdem libri chartarum numero, quo iustificatio quaelibet descripta fuerit. Isque liber, cum altero proferatur, et ab ipsius Camerae computatore legatur, et cum originalibus scripturis, si eas rationem reddens penes se retinere voluerit, diligenter ab eodem conferatur, qui, collatione priusquam in Camera una facta, et scriptura fideli reperta, id attestetur manu propria, his verbis utrobique, in libro videlicet

1 Privation, Cherub. (R. T.).

iustificationum quarumlibet ipsarum cum originali. In scripturis vero originalibus, et a tergo illarum cum registro concordat, eius nomine proprio subscripto.

Clerici in solidatione videant scripturas originales.

§ 40. Et nihilominus in ipsa computationum solidatione clerici ad id deputati originalia mandata seu eorum transumpta authentica et scripturas diligenter videre teneantur.

Libri rationum, quae continere debeant.

§ 41. Libri quoque praefati rationum eorumque singulae partitae, tam accepti, quam expensi, personas, causas, locum, annum, mensem, diem ac summam adeo claros atque distinctos 1 contineant, ut qualis quantusque sit introitus et exitus omnibus innotescat. Quin etiam fides acceptorum, tam privatas quam publicas, notariumque de eis rogatum, ac nomina debitorum eiusdem Camerae, ac rationem illam spectantium eiusque qualitates 2 pariter comprehendant. Et si ea de re contractus ullus celebratus, aliave scriptura, tam publica quam privata, confecta fuerit, ea omnia in eodem vel altero libro praefato simul cum aliis registrentur, et singulatim, prout ipsa res exegerit, citentur. Et in qualibet exactione commissa praeponatur, etiam taxa deinde scribatur. Et demum residuum pecuniarum, quantum id fuerit, et a quibus exigendum adnotetur; per hoc enim introituum omnium Camerae ratio hucusque in incerto posita et valde obscura reddita, omnibus perspicua fiet, ac negotia huiusmodi cautius expedientur, et clericorum iudicium firmiter atque tutius reddetur.

Et in archivio custodiantur.

§ 42. Ipsorum denique computorum solidationes promptae semper omnibus patebunt, cum libros huiusmodi in archivio eiusdem Camerae computatores praefati perpetuo retinere et custodire teneantur.

Contravenientes puniantur.

§ 43. Quod si secus fiat, libri ipsi non admittantur ac omni prorsus fide careant. Administrator etiam, qui rationes confectas 1 Clare atque distincte 2 Quantitates, Cherub. (R. T.).

cerit, perurio notetur. Notarius vero pro qualibet vice ducentorum ducatorum poenam incurrat. Et si libris praefatis sub praescripta forma non confectis, clerici iudices ad solidationes computorum processerint, ducatis mille auri, praefatae Camerae applicandis, mulctentur et ad interesse fisci teneantur. Vicecamerarius vero et thesaurarius, praesidens et alii camerales, si et ipsi in culpa fuerint, nostro et successoris nostri arbitrio puniantur; computator ab officio removeatur. Rationes quoque superinde consolidatae et calculi facti ac inde secuta quaecumque sint nullius roboris vel momenti.

Rationes a clericis iudicibus quomodo videantur.

§ 44. Clerici vero iudices, quibus ipsa rationum redditio demandata fuerit, non, ut prius, separatim et alter post alterum rationes ipsas discutiant, sed antiquiorem posterior adeat, qui coniunctim, administratore et computatore praesentibus, citatoque procuratore fisci seu commissario Camerae, cuncta perpendant, ponderent et excutiant, admittenda admittant, facienda reiiciant, et dubia parti et fisco disputanda relinquunt, quae cum eisdem mature examinata atque discussa, prout eis iustum videbitur, ab ipsis, facto prius verbo in plena Camera, decidentur et terminentur.

Administratores anno quoties rationem reddant.

§ 45. Et quia ex tarda rationum redditio omnia in dies obscuriora redduntur, et pleraque mala exinde provenire noscuntur, quae quo longius protrahuntur et inveterascunt, eo impeditiora fiunt et difficiliora explicantur, quod administratores omnes rerum camerarum, quocumque nomine nuncupati, qui rationes in Camera quoquomodo reddituri sunt, illas non in fine administrationis eorum, ut prius, sed, si administratio ultra annum duraverit, singulo quoque anno, in fine illius vel sequentis principio, modo praemisso, reddere omnino teneantur. Idque, nisi, iusta interdum suadente causa,

ipsi Camerae aliter expedire videatur, in ipso contractu, quem cum eis Camera de cetero inierit, exprimat, et ille ad id, sub poena mille ducatorum similium, etiam eidem Camerae applicandorum, necnon eiusdem administrationis rationis amissione, quae statim ab eis libere auferri, et aliis concedi possint, omnino adstringatur.

Thesaurarius et alii Papae ministri quando rationem reddere debeant.

§ 46. Et insuper quod praefatus thesaurarius generalis, de omnibus et singulis rebus et pecuniis ab eo vel deputatis suis in hunc usque diem undecumque et quomodocumque receptis et expensis; ac etiam alius thesaurarius noster secretus, de quibuscumque pecuniis, quas habuit et percepit; necnon magister domus nostrae, accepti hucusque et impensi; ac gubernator Urbis, procurator fiscalis, necnon magistri viarum eiusdem Urbis, et quicumque alii nostri in alma Urbe magistratus et officiales, tam qui de praesenti sunt, quam qui in praeteritum fuerint, cuiuscumque status, gradus vel praerogativae sint, de quibuscumque condemnationibus criminalibus seu poenis aut compositionibus, ratione quorumcumque delictorum et quarumcumque causarum, ab eis haecenus factis, aut administratis vel exactis, et ad Camerae Apostolicam spectantibus; deinceps vero thesaurarius ipse generalis, singulo quoque semestri; magister domus autem ac gubernator, thesaurarius secretus et alii omnes praefati, singulo trimestri rationem dictae Camerae in perpetuum reddere teneantur.

Commissarii tam officium.

§ 47. Proprium autem sit inter cetera dicti commissarii munus, demandatas iudicibus redditiones, rationes omnes, easdemque commissas adnotare et illarum celerem expeditionem procurare, curaque ut id totum, quod perfecto calculo reliquum fuerit eidem Camerae debitum, ad manus depositarii generalis,

vel illorum, ad quos spectaverit seu decretum fuerit, quamprimum re ipsa perveniat. Et ut debitores remediis opportunis ad illud, donec omnia integre persoluta fuerint, compellantur, contractuum omnium atque capitulorum, scripturarumque in Camera celebrandorum et discutendorum exempla singulis clericis et camerilibus per dictos tres dies ante deferantur. Quod si ab officio sic sibi iniuncto defecisse constiterit, unius mensis salario et iocalium portione, sibi in proxima divisione obventura; et si iterum deficiat, salario semestris integri puniatur; tertia vero vice, officio suo perpetuo privatus existat.

§ 48. Verum, cum magna atque ampla negocia, quae quotidie in Camera geruntur, prae eorum varietate atque multitudine, quaedam ab antecessoribus neglecta, partim in diuturna obscuritate latuerint, partim etiam prorsus evanuerint, unde dicti clerici et camerales, in summa illorum ignoratione versantes, plerumque consilii ancipites, saepissimeque distracti, rem ipsam vel imperfectam relinquunt vel, cum magno eiusdem Camerae detrimento, diversam agunt; fuerintque propterea ab ipsis clericis et praesidentibus computatores Camerae, una cum alio ab eis pro tempore substituto, superioribus mensibus constituti atque praefecti curae conficiendi librum maiorem, in quem omnia ad Camerae quomodolibet spectantia in dies singulos ab eis distincte conscriberentur, atque certo ordine congererentur. Nos itaque hoc, non minus necessarium quam utile, harum serie approbantes et innovantes, similiter statuimus et ordinamus quod ipsi deputati et praefecti, omnes et singulos introitus ac exitus eidem Camerae in dies obvientes, quicumque fuerint, illiusque debitorum et creditorum nomina, undequaque provenientia in hoc ipso libro maiori

Computatorum Camerae officium.

describant. Concessionum quoque rerum cameralium, omnium contractuum, qui continuo in Camera celebrantur, argumentum atque substantiam, eorumque diem et annum, notariumque inde rogatum quam brevissime perstringant declarentque; Camerae et administratores quoscumque, prout res postulaverit, debitores et creditores, eorumque quantitates claras atque distinctas apponant. Nuntios, etiam apostolicos, collectores, subcollectores, thesaurarios, depositarios et commissarios, pecuniarum exactores ac reliquos omnes, qui ad aliquod negotium Camerae expediendum admittentur, breviter conscribant; brevia, literas patentes et facultates ac mandata cameralia quaecumque adnotent; diem et annum, quibus illa expedita fuerint, adiciant, et a quo clerico subscripta, notarioque expedita, et denique ubi registrata sint, compendio explicent; quae quidem omnia et singula incorrupta serventur et integra custodiantur.

Ministorum Camerae expeditiones registrentur, et subscriptur a tergo per computatores.

§ 49. Praeterea volumus et ordinamus omnes quibusvis negociis cameralibus, tam in Urbe quam extra eam, praefectos, antequam illa exerceant, et ab Urbe recedant, expeditiones suas, quocumque nomine nuncupatas, eisdem computatoribus in eodem libro adnotandas exhibere; ipsasque, nisi sic adnotatas et in illarum tergo per alterum ex eisdem computatoribus de hoc fidem facientem subscriptas, illis restitui omnino prohibemus. Pro earum vero expeditionum adnotatione, subscriptione et restitutione, computatores praefati caveant a partibus, etiam ultrodantibus, quicquam accipere; quod si secus fecerint, poena privationis officii seu alias arbitrio Camerae puniantur.

Ministri iurent et caveant ut lic. Puniantur autem fideliter

§ 50. Et insuper quod omnes, cuiuscumque gradus atque dignitatis fuerint, res ipsius Camerae ubilibet et quomodocumque administraturi, priusquam ad-

Bull. Rom. Vol. VII.

ministracionem suscipiant, iurent in manibus camerarii nostri negotium atque curam sibi commissam recte et fideliter se esse gesturos, rationes tempore debito rite reddituros, reliquum restitutos, librosque rationum legitime conscripturos ac illos intra tempus, quod eis, dum proficiscuntur, praefixum fuerit, etiam iniussos, in Camerae exhibituros, eaque omnia se rite et fideliter praestituros penes unum ex notariis Camerae idonee caveant. Ac cautio sic ab eis praestita in eodem libro maiori ab eisdem computatoribus summatim adnotetur; quod si ab eis, impedimento cessante, praetermissum, nec intra dictum tempus impedimentum huiusmodi doctum atque comprobatum fuerit, ultra poenas in cautione huiusmodi contentas, arbitrio Camerae puniantur.

computa non reddente.

§ 51. Idem quoque computatores inventarium seu indicem omnium et singulorum librorum et rationum, quae hactenus in dicta Camerae redditae sunt et in posterum reddentur, distincte et ordinate conficiant, in quo rationes ipsae, cuiuscumque rei fuerint, a quo administratae et redditae, illarum quoque dies et annus strictim demonstrantur; ac huius indicis seu inventarii exemplum uterque eorum continuo apud se contineat, quibus librum nullum nullasve rationes ad Camerae spectantes cuiquam, nisi clerico et camerali, tradere vel in manibus dimittere liceat. Si quis autem ex cameralibus eorum aliquem pro rebus cameralibus videre et apud se retinere voluerit, illum de manu dictorum computatorum accipiat, et in eorum libello ad hoc tantum deputato se illum recepisse scribat, et intra dies quindecim, ad summum, restitutum promittat. Qui vero ex computatoribus id facere neglexerit, suo sit officio ipso iure privatus, et pro libro et scripturis propterea deperditis damnum

Computatorum Camerae officium.

et interesse, tam Camerae quam parti, iuxta formam literarum piae memoriae Iulii II et Leonis X, etiam Romanorum Pontificum praedecessorum praefatorum, omnino reficiat, vel alias arbitrio Camerae puniatur.

Librorum et scriptur. Camerae occupatores excommunicatione puniantur.

§ 52. Verum cum multifarii, multaque libri ac quamplures diversaeque scripturae rerum cameralium, ob nullam vel modicam in illis custodiendis conservandisque hucusque adhibitam diligentiam, variis in locis dispersi atque diffusi sint et a plerisque detineantur, in maximum Camerae detrimentum, volumus etiam et ordinamus omnes et singulos illorum detentores et occupatores ac huiusmodi occultationis consocios 1 et participes, nisi in Urbe intra octo, et extra eam intra triginta dies a die notitiae 2 publicationis praesentium numerandos, pro qua nos alias literas nostras, quae publicentur, decernere intendimus, eosdem libros et scripturas ad computatores et custodes praefatos detulerint, vel easdem personas detinentes, conscias et participes denunciaverint, excommunicationis maioris laqueo subiaccere.

Computatores Camerae iurent et cakeant officium fideliter administrare.

§ 53. Quos quidem computatores et custodes pro tempore existentes, cum illorum officium sit maximi ponderis atque momenti, priusquam ad illius exercitium admittantur, iureiurando adstringi, et idonee 3 cavere volumus praefatum officium se recte et fideliter executuros, omniaque et singula eis praescripta stricte custodituros, et diligenter observaturos.

Clerici salarium sibi statuere non possint.

§ 54. Postremo, cum valde inconveniens et a iure alienum sit quod quis in concernentibus proprium commodum suum se iudicem constituat, pariter constituimus et ordinamus quod clerici praefati, pro aliquo munere seu onere, ordinario vel extraordinario, a Romano Pontifice pro tempore sibi iniuncto, salarium seu

1 Conscios — 2 Notoriae — 3 Ideo, Cher. (n. r.).

mercedem sibi ipsis statuere et declarare non possint, sed illud ab eodem Pontifice vel eo, cui ea cura demandata fuerit, qualitate personae et negotii commissi consideratis, ordinetur.

Decretum irritans.

§ 55. Decernentes constitutiones et ordinationes et decreta nostra praemissa sancte et inviolabiliter ab omnibus, etiam sub sententiis, censuris et poenis praemissis, perpetuo observari, sicque et non aliter per quoscumque censeri, iudicari, definiri et interpretari debere. Necnon ex tunc irritum et inane quicquid secus super his omnibusque et singulis aliis praemissis per praefatos aut quoscumque alios, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executor deputatur camerarius.

§ 56. Quocirca dilecto filio nostro Vitellotio, S. Mariae in Via-Lata diacono cardinali Vitellio nuncupato, moderno, et pro tempore existenti nostro et ipsius Ecclesiae Romanae camerario, per apostolica scripta illi, etiam in virtute sanctae obedientiae districte praecipiendo et eius etiam, quoad hoc, conscientiam onerando, pari motu mandamus quatenus praesentes literas et in eis contenta quaecumque, tam in dicta Camera quam extra eam, ubi, quando et quoties opus fuerit, solemniter publicari et in eiusdem Camerae libris registrari, ac per omnes, quos illa concernunt, inviolabiliter observari et debitae executioni demandari, ac illa, quoties pro parte alicuius interesse habentis requisitus fuerit, in iudicio et extra exhiberi faciat. Ac universos praefatos ad illorum observationem, censuris et poenis praemissis, quacumque mora cessante, cum effectu cogat et compellat; contradictores quoslibet ac inobedientes et rebelles, auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo.

Clausulae derogatoriae.

§ 57. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis necnon dictae Camerae, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ac omnibus illis, quae in singulis

praedecessorum praefatorum ac nostris literis praedictis cautum fuit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma et effectus publicationis.

§ 58. Ut autem constitutiones, statuta, ordinationes et decreta nostra huiusmodi ad singulorum, quos oportet, notitiam perveniant, nec illorum ignoratio quempiam excuset, volumus ac etiam dicta apostolica auctoritate mandamus quod praesentes literae basilicae Vaticanae et dictae Camerae valvis, necnon in acie Campi Florae aliisque publicis et opportunis almae Urbis praefatae locis, per unum ex cursoribus nostris de more affligantur, et ibi, quantum ad lecturam earum opus fuerit, permaneant.

Hae constitutiones legatur nullo quolibet in prima Camera.

§ 59. Ac singulo quoque anno in perpetuum, in eadem Camera, quae mense octobris prima habebitur, per novissimum clericum tunc praesentem palam et alta voce ad verbum, sine intermissione, legantur.

Transumpturum fides.

§ 60. Quodque illarum exemplis fideliter exscriptis ac etiam impressis, unius notarii Camerae manu subscriptis et camerarii praefati sigillo obsignatis, eadem prorsus fides ubique locorum, etiam in iudicio, adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae. Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, kalendis novembris, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 1 nov. 1564, pontif. anno v.

CV.

Forma professionis fidei catholicae observanda a quibuscumque promotis et promovendis ad aliquam liberalium artium facultatem, electisque et eligendis ad cathedras, lecturas et regimen publicorum gymnasiarum.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Recordum.

In sacrosancta beati Petri principis apostolorum cathedra, meritis licet impari-

bus, hisce procellosis militantis Ecclesiae tempestatibus constitutos, plurimum nos oportet esse sollicitos ut Domini gregem curae nostrae commissum, non solum ab apertis rapacium luporum undecumque caulis obstrepentium insultibus, sed etiam a magis formidolosis pestiferarum vulpecularum domi latitantium insidiis, per providum pastoralis officii ministerium, ipso Domino cooperante, praeservemus, ac illis omnes nocendi occasiones, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferamus.

Causa constitutionis.

§ 1. Cum itaque, iuxta notum sanctissimi Vatis oraculum, timor Domini, sine quo vera religio et catholicae fidei puritas nullibi reperitur, sapientiae sit initium; et qui vel in scientiis proficere, vel eas alios docere parant, supremum Illum sapientiae parentem benignumque largitorem devoto sanae fidei obsequio demereri, veraque sincerae religionis pietate sibi conciliare debeant.

Doctores ac ceteri cuiuscumque facultatis professori, tam electi quam eligendi illas non exerceant, nisi prius catholicam professantur fidem, iuxta formam hic traditam.

§ 2. Idecirco, hanc fidei puritatem scientiis doctrinisque quibuslibet, tum tradendis, tum addiscendis, tamquam necessariam basim, constituere, et ne simplicia nonnullorum adolescentium, res novas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium haeresum scrupulos 1 imprudenter impingant, occurrere cupientes, motu proprio, et ex certa scientia nostra, ac de apostolicae potestatis plenitudine, quod deinceps nullus doctor, magister, regens vel alius cuiuscumque artis et facultatis professor, sive clericus sive laicus ac saecularis vel cuiusvis Ordinis regularis sit, in quibusvis Studiorum generalium Universitatibus aut gymnasiis publicis, aut alibi ordinariam vel extraordinariam lectoris cathedram assequi, vel iam obtentam retinere, seu alias theologiam, canonicam vel civilem censuram, medicinam, philosophiam, grammaticam vel alias liberales artes, in quibuscumque ci-

1 Legimus scopulos (n. r.).

vitatibus, terris, oppidis ac locis, etiam in ecclesiis, monasteriis aut conventibus regularium quorumcumque, publice vel privatim, quoquomodo profiteri, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere vel exercere.

§ 3. Neque doctores ipsi aut Universitatum seu gymnasiorum eorundem rectores, cancellarii vel alii superiores, sed nec etiam palatini comites aut alii particulares, facultatem eruditos viros ad eodem gradus promovendi, etiam a nobis et Apostolica Sede vel alias, undecumque habentes, scholares, tam laicos quam clericos et cuiusvis Ordinis regulares vel alios quoscumque, quantalibet eruditione praeditos, ad ullum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere et admittere.

§ 4. Neque doctores, magistri et scholares ad electionem alicuius in rectorum vel cancellarium Universitatis aut gymnasii procedere; nec ipsi scholares vel alii, quantumlibet docti et alioqui habiles, gradus huiusmodi vel eorum aliquem, palam vel privatim, recipere valeant, nisi doctores videlicet ac regentes, magistri et alii professores, iam ad cathedras et lecturas recepti, in Italia, infra tres; extra vero illam, infra sex menses a die publicationis praesentium computandos; reliqui vero ad cathedras et alias lecturas ibidem in posterum assumendi, ante illorum receptionem, in rectoris vel aliorum superiorum; eligendi autem in rectores vel cancellarios, ante illorum electionem vel saltem admissionem, in ordinarii loci vel eius in spiritualibus vicarii, ac promovendi scholares et alii praefati, ante illorum promotionem, in eisdem ordinarii seu eius vicarii aut doctorum, aliorumque promoventium manibus, praevisio etiam processu, vel debita informatione, quantum eis sufficere videbitur, super religione fideque catholica recto-

rum, cancellariorum, doctorum, lectorum et promovendorum eorundem per ipsos locorum ordinarios vel eorum vicarios rite facta, praecedente, eandem catholicam fidem, verbis iuxta formae infrascriptae tenorem conceptis, palam et solemniter profiteri teneantur. Et desuper instrumentum publicum confici, ac de processu seu informatione et fidei professione, in privilegio doctoratus vel alterius gradus huiusmodi, specialis ac de verbo ad verbum mentio et relatio fieri debeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo statuimus et ordinamus.

§ 5. Ac omnibus et singulis earundem Universitatum et gymnasiorum rectoribus, doctoribus et aliis superioribus, ac alias facultatem doctorandi habentibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis et praeminentiae fuerint, etiam si episcopali, archiepiscopali, patriarchali vel maiori dignitate, etiam cardinalatus honore, ac ducali vel alia, etiam regia et imperiali, auctoritate praefulgeant, ne quem in universitatibus, civitatibus, oppidis vel aliis locis sibi in spiritualibus vel temporalibus subiectis, aliter cathedras aut alias lectiones retinere, consequi vel ad gradus promoveri respective patiantur, in virtute sanctae obedientiae et sub interdicto ab ingressu ecclesiae, quoad antistites; quo vero ad inferiores, sub excommunicationis latae sententiae, necnon privationis omnium et singulorum dignitatum, beneficiorum, officiorum et feudorum ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum et inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, eo ipso per contrafacientes incurrendis poenis distinctius inhibemus.

§ 6. Ac quascumque receptiones, promotiones, electiones et admissiones, absque processu certaue de religione et fide catholica notitia, ac dicta fidei profes-

Superiores non permittant aliter aliquem promoveri ad gradus, vel facultates proferri, sub poenis hic expressis.

Promotiones aliter factae irritae sunt.

sione, sic ut praefertur, praecedente, pro tempore factas, nullas, invalidas, nulliusque roboris vel momenti esse, neque cuiquam in iudicio vel extra suffragari posse.

§ 7. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

§ 8. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Universitatum et gymnasiorum, Ordinum et locorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus et literis apostolicis, eisdem Universitatibus et gymnasiis ac Ordinibus et locis, eorumque rectoribus, doctoribus, superioribus, etiam in temporalibus dominis, comitibus palatinis et aliis, etiam regularibus, personis praefatis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, etiam vim contractus inducentibus, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam per nos ac Sedem praedictam, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, seu ad quorumvis, etiam imperatorum, regum, rerumpublicarum, ducum et aliorum principum, instantiam et alias quomodolibet concessis, ac etiam pluries approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, ac

si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, specialiter et expresse, motu simili, derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 9. Ne autem quispiam praesentium ignorantiam praetendere vel excusationem allegare possit, sed ipsae ad omnium notitiam deducantur, volumus et mandamus quod eadem praesentes, in basilicae Principis Apostolorum de Urbe et Cancellariae nostrae valvis ac acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris affixae, copia illarum ibi dimissa, omnes in Italia, intra tres; extra vero illam existentes, intra sex menses proximos ab ea die affixionis computandos, perinde ardeant, ac si illis personaliter intimatae fuissent.

§ 10. Forma autem dictae professionis fidei haec est: Ego N. firma fide credo et profiteor omnia et singula, quae continentur in Symbolo fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas. Et ascendit ad coelum, sedet ad dexteram

Rectores Studiorum et alii superiores non eligantur nisi servatis praemissis.

Scholares neque promovantur ad aliquem gradum, nisi servatis eisdem.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

Forma et effectus publicationis.

Forma professionis fidei.

Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui loquutus est per prophetas. Et unam sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen. Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item, sacram Scripturam, iuxta eum sensum quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam, nisi iuxta unanimem consensum Patrum, accipiam et interpretabor. Profiteor quoque septem esse vera et proprie sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unionem, Ordinem et Matrimonium, illaque gratiam conferre; et, ex his, Baptismum, Confirmationem et Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiae catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solemnibus administrationibus recipio et admitto. Omnia et singula quae de peccato originali et de iustificatione in sacrosancta Tridentina synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis; atque in sanctissimo Eucharistiae sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem, una cum anima et divinitate

Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam, sub altera tantum specie, totum atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constanter teneo purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvare. Similiter et sanctos, una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi ac Deiparae semper virginis, necnon aliorum sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impartiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse; illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse affirmo; sanctam, catholicam et apostolicam Romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco. Romanoque Pontifici, beati Petri apostolorum principis successori ac Iesu Christi vicario, veram obedientiam spondeo ac iuro. Cetera item omnia a sacris canonibus et oecumenicis conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et declarata, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas, et reiectas, et anathematizatas ego pariter damno, reicio et anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et immaculatam usque ad extremum vitae spiritum constantissime (Deo adiuvante) retinere et confiteri, atque a meis subditis seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri et praedicari, quantum in me erit,

curaturum. Ego idem N. spondeo, voveo ac iuro; sic me Deus adjuvet et haec sancta Dei Evangelia.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae ordinationis, inhibitionis, derogationis, voluntatis, statuti, decreti et mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, idibus novembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 nov. 1564, pontif. anno v.

CVI.

Forma professionis orthodoxae fidei observanda a provisus de beneficiis ecclesiasticis curatis, ac dignitatibus, ecclesiis, monasteriis et aliis locis Ordinum regularium et militiarum 1.

**Plus episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Iniunctum nobis apostolicae servitutis officium requirit ut ea, quae Dominus omnipotens, ad providam Ecclesiae suae directionem, sanctis patribus in nomine suo congregatis divinitus inspirare dignatus est, ad eius laudem et gloriam incunctanter exequi properemus. Cum itaque, iuxta concilii Tridentini dispositionem, omnes, quos deinceps cathedralibus et superioribus ecclesiis praefici, vel quibus de illarum dignitatibus, canonicatibus et aliis quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, curam animarum habentibus, provideri contingeret, publicam orthodoxae

¹ Haec dispositio Concil. Trid. est in cap. 12, sess. XXIV.

fidei professionem facere sequae in Romanae Ecclesiae obedientia permansuros spondere et iurare teneantur.

§ 1. Nos, volentes etiam per quoscumque, quibus de monasteriis, conventibus, domibus et aliis quibuscumque locis regularium quorumcumque Ordinum, etiam militiarum, quocumque nomine vel titulo providebitur, idem servari; et ad hoc, ut unius eiusdem fidei professio uniformiter ab omnibus exhibeatur, unicaque et certa illius forma cunctis innotescat, nostrae sollicitudinis partes in hoc alicui minime desiderari, formam ipsam praesentibus adnotatam publicari, et ubique gentium per eos, ad quos ex decretis ipsius concilii et alios praedictos spectat, recipi et observari, ac, sub poenis per concilium ipsum in contravenientes latis, iuxta hanc et non aliam formam, professionem praedictam solemniter fieri, auctoritate apostolica, tenore praesentium, districte praecipiendo, mandamus huiusmodi sub tenore:

§ 2. Ego N. firma fide credo et profiteor omnia et singula, quae continentur in Symbolo fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas. Et ascendit ad coelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos,

Extensio dicti concilii.

Forma professionis fidei observanda sub poenis hic expressis.